REDEEMER COLLEGE LIBRARY
PER/BX/9401/.C36

CALVINIST CONTACT

DUTCH-CANADIAN CHRISTIAN WEEKLY

Address all communications to: Calvinist-Contact, P.O. Box 312, Station B, Hamilton, Ont. — Phone 547-1488 and 547-1489.

Authorized as Second Class Mail, Post Office Department Ottawa, Ontario, and for payment in cash, Postage paid at Hamilton.

MAY 1st, 1964 - No. 644 - 19th YEAR OF PUBLICATION

Een Mens in de Hemel

Over de hemel praten we niet zoveel.

Dat is niet geheel onverklaarbaar. Wij vinden dat er te weinig aanknopingspunten zijn, en ons spreken over de hemel is vaak niet meer dan het stellen van verschillende vragen, waarop wij geen antwoord krijgen. Gelovigen, die op gevorderde leeftijd gekomen zijn, spreken en denken er meer over dan jongere mensen.

De ouderen hebben een voorstelling van de hemel als de plaats waar zij naar toe zullen gaan, zodra zij dit leven moeten verlaten. Jongeren daarentegen hebben het gehele leven nog voor zich en zijn nog vol van idealen, waarin de hemel eigenlijk niet past. In beide gevallen is er voor ons besef dan eigenlijk geen wezenlijk verband tussen hemel en aarde. De aarde, daar kunnen we samen over spreken; dit is ons gebied, hier zijn wij thuis, hier kunnen wij ons ontwikkelen. Maar de hemel, wat moeten we er mee en wat weten wij er van?

Met deze tekening voor ogen moeten wij volgende week donderdag Hemelvaartsdag gaan vieren. Is het dan een wonder dat wij er eigenlijk niet goed raad mee weten? Als de kerken er niet de hand aan hielden, dat wij tien dagen vóór Pinksteren de Hemelvaart van de Heiland herdenken, dan was die dag waarschijnlijk al lang verdwenen uit de rij van de christelijke feestdagen.

Het valt moeilijk te ontkennen, dat de Bijbel tamelijk summier is met gegevens over de hemel. Geen der Bijbelschrijvers is ooit in de hemel geweest. Behalve Paulus, die schreef dat hij was opgetrokken tot in de derde hemel. Als wij dit lezen komt er haast een zekere spanning, maar die wordt door Paulus dadelijk afgebroken, wanneer hij zegt dat hij dingen heeft gehoord die door een mens niet kunnen worden naverteld.

En toch kan het niet anders, dan dat de Hemelvaart van enorm grote betekenis is. Hoewel er natuurlijk meer over te zeggen zou zijn, denken wij nu alleen aan wat er staat in Efeze 4 vers 10 en volgende verzen. Er staat, dat Christus ten hemel gevaren is, "opdat Hij alle dingen vervullen zou". In de nieuwe Engelse vertaling staat het enigszins anders. Daar staat, "So that He might fill the universe". Hier wordt dus het vervullen van het heelal in direkt en onmiddellijk verband gebracht met de hemelvaart. Sterker nog, er staat dat Hij naar de hemel is gevaren *opdat* He might fill the universe. Dit op zichzelf is reeds zwaar van betekenis, maar er volgt nog iets meer, waardoor wij allen, niemand uitgezonderd, daarbij betrokken worden. Wij volgen nu nog even de nieuwe Engelse vertaling, "And these were His gifts: some to be apostles, some prophets, some evangelists, some pastors and teachers, to equip God's people for work in His service to the building up of the body of Christ". Het is als wordt hier in een paar streken niet alleen de wereldhistorie, maar de geschiedenis van het heelal voor ons oog geschilderd. Op zo'n tekening raakt men haast niet uitgekeken, en over deze dingen raakt men haast niet uitgedacht. Er wordt duidelijk een streep getrokken door de gedachte, dat hemel en aarde twee op zichzelf staande eenheden zijn, die eigenlijk geen andere aanrakingspunten hebben dan in het persoonlijke leven van de gelovigen.

De Bijbel leert ons, dat Christus ten hemel is gevaren, opdat Hij het heelal vervullen zou! Buiten het heelal kunt U niets meer denken, er buiten bestaat niets meer. Er is zelfs geen "buiten" meer. Maar bovendien, als Christus het heelal vervult, dan blijft er ook niets onaangetast, dan wordt alles van Hem doortrokken.

Als wij deze gedachte, die maar geen menselijke vinding is, maar die rechtstreeks aan de Bijbel is ontleend, confronteren met ons geloof, dan kunnen wij beter dadelijk toegeven dat onze gezichtskring veel en veel te beperkt is. Dat wij, ondanks alle beste bedoelingen, nog steeds veel te klein van de Heiland denken. Hij vervult alles. Dat betekent veel meer dan dat wij zouden zeggen dat alles onder de invloedssfeer van de Heiland zou staan. Ik kan onder de invloed van iets staan en toch mijzelf blijven. En zo kan onze omgeving of de wereld onder de invloed staan van het evangelie, maar intussen wezenlijk onveranderd blijven. Maar zo zegt de Bijbel het niet. Het heelal komt door de hemelvaart niet onder de invloedssfeer van de Heiland, neen, Hij *vervult* het heelal.

Dit te geloven, dit van harte te geloven, kan moeilijk zijn. Want hierbij behoeft men niet eens in de eerste plaats te denken aan hetgeen wij de "wereld" noemen, dat wil zeggen aan die plaatsen en aan die mensen waarin de zonde zo duidelijk uitkomt. Misschien kunnen wij beter met ons eigen persoonlijke leven beginnen. Dat wil dus zeggen dat ik persoonlijk moet geloven, dat wil zeggen zonder enige twijfel zeker moet weten, dat Christus mijn gehele leven vervult, en dat Hij daarvoor naar de hemel is gevaren. Daar schrikken we bijna van terug. Wie zou dit durven zeggen van zichzelf? Wie zichzelf kent, die weet hoeveel er nog van de zogenaamde "oude mens" in hem overgebleven is, die beseft hoeveel egoisme of zelfzucht of begeren of wat dan ook, nog in hem overgebleven is, deinst er voor terug om te zeggen dat de ten hemel gevaren Heiland zijn leven vervult. Toch is het waar! Daartoe heeft Zijn hemelvaart gediend. En wat geldt voor ons persoonlijk leven, geldt ook voor het leven in het algemeen. Hij vervult *"the universe"*.

Het overweldigende daarin is, dat Hij de Zijnen daarin betrekt. Er staat dat Hij apostelen, profeten, evangelisten, herders en leraars recruteert teneinde het volk van God toe te rusten voor het werk in Zijn dienst, voor de opbouw van het lichaam van Christus. Zo worden wij allen direkt betrokken in de hemelvaart. Wij zien als het ware het lichaam van Christus, de Kerk, voor ons oog verrijzen.

Wij kunnen het ook anders zeggen. We kunnen ook zeggen dat de Bijbel een veel grotere gedachte van ons heeft en dat de Kerk een veel grotere toekomst tegemoet gaat dan wij vaak zelf zien of verwachten. Het is misschien wel een beetje erg gewoon gezegd, maar het betekent intussen zoveel, dat de gelovigen, als leden van het lichaam van Christus, bezig zijn de *universe* te vervullen. En als wij willen weten wat dit teweeg zal brengen, en ten dele reeds teweeg brengt, dan behoeven wij slechts de Openbaring van Johannes te lezen. Johannes heeft er in een visioen iets van gezien, welke krachten er in de hemel zijn, en hoe die krachten en de krachten van deze aarde in beweging worden gezet bij de vervulling van het heelal. Het is niet in woorden uit te drukken, en het is niet met een computor te becijferen, wat zich momenteel aan het voltrekken is.

Deze Jezus, deze mens Jezus, zal zo wederkeren "zoals gij Hem hebt zien henengaan". Er is een mens in de hemel, DE MENS, Degene die ons Hoofd is, Degene met Wien wij een zijn, Degene met Wie de Heilige Geest ons onverbrekelijk verbonden heeft. Die Mens is bezig het heelal te vervullen. Dat is het doel van Zijn hemelvaart en daardoor het doel van ons leven, en dit doel krijgt zijn volledige vervulling als Hij wederkeert, zoals de discipelen Hem hebben zien heengaan.

Hemelvaartsdag is dan wel een zeer indrukwekkende en betekenisvolle dag.

D.F.

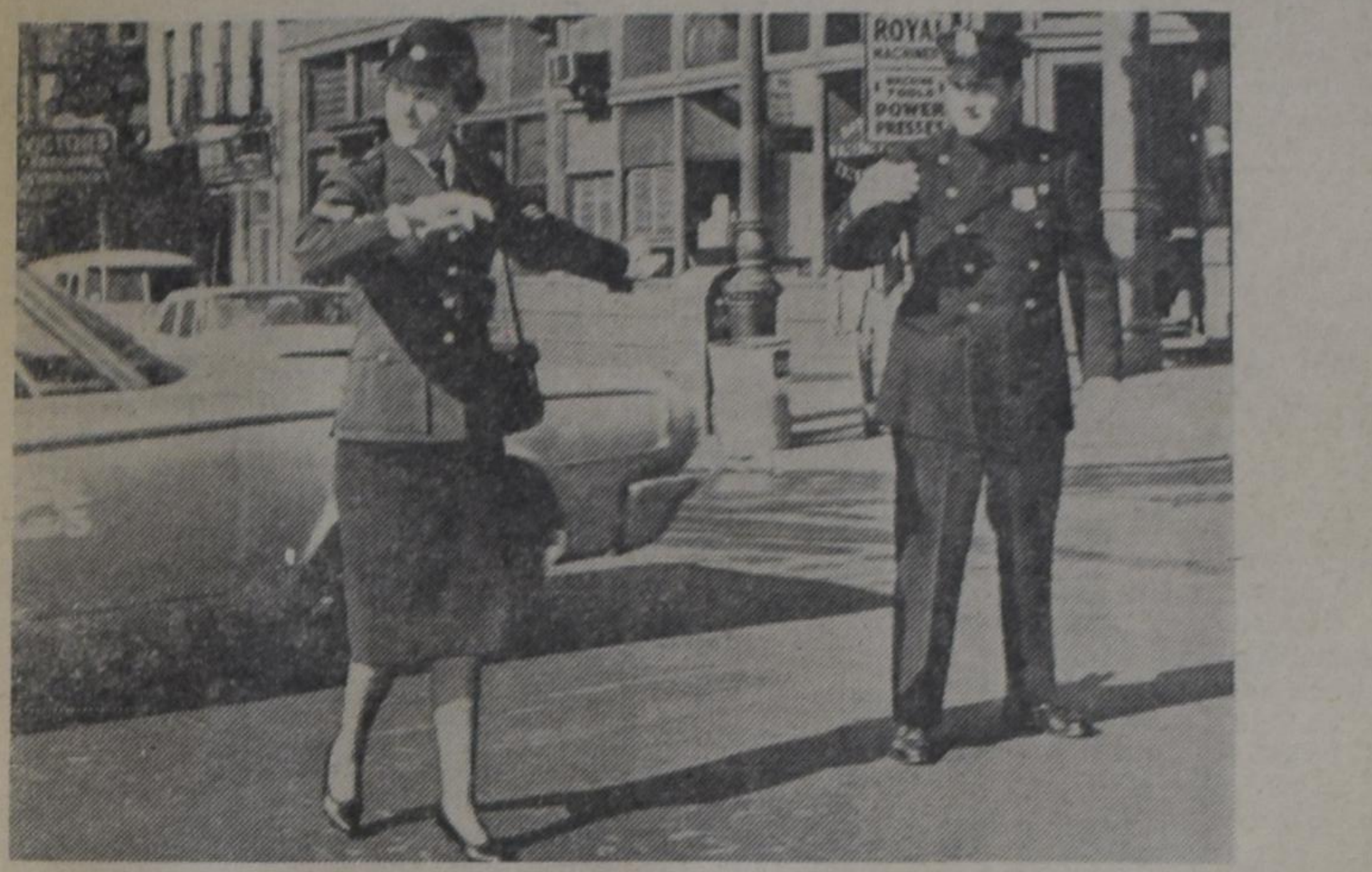

Verkeer in New York...

Sergeant Gerardine Berenschot, vrouwelijk lid van de Amsterdamse politie, die deel uitmaakt van de goodwill-delegatie, welke het driehonderdjarig bestaan van New York helpt vieren, heeft in een New Yorkse straat, samen met de New Yorkse agent Kenneth Hogan het Amerikaanse verkeer geregeld. Sergeant Berenschot trok veel bekijks.

...en in Parijs

De Parijse politie heeft de ballontest ingevoerd voor weggebruikers, die betrokken zijn bij een ongeluk. Nadat een aanrijding heeft plaatsgevonden, worden de betrokkenen uitgenodigd een ballon op te blazen, welk is voorzien van een speciale filter. Bij aanwezigheid van alcohol verandert de kleur van de ballon. Men is niet verplicht zich aan de test te onderwerpen.

Navo Jubileum

Bij een vijftienjarig bestaan

Over het algemeen is het niet zo moeilijk een oorlog te doen ontbranden. De geschiedenis kent bloedige oorlogen, ontstaan over het al of niet gebruiken van drie letters in een titel, of over het in een dronken bui afschieten door een matroos van een kanon.

Vrede sluiten na een oorlog is oneindig veel moeilijker. En het moeilijkste van al is het voorkomen van oorlogen. Een organisatie, die vijftien jaar bestaat en in die periode een derde wereldoorlog heeft voorkomen, zonder dat er een blijvende sfeer van afkeer tussen beide partijen is gehandhaafd, is werkelijk iets heel bijzonders. Zij verdient zeker bijzondere aandacht, vooral als de herdenkingsplechtigheid plaats vindt in ons land en wel op de Ministers conferentie van 12 tot 14 mei binnen het verband van de Noord Atlantische Verdragsorganisatie.

Hoe droevig het ook klinkt, toch is het waar, dat voor een innig bondgenootschap een gemeenschappelijke vijand noodzakelijk is. Zo werd de Unie van Utrecht gesloten om geweld van de zijde van de Koning van Spanje te weren. Tegen Lodewijk XIV smeedde Stadhouder-Koning Willem III een drietal coalities. En men herinnert zich maar al te levendig de bondgenootschappen, die aan de eerste wereldoorlog voorafgingen. En tenslotte sloten de westeuropese staten, Engeland inbegrepen, de West Europese Unie, die oorspronkelijk gericht was tegen een mogelijk wederoplevend Duitsland.

Zo ging het ook met de NAVO. Direkt na het einde van de tweede wereldoorlog bleek de vrees van Churchill maar al te gegrond, dat het grote Russische rijk zijn oude politiek, die al terug te voeren is tot het zogenaamde testament van Peter de Grote, weer zou opvatten.

Het eerste doel daarvan was het verkrijgen van de macht in Midden Europa. Vandaar dat onder Russische leiding de communisten zich meester maakten van de macht in Tjecho Slowakijë.

In al zijn duidelijkheid stond toen de leiders van het westen het gevaar voor ogen van een derde wereldoorlog, mar nu gericht tegen Rusland en zijn satellietstaten.

Buitenlands Overzicht
door
Prof. Mr. L. W. G. Scholten

Doordat het westen snel had gedemobiliseerd waren de legers der demokratische staten zeer verzwakt. Indien toen de oorlog was losgebarsten, zou het er voor het westen zeer droevig hebben uitgezien. Gelukkig was Rusland ook niet klaar voor een oorlog op lange termijn. Bovendien past een offensieve oorlog weinig in karakter van het Russische volk.

Vandaar dat het westen tijd kreeg voor organisatie. Het Noord Atlantische verdrag werd op 4 april 1949 te Washington getekend.

In de inleiding lezen wij: De verdragsluitende partijen bevestigen hierdoor hun geloof in de doelstellingen en beginselen van het Charter van de Verenigde Naties en hun wens in vrede te leven met alle volken en alle regeringen.

Zij besloten hun vrijheid, hun gemeenschappelijk erfgoed en beschaving van hun volken die gebaseerd zijn de beginselen van demokratie, van individuele vrijheid en de heerschappij van het recht te beschermen.

Zij willen de rust en de welvaart in het gebied van de Noord Atlantische Oceaan bevorderen.

Te dien einde willen zij hun streven naar gezamenlijke verdediging en handhaving van de vrede en veiligheid verenigen . . .

In artikel 2 willen zij bijdragen tot de verdere ontwikkeling van vredelievende en vriendschappelijke betrekkingen door de versterking van hun vrije instellingen en door beter begrip te brengen voor de beginselen, die aan die instellingen ten grondslag liggen en door de versterking van de voorwaarden van rust en welvaart. Vandaar willen zij ook streven naar het uitbannen van ekonomische konflikten en zij willen het streven naar ekonomische samenwerking aanmoedigen.

Het gehele verdrag is maar veertien artikelen groot, maar de inhoud is daarmede omgekeerd evenredig.

Onder leiding van de eerste opperbevelhebber van de NAVO-strijdmachten, de generaal Eisenhower, werden de defensiemiddelen snel versterkt. Er werd niet alleen een macht in het leven geroepen tot bescherming van het westen, een schild, maar ook een geheel van strijdmiddelen, waarmede men Rusland op eigen terrein zou kunnen bestrijden, een zwaard.

En hoewel Rusland het voordeel had van een centrale ligging, waardoor defensie altijd zeer wordt vergemakkelijkt, en dank zij het genie van zijn wetenschappelijke medewerkers op het gebied van de kernbewapening telkens op de eerste plaats stond, bleek het toch weldra dat onder centrale leiding een geheel van posten werd opgebouwd, waardoor een verrassende overval werd uitgesloten. Van het hoge Noorden tot aan de Middellandse Zee, later na de toetreding van Griekenland en Turkijë, ook zelfs in het hart van het Midden Oosten werd een kring getrokken om de macht van Moskou. De bewapening werd op elkaar ingesteld. De aanmaak van verdedigingsmiddelen georganiseerd over de deelnemers aan het verdrag.

Na Eisenhower kwamen bekwame opvolgers, die de verdediging te land, ter zee en in de lucht bijna tot het volmaakte wisten op te voeren. Natuurlijk schiep een verbindingssysteem grote moeilijkheden, omdat de afstand van Lapland tot de westgrens van het Turkse Anatolië zo onvoorstelbaar groot is en men in het centrum van de leiding in contact moest staan met alle posten. Elke vergissing kon dodelijke gevolgen hebben. Elke nalatigheid zou een oorlog kunnen beslissen.

Wij herinneren ons nog maar al te levendig, hoe wij enkele jaren geleden kennis konden nemen van hetgeen op dit gebied reeds in volkomen atoomvrije verblijfplaatsen was opgebouwd. Het was haast beangstigend te zien, wat het menselijk kunnen in dit opzicht vermocht. Te meer als men bedacht, dat dit alles was ingesteld ter bescherming, ter verdediging en niet tot enige aanval. En de geschiedenis van vijftien jaar heeft geleerd, hoe voortreffelijk dit verdedigingssysteem heeft gewerkt. Ook onder zeer moeilijke omstandigheden als bij de crises om Berlijn, bleek duidelijk, hoe het geheel van maatregelen, dat in de overeenkomst van 4 april 1949 zijn grondslag had, de vrijheid en de beschaving van het westen en daarmede van de gehele wereld heeft beschermd. En men kan niet dankbaar genoeg zijn, dat onder beding van Gods medewerking dit alles heeft gediend om de mensheid te beschermen.

Toch was dit niet alles.

(Wordt vervolgd)

VOOR LIEFHEBBERS VAN DE HENGELSPORT

Het Department of Lands and Forests in Ontario heeft drie boekjes uitgegeven waarin alle moge lijke inlichtingen staan over de vis in de meren in Ontario, waar ze te vinden zijn en hoe men ze moet vangen. Wij willen graag de aandacht op deze boekjes vestigen welke gratis verkrijgbaar zijn bij het

Department of Lands and Forests,
Parliament Buildings,
TORONTO, Ontario.

De boekjes hebben respectievelijk betrekking op Southern Ontario, Northwestern Ontario en Northeastern Ontario.

Must Christians form Power Organizations?

by G. Vandezande

This article had originally been presented as a speech at Trinity College at Chicago in February of this year.

The discussion on christian organization is now in full swing. Last year the Reformed Ecumenical Synod adopted certain resolutions with regard to christian organization.

The defense of christian organizations has too often been negatively made on the basis that secular parties and unions are bad. In this article, which, of course, is not the last word on the subject, an attempt is made to come to grips with the problem in the light of God's Word.

The Christian who is awake repeatedly hears the boastful claims of modern man who, bloated with pride, proclaims himself to be sovereign, self-sufficient and not in need of the Saviour. Arrogant twentieth century man constantly brags about his might and power to create wealth and influence. He vainly worships the creature rather than the Creator, and changes the truth of God into a lie (Romans 1:25). With almost utter indifference he shrugs his shoulders and scorns the Biblical warning, "And it shall be, if thou at all forget the Lord thy God, and walk after other gods, and serve them, and worship them, I testify against you this day that ye shall surely perish" (Deuteronomy 8:19). He openly defies the words of Proverbs 3:7 which command, "Be not wise in thine own eyes: fear the Lord, and depart from evil." And he recklessly continues on the way which leads to death.

This haughty attitude finds concrete expression in the secular way politicians and union leaders go about their daily task. Almost without exception they view their important office from a perspective which betrays the life-destroying influence of the humanistic faith. They feverishly labour to build a kingdom in which man will have all authority and power and from which God and the Christian religion must be banished. Some even try to outlaw Christian action by accusing it of discrimination! As a matter or fact, the world would gladly see the Christian go into exile. Modern society fervently hopes that we forget about our God-given calling to be "the salt of the earth" and "the light of the world" (Matthew 5:13, 14). To be sure, our opponents are not demanding that the Christians leave the country. No, they are not that tolerant! Not yet! We are only requested to adjust the Biblical message to the supposedly tolerant views held by the majority which firmly believes that man, and not God, should be the absolute ruler of the universe. We are pressed to abandon the Christian conviction that human thought and action should be Scripturally directed. Certainly, we may continue to have faith in Jesus Christ, so long as we do not insist on obeying Him in our daily walk and talk, and so long as we quietly fall in line with the secular practice of the community which arbitrarily sets its own human standards instead of walking in the law of the Lord (Psalm 119:1).

Christians may never give in to this devilish invitation to follow the crowds which are out of step with the pattern set by Jesus Christ. They must reject without hesitation every suggestion that the Christian community has the liberty to adopt a way of life which refuses to take its starting-point in Him Who is the Way, the Truth, and the Life (John 14:6). Instead, we should joyfully urge all men to "walk in His ways" (Psalm 119:3) and to run the way of God's commandments (Psalm 119:32), for His Word is a lamp unto our feet, and a light upon our path (Psalm 119:105). For all men are called to acknowledge and confess the word of I Chronicles 29:11-13, "Thine, O Lord, is the greatness, and the power, and the glory, and the victory, and the majesty: for all that is in the heaven and in the earth is Thine; Thine is the Kingdom, O Lord, and Thou art exalted as head above all. Both riches and honour come of Thee, and Thou reignest over all; and in Thine hand is power and might; and in Thine hand it is to make great, and to give strength unto all. Now therefore, our God, we thank Thee, and praise Thy glorious Name."

Christians should not be surprised when our sophisticated world angrily rejects this witness about the all-inclusive authority of our Lord. It will certainly not swallow anything that is basically at odds with its proud father in the humanistic idea of man's inalienable right of self-determination. After all, the slightest admission on the part of modern man that he is dependent on his Maker strikes at the very root of humanism which boldly imagines that man is autonomous, sovereign and self-sufficient. This would indeed mean the beginning of the end of man's supposedly unlimited freedom and power. It would shake the foundation of man's imagination and independence and spell disaster for his earthly kingdom.

No, Christians had better be prepared to face the violent reaction and ridicule of conceited creatures who brazenly glory in self-worship. The secular world will not sit idly by while we seek to confront men with the obligation to live out of the power of the Word of God. No, many fellow-men will immediately react to our invitation to obey the command to love God and the neighbour with an all-out attack motivated by enmity and hatred. The reactionary forces will swiftly swing into action. They will viciously battle, seeking to destroy the life-giving power of the Word of God.

But what shall the Christian community do, now that it is confronted with modern man's ugly attitude and bitter opposition to the Christian faith? Shall Christians hastily withdraw? Shall we fearfully treat in the face of this blunt hostility? Shall we compromise and cowardly leave the direction of life to men who are obviously committed to unbelief? Or shall we take courage and trust in the Lord "Who giveth power to the faint; and to them that have no might He increaseth strength" (Isaiah 40:29)? If we trust in human strength and wisdom we shall surely perish, "but", in the words of Isaiah 40:31, "they that wait upon the Lord shall renew their strength; they shall mount up with wings as eagles; they shall run, and not be weary; and they shall walk, and not faint."

Few Christians would dare to suggest that we yield to the world's persistent demand to forsake Jesus Christ. We know that we are called Christians, because we are a member of Christ by faith, and thus a partaker of His anointing, that we may confess His Name, present ourselves a living sacrifice of thankfulness to Him, and with a free and good conscience fight against sin and the devil in this life, and hereafter reign with Him eternally over all creatures (L.D. 12, Q & A. 32). Scripture plainly teaches: "For of Him, and through Him, and to Him, are all things: to Whom be glory for ever" (Romans 11:36). The apostle Paul beseeches us: "therefore . . . present your bodies a living sacrifice, holy, acceptable unto God, which is your reasonable service. And be not conformed to this world: but be ye transformed by the renewing of your mind, that ye may prove what is that good, and acceptable, and perfect, will of God" (Romans 12:1, 2).

Even though Christians may claim to be in agreement in regard to man's duty to serve his Lord always and everywhere, unfortunately, all do not agree that this service should be expressed unitedly. Supposedly we have no fundamental difference of opinion concerning the Biblical command to deny Christ never and nowhere, but we disagree often about our obligation to form organizations for the purpose of presenting the Christian view of politics and labour.

This deplorable division in our ranks concerning the need for Christian organization and action demands careful attention. Time and again the enemies of the Christian faith exploit our apparent lack of agreement on this important point to undermine the vigor of the Christian witness. Whenever and wherever possible they seek to apply the old but still very harmful tactic of "divide and conquer," with the sad result that the Christian witness of some men suffers severe setbacks, because fellow Christians erroneously argue that they can effectively fulfil their God-given calling within and through organizations firmly committed to the secular way of life. Some Christians even claim that the distinctively Christian organization is a luxury we can ill afford. This grave misconception must be removed. It can possibly best be done by setting forth once again why Christians must form power organizations.

The Bible teaches plainly that God made man in His image, created him in fellowship with other men, endowed him with gifts and goods, gave him a place in the diversity of men and relationships to serve his Creator with those gifts and in those relationships. The almighty and everywhere present power of God creates, preserves and governs life. His fatherly hand upholds and rules the entire creation. Nothing happens by chance, "since all creatures are so in His hand that without His will they cannot so much as move" (L.D. 10, Q. & A. 28). This all-controlling principle of the divine institution and order of life is significant for our discussion.

God demands that man acknowledges this divine institution and power by ordering all of life in accordance with the harmonious diversity of created reality. The mandate to develop and control the creation must be carried out in humble obedience to the Lord and His Word, so that in the course of history His greatness, His power and His wisdom will be honoured. This alone gives human life true perspective and real meaning. Man is called to serve his Maker. He has been appointed to carry out a specific mandate. He received the authority and the responsibility to act sovereignly as servant of the most High. Men's life must be single-hearted service of God in the whole of the creation. Consequently, he is obliged to give Scriptural form to life. He must organize life in the Christian way. He is commanded to order, rule and preserve life in total surrender and obedience to its Lord. God placed man in His creation to live before Him in covenant fellowship, to show love and obedience, to render whole-hearted service, to proclaim and practice the faith-obedience which characterizes a child of the Father. Man is to be a steward who has been commissioned to execute the Will of God within the length and breadth of the creation. God ordered man to fulfil his office of servant. God gave man the responsibility, the authority and the necessary power to rule and develop the creation in the Name of Him Who made it all. For "God created man good, and after His own image; that is, in true righteousness and holiness, that he might rightly know God his Creator, heartily love Him, and live with Him in eternal blessedness to praise and glorify Him" (L.D. 3, Q. & A. 6). The Scriptures make it abundantly clear that man was created to serve his Maker everywhere and always. Man was not to exclude a single part of his life from the service of love to God. "Man's chief and highest end is to glorify God, and fully to enjoy Him forever."

But man fell into sin. Satan seduced him into believing that man could become like God by acting contrary to the divine Law. He recklessly accepted the deceptive advice of the serpent who slyly predicted that man would not die if he ignored the commandment of the Creator, but that his eyes would be opened and that he would know good and evil (Genesis 3:4, 5). And man, desiring to be wise, succumbed to the subtle, pious talk of the devil. Indeed, his eyes were opened! He discovered that he had sinned, that he had rebelled against God, the Giver of life, by listening to the devil, the father of lies. Man chose foolishly to go his own way, the way of death, rather than obediently following the way of his Lord, the way of life.

Modern man makes the same deadly mistake. He is also committed to the false illusion that man can be like God. He pretends to be able to walk independently, without the light and power of the Word of God. He rejects the Law. He openly refuses to live in love-communion with the Law-Giver. He willfully chooses an apostate direction, a way of life apart from the living God. Consequently, he invites death to enter his life. Man no longer serves the one true God but worships an idol. He is a rebel, a revolutionary, a reactionary who desperately agitates against the divine Law. He struggles constantly to overthrow the authority of God. He daily revolts against the divine world order. He defiantly slaves to establish a dictatorial rule and routine which is antithetically opposed to the freedom and justice of the Kingdom of God. In short, modern, unbelieving man simply affirms and articulates the sinful desire of the first man, to be wise and to act as if he, and not God, is the Maker and Master of life.

After man's fall into sin God did not let satan have dominion over His creation. Rather than leaving the world to itself and surrendering it to the prince of the kingdom of darkness, He walked the way of reconciliation and sent His only begotten Son into the world to be the Mediator between God and man, between God and the world. Jesus Christ came, suffered, died, but conquered! For "through Him God chose to reconcile the whole universe to Himself, making peace through the shedding of His blood upon the cross — to reconcile all things, whether on earth or in heaven, through Him alone" (Colossians 1:20). "He rescued us from the domain of darkness and brought us away into the Kingdom of His dear Son, in Whom our release is secured and our sins forgiven. He is the image of the invisible God;

(Continued on page 3)

Support
YOUR CHURCH IN ACTION!
CHRISTIAN REFORMED WORLD RELIEF COMMITTEE
2417 Eastern Ave., S.E.
Grand Rapids, Michigan
a synodical board

GAAT U NAAR
Holland?
VOOR AL UW REIZEN per boot of per vliegtuig vraag volledige inlichtingen bij:
C. STEENHOF
43 Crane Ave.
WESTON, ONT.
Tel. 241-0811 of 249-4921
21 dagen vliegreis MONTREAL-AMSTERDAM
$ 346.90
met gratis trip naar Brussel, Parijs en Londen.

VAN DELFT'S
Book and Gift Shop
For all your
BOOKS, BIBLES, HYMNBOOKS, RECORDS, TEXTS,
YEARBOOK 1964 $ 1.35 (postpaid)
We have a few Daily Manna Calendars left. $ 2.— each postpaid.
REFILLS
SEVEN STAR AGENDA
$ 2.69 postpaid.
1058 MAIN ST. W. JA 8-1932
HAMILTON, ONT.

H. KREEFT, C.A.
CHARTERED ACCOUNTANT
•
LICENSED MUNICIPAL AUDITOR
•
968 EXMOUTH STREET
SARNIA, ONT.
ED 7-8559

Holland Construction Co.
Wolverton Rd.
GRIMSBY, R.R. 1
Phone WH 5-4012
Speciaal in Greenhouse Constructie
en aanbiedingen van nieuw cedar of redwood materiaal voor zelfbouwers, tevens Hotbedsash, Putty & Nails enz.
KOOP NU GOEDKOOP GREENHOUSE GLAS

IN MEMORIAM:

Mr. Chris T. Withage

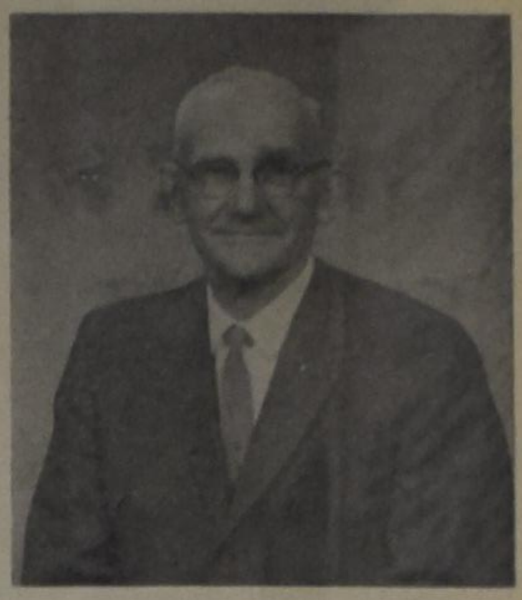

Op 10 april 1964 heeft God Mr. Chris Withage overgeplaatst van de strijdende naar de triomferende Kerk. Hij was 68 jaar oud. Gedurende 60 jaren heeft hij gewoond en gewerkt in Zuid-Alberta.

In de kinderjaren van onze kerken in Canada hebben de immigranten veelal gesteund op "home missionaries" en "old timers". In veel streken van ons land houdt men namen van zulke mannen in ere, die een beslissend aandeel hebben gehad in de organisatorische en geestelijke groei van de kerken. Mr. Chris Withage was zulk een "old timer" voor Zuid-Alberta. Het moet voor hem en zijnsgelijken ongetwijfeld een verzoeking geweest zijn om zich buiten de immigranten-kerken te houden. Zij waren reeds gevestigd. Ondanks alle gelijkheid in afkomst en belijdenis, hun "aard" en "ligging' was anders. Maar Chris Withage heeft die verleiding weerstaan, tezamen met veel andere "old timers". Het is passend dat in *Calvinist Contact* van tijd tot tijd een eresaluut verschijnt aan de "old timers". Deze keer is het een ere-saluut van de mensen van Zuid-Alberta die bedroefd en dankbaar gedenken wat Chris Withage betekend heeft voor hun kerken.

Zijn staat van dienst is lang. Deze opsomming is onvolledig. Als "retired builder" werd Mr. Withage geraadpleegd in de bouw van alle kerken hier in Zuid-Alberta. In de bouw van verschillende kerken heeft hij persoonlijk de hand gehad. Het gebouw en de pastorie van de Christian Reformed Church van Lethbridge werden geheel onder zijn leiding gebouwd. Ieder die (zoals vele lezers) de onderlinge verhoudingen in de eerste immigranten-kerken van nabij heeft meegemaakt, kan zich indenken wat het betekende voor een kerk om een man te hebben wiens persoon en oordeel door allen werd gerespecteerd. De "way-side chapel" bij Bellevue, die nu als model dient voor dergelijke "chapels" in Ontario en de States, werd ontworpen en gebouwd door Mr. Withage. Hij diende de Kerk van Lethbridge als ouderling voor vele jaren. Verschillende malen heeft hij Alberta South op de Synode vertegenwoordigd. De laatste keer dat hij daar was, was tevens de laatste keer dat kandidaten op de Synode geëxamineerd werden. In de groep waarin hij zitting had was de vraag gesteld of God de wereld in zes dagen geschapen had. Er was wat geglimlacht en het scheen Mr. Withage toe alsof men zich luchtig en eigenwijs boven het scheppingsverhaal stelde. Toen in volle synodevergadering alle afgevaardigden de gelegenheid kregen nog vragen te stellen, stond hij op en vroeg aan al de kandidaten uit zijn groep of God hemel en aarde in zes dagen had geschapen. Hij was wijs genoeg om niet te argumenteren met diegenen die over tijdperken enz. begonnen te spreken, maar hij was ook vroom genoeg om te weten dat men over de Heilige Schrift alleen maar met heilige eerbied spreken mag.

Hij had een kinderlijk vertrouwen in God en hij kon vrijmoedig over zijn Heiland spreken. Daarmee heeft hij velen getroost en velen beschaamd gemaakt en daarmee is hij nog vandaag velen ten voorbeeld. Aanvankelijk was hij geen lid van de plaatselijke vereniging voor Christelijk onderwijs, en stond hij sceptisch tegenover het streven voor een aparte Christelijke school. Als vele "old timers" beschouwde hij dit als een schone luxe, niet als een dure roeping. Langzamerhand begon hij zijn houding te wijzigen. Toch was hij nog altijd bevreesd dat we "een school zouden krijgen ten koste van de kerk", financieel bezien. Eindelijk werd in Lethbridge de Christelijke school geopend. Toen deed zich onder God's zegen het merkwaardige feit voor dat in het eerste jaar waarin Christelijk onderwijs werd gegeven, ook voor het eerst het volle pond werd betaald aan de Synodale quota's van de Christian Reformed Church. Op een gemeentevergadering stond Mr. Withage op. "You know that I was not so hot for Christian education," zo begon hij. En hij eindigde met God te danken voor die mannen in de gemeente die van het begin af trouw hadden doorgewerkt voor de Christelijke school. God had hem beschaamd gemaakt. Nu moest hij dat erkennen en in de Here roemen. Het is niet vaak dat men iemand ontmoet die zo groot is, dat hij zoiets zomaar zeggen kan. Zeer royaal heeft hij de laatste jaren de Christelijke school gesteund en haar goed recht verdedigd.

Mr. Withage was weduwnaar sinds 1958 maar de laatste 14 maanden is hij erg gelukkig geweest met zijn tweede vrouw (the former Mrs. Kruithof van Chicago) die zelf reeds 18 jaar weduwe was. Wij, die hun geluk zagen, hadden hun zo graag 14 jaar gegund. Moge ook Mrs. Withage vrede hebben met God's wijze beschikking.

In de begrafenisdienst te Lethbridge op dinsdag 14 april werd gesproken over de woorden "... and I shall dwell in the house of the Lord forever".

A.K.

Vrouwen-Actie

Wat een cent kan doen

Ja, als je een kind bent en je krijgt of vindt een cent, dan kun je nog altijd drop, kauwgum of iets dergelijks kopen. Word je een teenager, dan moet je al enkele centen bij elkaar hebben, om iets te kunnen kopen. Nog later wordt het moeilijker, maar we weten allemaal dat vele kleintjes een grote maken.

Dat ondervonden wij weer op onze voorjaars-board-meeting van de Busjesactie in de omgeving van London.

Vijf verenigingen verzamelden zo ongeveer 30.000 centen. Strathroy alleen had er al 18.200.

Daar ziet U wat centen sparen kan doen. Het totale bedrag dat deze avond ingebracht werd was

	$863.06
In de bank	6.894.34
Totaal	$7.757.40

Onze groep begon in 1962 met $3.500,00, ontvangen bij de splitsing van het district. Wij hebben dus in twee jaar tijds $4.257,40 bijeengebracht.

Daarvoor zeggen we alle helpers en helpsters van harte dank, en wij blijven vertrouwen dat U blijft doorgaan op deze weg en zo mogelijk Uzelf nog verbetert. Want een Chr. High School kost veel geld.

Nu hebben we ook nog een kleine teleurstelling te verwerken gekregen, nl. dat de groep Clinton ons heeft verlaten. De afstanden waren te groot. Heel jammer, maar wel te begrijpen.

Nogmaals allemaal dank en nu weer sparen tot de herfstcollecte komt.

Mrs. Lina J. Hensen

CALVINIST-CONTACT
DUTCH-CANADIAN CHRISTIAN WEEKLY
P.O. Box 312, Station B, Hamilton, Ont.
Phone 547-1488 and 547-1489
Editorial Committee: Revs. J. Geuzebroek (president), F. Guillaume, Dr. R. Kooistra, J. Van Harmelen, A. H. Venema (secretary).
Managing Editor: D. Farenhorst.
Publisher: Guardian Publishing Company Ltd., Hamilton, Ont.
Calvinist-Contact is published Friday every week.
Closing date: Saturday before date of issue.
Subscription price: $ 5.00 per year.
Alle communications should be addressed to the office of Calvinist-Contact, P.O. Box 312, Station B, Hamilton, Ont.
Articles in this paper express the viewpoint of the authors and do not necessarily express the opinion of the editors.
The publisher will not be responsible for the loss of any manuscript, drawing or photograph. The publisher accepts no responsibility for opinions by its authors.
Characters and names in fiction stories in this weekly are imaginary.
Contents may not be reprinted without permission of the publisher.
Please inform us immediately of any change in your address.

Must Christians form Power Organizations ?

(Continued from page 2)

His is the primacy over all created things. In Him everything in heaven and on earth was created, not only things visible but also the invisible orders of thrones, sovereignties, authorities, and powers: the whole universe has been created through Him and for Him. And He exists before everything, and all things are held together in Him" (Colossians 1:13-17).

The sacrifice of Jesus Christ was all-inclusive. The redemption was complete. Christ was obedient in all things. He declared, "It is meat and drink for Me to do the Will of Him Who sent Me until I have finished His work" (John 4:34) and only those who do the Will of My heavenly Father will enter the Kingdom of Heaven (Matthew 7:21). Jesus Christ renewed all things. He restored man and enables him to fulfil his calling, namely, to be the servant of his Maker, to be the ruler of the creation. Paul commands Christians to lead a radically different life "now that you have discarded the old nature with its deeds and have put on the new nature, which is being constantly renewed in the image of its Creator and brought to know God" (Colossians 3:10). We may no longer adapt ourselves to the pattern of this world (Romans 12:2), but we must delight in doing the Will of God (Psalm 40:8).

Paul also comforts the Christians and reminds them that "this doctrine of the cross is sheer folly to those on their way to ruin, but to us who are on the way to salvation it is the power of God" (I Corinthians 1:18). He then continues by stating that "divine folly is wiser than the wisdom of man, and divine weakness stronger than man's strength. My brothers, think what sort of people you are, whom God has called. Few of you are men of wisdom, by any human standard; few are powerful or highly born. Yet, to shame the wise, God has chosen what the world counts folly, and to shame what is strong, God has chosen what the world counts weakness. He has chosen things low and contemptible, mere nothings, **to overthrow the existing order.** And so there is no place for human pride in the presence of God. You are in Christ Jesus by God's act, for God has made Him our wisdom; He is our righteousness; in Him we are consecrated and set free. And so (in the words of Scripture), 'If a man is proud, let him be proud of the Lord'" (I Corinthians 1:25-31).

The redemption by Jesus Christ in its radical Biblical sense means the rebirth of our heart and must reveal itself in the whole of our temporal life. Man must concentrate his entire life and the whole world upon the service of love to God. "And since the love for God implies the love for His image in man, the whole diversity of temporal ordinances of God is related to the central religious commandment of love, namely, 'thou shalt love the Lord, thy God, with all thy heart, soul and mind, and thy neighbour as thyself.' This is the radical Biblical sense of the creation of man in the image of God. It leaves no room for any neutral sphere in life, which could be withdrawn from the central commandment in the kingdom of God" (In **the Twilight of Western Thought,** Herman Dooyeweerd, p. 190).

Christians should always remember that they belong **together,** that they are a **covenant people, a communion of saints, a fellowship of believers.** Christians are not just a loose-knit collection of individuals who happen to share the same tradition. The significance of the Christian religion is much richer. The meaningful unity which Christians experience is the fruit of the grace of God revealed in Jesus Christ "Who sacrificed Himself for us, to set us free from all wickedness and to make us a pure people marked out for His own, eager to do good" (Titus 2:14). Christians are a **community of men** established by the Lord Himself and called to serve Him. We are not our own for we, with body and soul, both in life and death, belong unto our Saviour Who makes us heartily willing and ready, henceforth, to live unto Him (L.D. 1, Q. & A. 1). "For we are God's handiwork, created in Christ Jesus to devote ourselves to the good deeds for which God has designed us" (Ephesians 2:10).

(To be continued.)

Lambert Huizingh
Accredited Public Accountant and Auditor
Commissioner for taking Affidavits
•
Box 315
BRADFORD, ONT.
Telephone: PR 5-2282
•
139 Albert St.
OSHAWA, ONT.
Residence: AURORA, ONT.
PArkview 7-9797

VOOR DE "FARMERS"

•

PLANNEN

De meeste farmers hebben hun plannen al weer klaar voor het komende seizoen, maar ondanks dat dacht ik er toch goed aan te doen om ook deze planning wat uit elkaar te pluizen.

In de planning, beide voor de lange periode en ook de korte termijn moeten we met de volgende vier punten rekening houden:

1. LAND
   a. kwaliteit van het land
   b. hoeveelheid land
   c. ligging tegenover de markten
   d. klimaat
2. WERKKRACHTEN
   a. eigen werkkrachten
   b. vaste hulp beschikbaar
   c. tijdelijke hulp
3. KAPITAAL
   a. eigen kapitaal
   b. mogelijke credieten
   c. interest en afbetalingstermijn
   d. benodigd kapitaal
4. BEDRIJFSVOERING (management)
   a. vakkennis
   b. organisatie
   c. kosten-berekening en budget

Al deze factoren moeten tegen elkaar afgewogen en op elkaar ingesteld worden en als algemene regel moet aangenomen worden, dat men moet aanpassen aan de factor die in de minste hoeveelheid aanwezig is.

Het is niet mijn bedoeling om in dit stukje verder deze punten uit te werken, daar dit een cursus op zichzelf is.

Het voornaamste is, dat we de farming gaan zien als een business en het ook op die manier gaan benaderen.

Misschien weet U wel dat in de business-wereld het gewoon is als iedere maand een verlies- en winstrekening wordt gemaakt. Sommige zaken doen dit wekelijks en er zijn zaken die van dag tot dag weten hoe ze varen. U moet dit zien als een compas waarop het schip vaart. Vroeger toen de schepen kleiner waren en minder snel, was het voldoende als men van tijd tot tijd eens zijn koers bepaalde. Tegenwoordig echter is deze koers-bepaling een wetenschap geworden en zijn er mannen constant mee bezig zolang het schip vaart.

Zo ook met onze farm-business, die van jaar tot jaar steeds sneller vaart en allengs groter wordt.

Het wordt dan ook steeds voornamer voor de farmer om precies te weten hoe hij varen moet en hoe hij vaart, want dan pas kan hij volledig gebruik maken van alle nieuwe mogelijkheden die er zijn om tot een hoger rendement te komen.

Laat de Christian Farmer Association hier het orgaan zijn om leiding, voorlichting en hulp te verlenen.

Het is toch de opdracht juist aan een christian farmer een goed rentmeester te zijn van hetgeen hem toevertrouwd is.

Voor de Christian Farmers Association
Ex-Farmer

In Canada is het woord voor banden Goodyear

De Goodyear Diamond is het teken van het allerbeste in banden en banden service. U zult het overal in Canada, waar U ook rijdt, aantreffen.

Goodyear heeft banden vervaardigd zolang als men ze nodig heeft gehad. Goodyear heeft over de jaren een benijdenswaardige reputatie verworven door kwaliteitsprodukten en coulante bediening.

Kijkt uit naar de Goodyear Diamond. Het is het teken van de hoogste waarde in banden voor Uw auto, vrachtauto of traktor. De Goodyear handelaar heeft alle maten en soorten banden die op alle merken voertuigen passen.

THE GOODYEAR TIRE & RUBBER CO. OF CANADA LTD., NEW TORONTO, ONTARIO

FOR ALL YOUR BOOKS:
BURLINGTON BOOK- & BIBLE HOUSE
468 Brant Street, Burlington
Phone 637-2151

Steeds meer grote boerderijen in Nederland

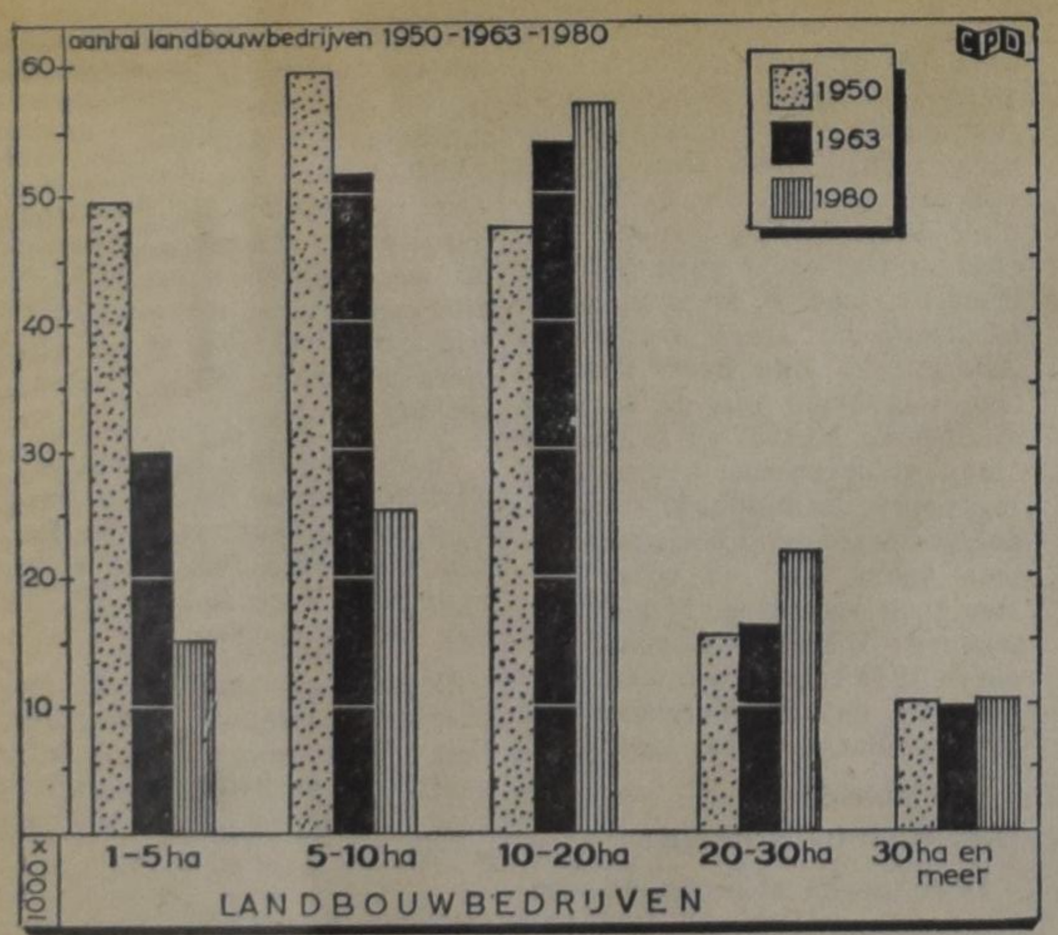

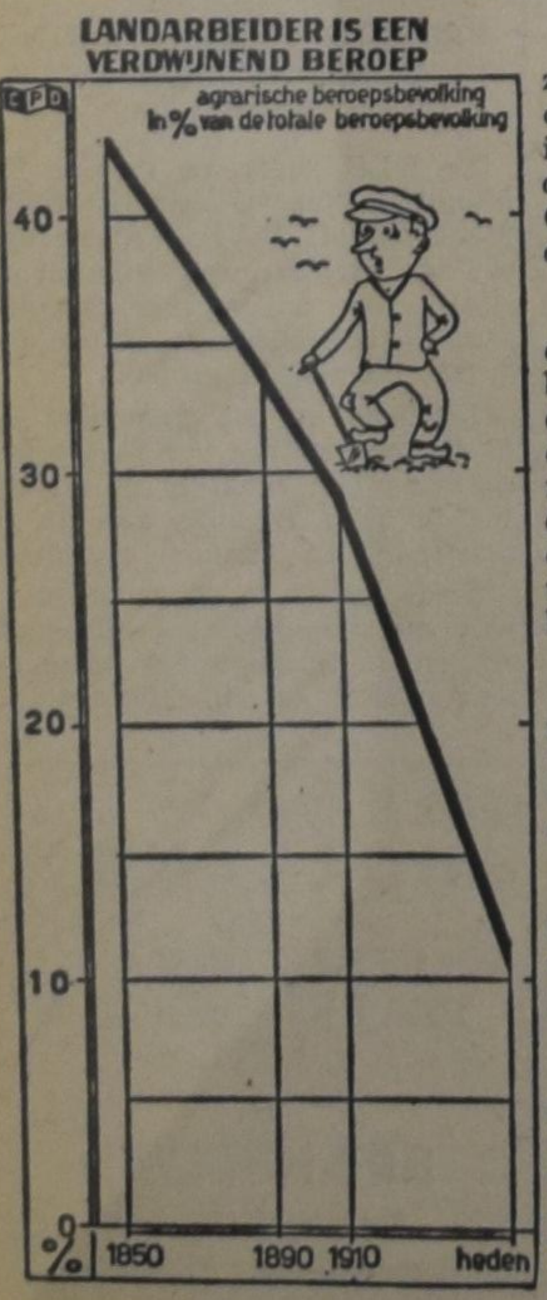

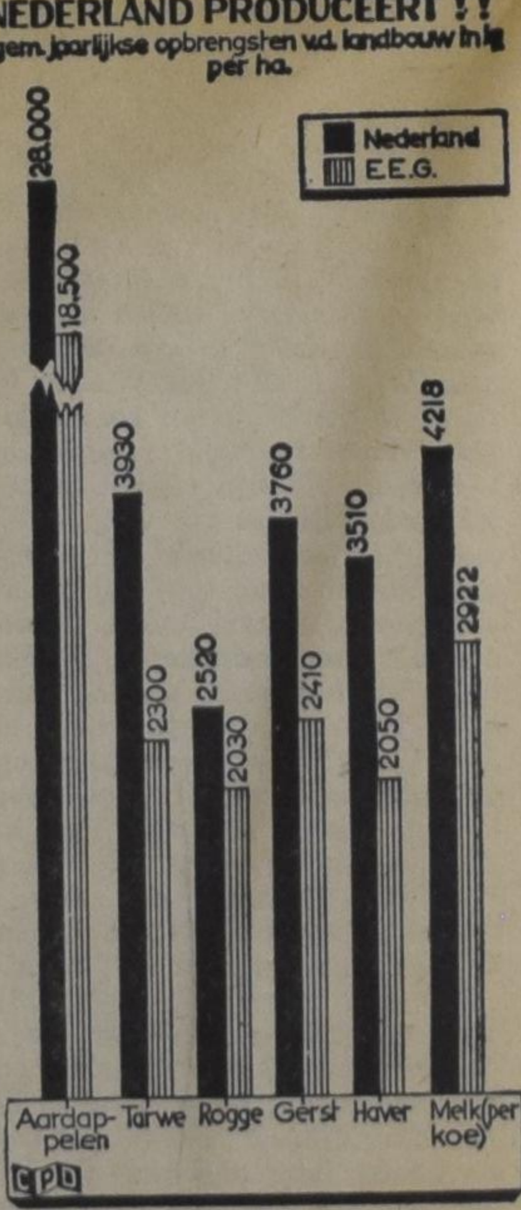

Bijgaande grafieken, die wij zonder commentaar uit Nederland ontvingen, tonen duidelijk aan dat in de Nederlandse landbouw dezelfde ontwikkeling gaande is als in Canada: grotere bedrijven, minder personeel, hogere productie.

De grafiek linksboven laat zien dat in 13 jaar tijds het aantal boerderijen van 1 - 5 ha verminderde met 19.000, het aantal boerderijen van 5 - 10 ha verminderde met 800, terwijl het aantal boerderijen van 10 - 20 ha vermeerderde met 7000 bedrijven. Het aantal boerderijen groter dan 20 ha bleef vrijwel gelijk.

Linksbeneden zien we dat 60 jaren geleden van elke drie werkende Nederlanders er één landarbeider was; momenteel is deze verhouding 1 op 10.

Een andere illustratie brengt in beeld dat van de totale oppervlake van Nederland 71% als landbouwgrond in cultuur is.

De grafiek "Nederland produceert" geeft ook een vergelijking met de andere landen van de Europese Economische Gemeenschap. In Nederland wordt per ha veel meer geproduceerd dan het gemiddelde van de zeven E.E.G.-landen.

De productiekosten per ha voor de diverse producten worden niet vergeleken, doch we vermoeden dat de Nederlandse landbouwers ook in dit opzicht met goede cijfers naar voren komen.

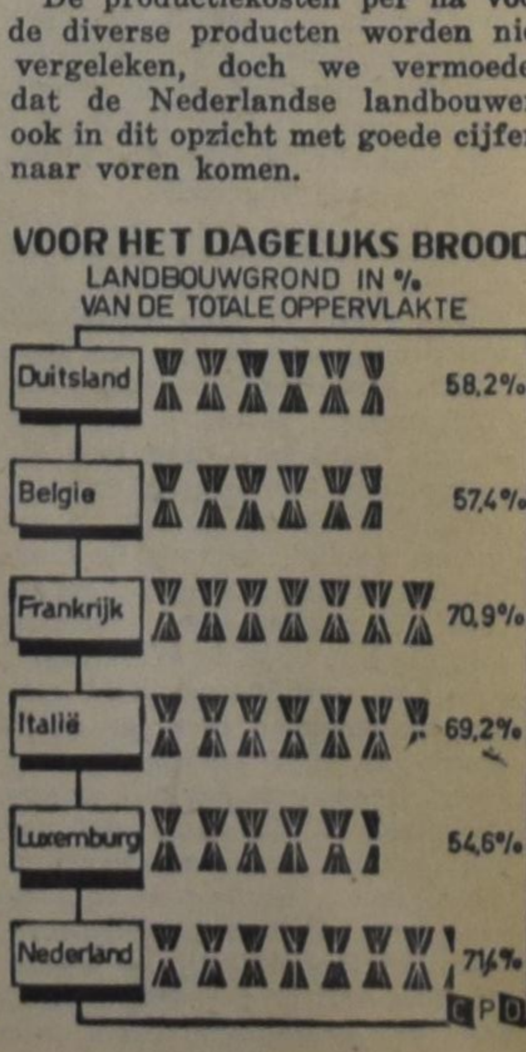

Prince Rupert, Holland en de Heidelbergse Catechismus

Wat hebben die nu met elkaar te maken? zult U zeggen.

Vrij veel, zoals zal blijken. Als U op een oude landkaart van 1755 kijkt, ziet U rond de Hudson's Bay, Rupert' Land. Het besloeg het grootste gedeelte van Noord-Oost Canada. Ook was er een Rupert's River, uitmondend in de James Bay, het zuidelijk gedeelte van de Hudson's Bay. Dit Rupert's Land was in 1670 geschonken aan de Hudson's Bay Company door de Engelse koning Charles II. Het werd bewoond door traders en avonturiers.

Een eeuw later liet de Company schepen varen tussen Engeland en Canada, "gedoopt" met de namen Prince Rupert I, II, III en IV. De namen van velen van de bemanningen kunt U tegenwoordig nog ingekrast vinden in een kale rots in Sloop Cove, tegenover Churchill aan de James Bay. Maar de naam Rupert is nog niet van de zee verdwenen.

De M.V. (dit betekent niet meisjesvereniging, maar motor vessel) Rupertsland, uit Montreal, is een bevoorradingsschip van de Hudson Bay Company, dat eenmaal per jaar een tocht maakt naar de afgelegen eskimodorpen op Baffin Island en zuidelijker gelegen punten.

Ook op de landkaart is de naam Rupert niet verdwenen. Rupert's River heet nu Rupert River en op de noord-oostkust van Vancouver Island ligt het nu bijna verlaten dorp Fort Rupert, genoemd naar een fort, dat daar in 1849 door de Hudson Bay Company werd gebouwd voor de handel in huiden en steenkool. De tachtig mijnwerkers, daar werkzaam, werden later overgeplaatst naar de mijnen bij Nanaimo.

Verder vindt U last but not least aan de westkust van Canada de stad Prince Rupert, bekend geworden om zijn visserij en canneries, de grootste ter wereld. Ook heeft het een zich snel ontwikkelende cellulose en pulpindustrie.

Maar we zitten nog steeds met de vraag: wie was Rupert of prince Rupert eigenlijk?

In het museum de Louvre in Parijs hangt een portret van Prince Rupert en zijn broer Charles Louis, geschilderd door Van Dyck. Men vindt hem in Fulham gebeeldhouwd door John Dwight. Er is een mezzotint portret van Prince Rupert van Wallerant Vaillant en er is veel over hem geschreven. Het pasgeboren Engelse prinsje was bijna naar Rupert vernoemd. Queen Elizabeth heeft die naam overwogen. Prince Rupert moet dus wel een belangrijke figuur zijn geweest.

Nu, dat was hij ook.

Toen Prince Rupert 1 jaar oud was, verhuisden zijn ouders naar . . . Den Haag. Hier kreeg Rupert een opvoeding als een "upper class" Hollandse jongen. Opgegroeid tot een flinke knaap, ging hij in 1628 studeren aan de Leidse Universiteit. Hij liep college in wis- en natuurkunde bij Prof. Franciscus van Schooten, die ook geïnteresseerd was in tekenen. Rupert's hart ging eveneens uit naar tekenen. Gerard van Honthorst in Utrecht werd hierin zijn leermeester. Rupert werd een amateur van het beste soort. Zijn "mezzotints" kunnen thans worden bewonderd in het Britse Museum.

Maar U zult vragen: wie waren de ouders van Prince Rupert en waarom kwamen zij naar Den Haag?

En dat heeft nu juist iets te maken met de Heidelbergse Catechismus. Maar daarvoor moeten we ver teruggaan in de geschiedenis. We slaan er een jaartallenboekje bij op.

In 1386 richtte Rupert I, keurvorst van de Paltz, de Heidelbergse Universiteit op. Daar hebben we dus de naam Rupert al.

We maken nu een sprong.

Van 1544 tot 1556 regeerde keurvorst Frederick II in de Paltz en erkende er de Reformatie. Van 1556 tot 1559 was Otto Henry op de troon, maar toen kwam in 1559 Frederick II, de vrome Calvinist, aan de regering, die opdracht gaf tot het opstellen van de onder ons zo geliefde Heidelbergse Catechismus. U kunt hierover uitgebreider lezen in het mooie boekje "Three men came to Heidelberg", uitgegeven door het Christian Reformed Publishing House.

Frederick III werd echter in 1576 opgevolgd door een fanatieke Lutherse zoon: Louis. Het zag er niet zo best uit voor de Calvinisten, maar in 1583 stierf Louis en een andere zoon van Frederick III, de Calvinist Casimir, werd regent voor de kleine Frederick IV.

Toch is het niet goed blijven gaan voor de Calvinisten.

Frederick V was de vader van Prince Rupert.

Hij is in de geschiedenis bekend geworden als "De Winterkoning".

Door zijn huwelijk met Elizabeth van Bohemen, een zuster van koning Karel I van Engeland, werd hij keurvorst van de Paltz *en* Bohemen. Er is een schilderij van dit echtpaar door de bekende meester Van Honthorst.

Frederick V, in het voetspoor van Frederick III, vocht letterlijk en figuurlijk voor de Calvinisten. In 1620 werd hij echter verslagen door de verbonden Rooms-Katholieken en vluchtte hij voor zijn leven naar het vrije Holland. Zo werd het mogelijk, dat Prince Rupert opgroeide als een Hollandse jongen.

In 1636 maakte Rupert met zijn broer Charles Louis een reisje naar Engeland. Daarna was zijn activiteit gericht op het terugwinnen van de troon van de Paltz en Bohemen. Toen dat mislukte, werd hij drie jaar gevangen gezet in Lintz aan de Donau. In 1642 ging hij terug naar Engeland en werd een leider in de burgeroorlog aldaar. Hij bracht het tot generaal van de Cavallerie. In 1645 verliet hij Engeland opnieuw en ging in Holland en Duitsland weer tekenen. In Rhenen had hij bezittingen. Hij ontmoette de Hollandse meester Wallerant Vaillant, een der beroemdste "mezzotinters".

Na de "Restoration" bracht Prince Rupert zijn vriend Vaillant mee terug naar Engeland. In 1668 werd Rupert Ranger of Windsor Forest, bij het koninklijk paleis, een eervolle positie. In hetzelfde jaar ontmoette hij Margaret Hughes, die ook zijn vrouw werd. Om even vooruit te lopen op het verhaal: Rupert had een heel gelukkig huwelijk en kreeg een dochter genaamd Ruperta, die later trouwde met een zekere Generaal E. Scrope Howe, een Kamerheer van Willem III, Prins van Holland, Koning van Engeland.

Prince Rupert werd door zijn functie als ranger een groot liefhebber van bomen, bossen en dieren. Het hofleven trok hem niet, zijn hart was in de natuur. Toch was hij ook een leider en een vechter. Zijn karakter en persoonlijkheid waren opmerkelijk. In een eeuw van losse moraal stond hij met hoofd en schouders, letterlijk en figuurlijk, boven zijn tijdgenoten inzake zedelijkheid en gedrag. Dat is wat men van hem getuigt.

En nu het slot.

Toen in 1668 avonturiers terugkwamen uit Noord-Amerika, beladen met waardevol bont, tekende Rupert's oom, Karel III van Engeland, een vergunning om de landen rondom de Hudson Bay voor de handel in bezit te nemen. Deze vergunning werd in 1670 in handen gegeven van Prince Rupert, die hiermee de eerste Gouverneur werd van de Company of Adventures of England trading into Hudson Bay, de latere Hudson Bay Company, in welker winkels U vandaag de dag zulke leuke stofjes en zulke lekkere Hollandse pijptabak kunt kopen.

W. C. Homburg

Hollands Tuingereedschap
UIT VOORRAAD LEVERBAAR, alle maten:
Spitschoppen, panschoppen, harken, hakken, schoffels, korte schrepels, tomatenplanters, tuinslangen, rugsproeiers met en zonder motor, zeisen met of zonder boom, haargereedschap, zeisscherpers, strekels, hooiharken, raamwagens, handzaaimachines, tillers.
Vraagt prijscourant aan het bekende adres:
VARY EQUIPMENT CO.
COR en BOB VANRIJN
Ridge Rd. W., GRIMSBY, ONT. Phone 945-4745

Katrien achter het stuur

Bertha van der Meulen, de farmersvrouw, die de rijwoede kreeg, is eigenlijk de schuld van alles. Die heeft haar vriendin Katrien ongeneeslijk besmet. Nadat Katrien Bertha achter het stuur had gezien, moest ze zelf persé rijlessen hebben, en, zoals vrouwen eigen is, probeerde ze haar vriendin in te halen door extra lessen, zodat ze op dezelfde dag hun rijbewijs zouden kunnen behalen.

Drie keer in de week, op dinsdag-, donderdag- en zaterdagmorgen kreeg Katrien les. Een lange, knappe jongeman opende dan met een sierlijke buiging het portier van de lesauto, om zijn prooi binnen te laten. Eerst moest ze instappen aan de rechterkant, want de rijschoolleraar, die der dagen nog niet zat was, liet haar natuurlijk niet meteen rijden. Maar al spoedig, op een zaterdagmorgen, toen ik thuis was en van achter de gordijnen het toneel gadesloeg, mocht ze achter het stuur plaats nemen. Ik hield mijn hart vast! Voorshands gebeurde er niets. De knappe leraar praatte en wees, en Katrien zat hem met een verheerlijkt gezicht aan te kijken en ja te knikken. Zo nu en dan hield ze het stuur vast, maar liet vervolgens ook weer los.

Eindelijk kwam het grote moment! Ik zag mijn vrouw een greep doen naar het contactsleuteltje met de ene hand, terwijl ze met haar andere het stuur vast greep. Toen klonk er een luid geraas, zoals men in Holland vroeger voor de radio hoorde, wanneer de T.T. races aanvingen. Ze gaf natuurlijk veel te veel gas. Ik zag de leraar verwoed nee schudden, maar dit baatte niets, want reeds begon de wagen zich in beweging te zetten. Met starre blik en handen vastgeroest aan het stuurwiel begon Katrien te rijden: eerst een klein schokje, toen een paar middelmatige, daarna nog een heel harde schok, waarbij de teacher achterover schoot, en daar ging de zaak. Met een vrij snelle gang gingen ze de bocht om en verdwenen uit het gezicht. Hoofdschuddend kwam ik van achter de gordijnen vandaan. Het verbaasde me, dat de leraar geen valhelm droeg.

Een van mijn zonen, die geamuseerd had toegezien en nu mijn bezorgd uiterlijk zag, trachtte me te troosten met de opmerking, dat toen ik rijden leerde, het de eerste keer nog veel erger was geweest en de versnellingsbak ernstige schade had geleden. Hij sprak dan ook als zijn verwachting uit, dat zijn moeder wel vlugger zou leren rijden dan zijn vader een paar jaar geleden.

IMMIGRANTEN-MIJMERINGEN

Ik was verheugd, toen ik mijn echtgenote weer heelhuids thuis zag komen. Naarmate de lessen vorderden werd ze steeds enthousiaster. Ze vond de teacher aardig en het rijden prachtig. Als ze achter het stuur zat, voelde ze zich machtig worden, en dat stond haar natuurlijk wel aan.

Toen ik een paar weken later op zaterdagmorgen weer eens vanachter de gordijnen Katrien's rijverrichtingen gadesloeg, kon ik een gevoel van respekt niet onderdrukken. Vlot, alsof ze nooit anders gedaan had, klom ze achter het stuur en reed even vaardig weg als een taxichauffeur.

Het duurde dan ook niet lang meer, of de rijschool begon een afspraak te maken voor haar examen. Intussen gingen de lessen door. Kort voor het examen kwam Katrien mismoedig thuis. — Ik zak vast en zeker, sprak ze somber, — want ik maak allerlei fouten met het achteruit parkeren. Daar schijn ik geen sjoegel van te hebben. Ik haal het nooit!

Hoewel ik het nooit had aangemoedigd, dat Katrien zou leren rijden, zei ik tegen haar, dat ze in dit stadium niet moest wijfelen noch versagen, maar moedig vol moest houden. Ik vertelde haar, dat het achteruit parkeren altijd een van mijn sterkste punten was geweest, zeker, omdat daar nogal wat gevoel voor afmetingen en afstanden aan te pas kwam en ik als ervaren timmerman dit gevoel in ruime mate bezat.

Ik haalde er potlood en papier bij en begon mijn vrouw te onderwijzen; voorwaar een zeer ongewone bezigheid! — Kijk, zei ik, terwijl ik op papier lijnen en halve cirkels beschreef, — je moet hier beginnen... Kijk, op dit punt draai je je stuur bij... Nu langzaam recht achteruit... zo, zo... Kijk? Daar sta je precies op de goede plaats!

Katrien echter zag er niets van en mopperde iets over theorie en praktijk en over papier, dat geduldig was.

Tenslotte besloten we, dat ik zelf met haar mee zou gaan, om te oefenen in het achterwaarts parkeren. Zo gezegd, zo gedaan. We begaven ons in onze Falcon naar een van de grootste winkelplaza's, en daar, in een rustig en afgelegen gedeelte en op een rustig uur, begonnen we te trainen.

Het ging best en Katrien was een dankbare leerling. Ik deed het parkeren een paar keer voor en tot mijn genoegen bemerkte ik, dat mijn vrouw me met ontzag gadesloeg. — Wat doe je dat toch mooi, Arie, sprak ze teder. Hierdoor sterk aangemoedigd, reed ik nog vele malen achteruit, totdat ik tot de nuchtere en alledaagse werkelijkheid teruggeroepen werd door de leerlinge, die ongeduldig vroeg, wanneer het haar beurt nu eens was.

Zoals gezegd, Katrien leerde vlug. Met behulp van mijn aanwijzingen ging het steeds beter. — ...Nog een eindje verder doorrijden... ja, zó... nu bijdraaien ...bijdraaien... nog iets meer... ho! stuur recht, rechter, helemaal recht... ja, nu recht achteruit... je zit nog een beetje scheef... iets naar links... daar gaat ie... prachtig! Nu nog een paar keer!

Het duurde niet lang, of het was alles gesneden koek voor mijn schrandere vrouw. Het werd zelfs vrij eentonig en ik wilde wel weer naar huis, temeer, omdat ik een behoorlijke pijn in de nek had gekregen van het achteruit kijken.

Maar Katrien wilde het ook nog ergens anders proberen, om zeker te weten, dat ze nu op alle plaatsen en ten allen tijde achteruit kon parkeren. Dus kozen we een plek uit tussen twee cementen palen. Dat was iets moeilijker, maar niets kon haar nu meer gebeuren.

Belust op een complimentje zei ik, dat ik het wel weer even vóór zou doen. Ik ging achter het stuur zitten, keek achteloos en met geroutineerde blik achteruit, en liet ons wagentje met een behoorlijke gang achterwaarts rijden.

Ach, waarschijnlijk was het maar een kleine misrekening geweest, maar het verliep alles niet naar wens. Met een flinke klap vlogen we tegen de cementen paal aan, die niets meegaf en achteraf ook geen enkel letsel vertoonde. Maar de Falcon wel. Die had een behoorlijk bocht in de bumper en een flinke deuk van achteren.

Diep verslagen stond ik daar op de plaats des onheils, starend naar de beschadiging. Katrien kwam er ook bij staan en begon, zoals ze altijd doet, wanneer ze geschrokken is, in spreuken te spreken. — Een ongeluk zit in een klein hoekje, merkte ze op. — Voorzichtigheid is de moeder van de porseleinkast. — Haastige spoed is zelden goed. Voordat ze toe was aan "Hoogmoed komt voor de val", zei ik snel: — Oost, West, thuis best! Ik duwde Katrien in onze beschadigde wagen en reed haastig naar huis.

Het behoefde geen betoog, dat in een huisgezin als het onze met opgroeiende en opgegroeide dochters en zonen de plagerijen en flauwiteiten niet van de lucht waren en dat tenslotte Katrien een van haar bekende lachaanvallen kreeg.

Ieder was blij, dat ik geen examen hoefde te doen, en ze adviseerden hun moeder, om mij straks eens een paar lessen te geven.

Twee dagen later moest Katrien examen doen, en al is het een beetje minderwaardig, ik moet toegeven, dat ik een klein beetje leedvermaak had, toen ik vernam, dat ze niet geslaagd was en het over twee weken over moest doen.

Vanzelfsprekend was het niet haar schuld, dat ze gezakt was, maar de schuld van de examinator! Eerst was alles goed gegaan. De theorie had ze best onder de knie gehad, en ook het rijden was aanvankelijk naar wens verlopen. Bij het achteruit parkeren had de man man naast haar zelfs "Excellent" geroepen.

Maar op een gegeven ogenblik had de man gezegd, dat ze bij het volgende kruispunt links af moest slaan. Menende aan dit hoog bevel gevolg te geven, was Katrien meteen de eerstvolgende straat links ingedraaid, niet wetende, dat hier geen kruispunt was, en evenmin beseffende, dat ze die straat niet in mocht rijden, omdat daar éénrichtingsverkeer was en wel uit tegengestelde richting! Pardoes was ze de straat ingereden en bijna tegen een grote truck gebotst, die juist die straat wilde uitkomen. In de verkeersopstopping, die onherroepelijk volgde, was ze zo zenuwachtig geworden, dat de examinator het stuur had overgenomen en de auto de straat had uitgedraaid.

De volgende dagen wees ik Katrien op alle stopborden en "Do not enter"-waarschuwingen, die we tegen kwamen, totdat ik haar in haar dromen nog "Stop" hoorde stamelen.

Twee weken later kwam mijn geliefde vrouw met vlag en wimpel door het examen heen! Trots toonde ze ons haar rijbewijs. Ze wilde het zelfs laten inlijsten, maar dat konden we met enige moeite voorkomen.

Het was vreemd te moede, toen ik mij gewoontegetrouw op vrijdagavond opmaakte, om Katrien naar de supermarket te rijden, en te horen kreeg, dat ze mijn diensten niet meer nodig had en liever alleen ging.

Dus bleef ik rustig thuis, of, "rustig"...! Ik was in het begin blij, wanneer ik haar hoorde thuis komen. Nu begint het wat te wennen. Katrien stuurt met vaste hand en volgens de kinderen rijdt ze minstens zo goed als hun vader, zo niet beter...

Arie.

Groente- en Bloemzaden

LANDBOUWZADEN, VOORJAARS-BLOEMBOLLEN, STRUIK- EN KLIMROZEN
VRUCHTBOMEN, AARDBEIEN-PLANTEN, ENZ. ENZ.

Ook: Hollandse Sperclebonen, Snijbonen, Bruine Bonen, Capucijners, Kropsla, Boerekool, Witlof, Andijvie, Wortelen, Kool, etc. etc.

Tevens: HOLLANDSE KAMERPLANTEN: Ster van Bethlehem, Flamingo-plant, Hertshoornvaren, Begonia Rex, Acalypha, Achimenes, Aphelandra, Beloperone, Bougainvillea, Christusdoorn, Hibiscus, Franse Geranium, Paarse Hang-Geranium, en Geranium Black Vesuvius

Hollandse of Engelse prijscourant op aanvrage geheel GRATIS.

WILLIAM DAM SEEDS
West Flamboro, Ont. (near Hamilton)

VAN IMMIGRANT TOT ADVOKAAT

In verschillende plaatsen in Canada kan men de Nederlandse dokter tegen komen, dat wil zeggen dokters, die Canadees zijn geworden, maar die behoren tot de naoorlogse immigranten. Aan de Nederlandse dokter zijn we al haast gewend geraakt.

Iets nieuws is echter dat een immigrant zich als zelfstandig rechtsgeleerde vestigt. Blijkens een advertentie in dit nummer heeft Mr. L. Verbeek, die meermalen rechtskundige artikelen voor ons blad heeft geschreven, thans een kantoor geopend in Toronto. Voorzover ons bekend is dit de eerste Nederlandse advokaat die zich zelfstandig heeft gevestigd.

Mr. Verbeek studeerde rechten aan de Vrije Universiteit onder de professoren Anema, Rutgers, Diepenhorst, Gerbrandy en Dooyeweerd. Na rechtskundige praktijk te hebben uitgeoefend in Amsterdam en Den Haag was Mr. Verbeek Officier van Justitie in Soerabaja, Bali/Lombok, Padang en Djakarta. In 1951 keerde Mr. Verbeek naar Nederland terug en in 1957 kwam hij naar Canada. Hier heeft hij ervaring opgedaan in verschillende lawyers' offices in Toronto en in 1962 studeerde hij aan de bekende Osgoode Hall Law School in Toronto. Sindsdien heeft Mr. Verbeek zich gespecialiseerd in Corporation Law en Real Estate practice.

Commentaar op de besluiten van de Gereformeerde Synode

door Paul Tameling

1. WERELDRAAD VAN KERKEN

Zoals U hebt kunnen lezen in enkele nummers van *Calvinist Contact* heeft de synode van de gereformeerde kerken enkele besluiten genomen betreffende de wereldraad van kerken en "Assen 1926" (Geelkerken-kwestie). In *Jong Gereformeerd* van 27 maart j.l. zijn enkele artikelen gewijd aan de vraag "Koerswijziging?" waarop prof. dr. K. Dijk, dr. J. M. van Minnen en dr. B. Rietveld een antwoord geven; terwijl dr. P. G. Kunst, de voorzitter van de synode, een epiloog schreef: "en nu verder . . ."

Aangezien deze onderwerpen ook onder ons besproken worden en in de nabije toekomst ongetwijfeld ter sprake zullen komen, willen wij U enkele gedeelten van deze artikelen doorgeven.

Jammer genoeg moet er geconstateerd worden dat er in onze kerkelijke bladen in het algemeen bedroefd weinig aandacht besteed wordt aan goede voorlichting. Zodoende wekt men gemakkelijk wantrouwen tussen de leidinggevende personen en het gewone kerkvolk. Dit zal ongetwijfeld funeste gevolgen met zich meebrengen. We halen dan ook met instemming de woorden van dr. Rietveld aan wanneer hij opmerkt:

> In een tijd van veel bewogenheid is het van het grootste belang, dat wij het vertrouwen in de trouw van elkaar en zeker van de leidinggevende vergaderingen niet verliezen. En hier ligt naar mijn mening een kritiek punt. Hoe beoordelen we elkaars trouw? Wat is het in de ander, dat mij vertrouwen geeft? Nu leven wij in een tijd, dat er zoveel verandert. Wat wij nodig hebben is vertrouwen. Vertrouwen in elkaars trouw. Wij hebben mensen nodig, die breed genoeg van geest zijn om nieuwe ideeën te verwerken en die tegelijkertijd het vermogen hebben een herkeningslampje te laten schijnen, zodat de andere hen herkent in hun trouw.

Wij zullen dit herkenningslampje zekere niet kunen ontdekken wanneer er geschreven wordt op de manier waarop dr. J. M. van Minnen dat doet. Eerlijk gezegd doet het wat kwajongensachtig aan wanneer hij uitdrukkingen gebruikt als: "want wat een flauwe onzin is er verkocht over: Oecumenisch studieverband, Strijdende Kerk, Woudschotengroep, de Achttien en wat niet al"; en, "ik wist dat dit alles onzin en nonsens was — onruststokerij —" en ook deze zin is een 'generalization': "kerkelijke bladen zijn er n.l. heel vaak (is dat niet wat overdreven? P.T.) op uit om de zaken op te blazen en de mensen bang te maken".

Laten we aannemen dat er zulke bladen zijn, dan lijkt het mij toch niet verstandig zo te schrijven. Zeker niet in een jeugdblad! Dergelijke oppervlakkige kreten betekenen niets. Laten we vooral in onze gespannen tijd deze methode niet gebruiken om de juiste koers aan te wijzen.

Prof. Dr. K. Dijk:
KOERSWIJZIGING? JA!

Nadat hij een historisch overzicht geeft (synodebesluiten van 1949, 1955 en 1963), schrijft prof. Dijk:

> Deze 'ommekeer' bedroeft me meer dan ik schrijven kan. Het is mij moeilijk om me met dat besluit te conformeren: en als onze kerken (dat is de consequentie) straks het lidmaatschap aanvragen en verkrijgen, gaat er voor mij en velen met mij een niet gering deel van haar 'schoonheid' verloren. Dit besluit is me ook in meer dan één opzicht een *raadsel*. Leden van de Haagse synode (1949), die toen beslist neen zegden, hebben in deze synode dat neen ingetrokken, en dat, terwijl de Wereldraad in zijn samenstelling en confessionele 'vrijheid' gelijk is gebleven. Wel heeft hij zijn basis-formule in goede bijbelse zin uitgebreid, maar hij laat allerlei vrijzinnigen ongehinderd toe; hij toont ook een toenadering tot Rome, die m.i. zeer bedenkelijk is. En toont hij het beeld van de eenheid, waarom Christus bidt in Joh. 17:21? Is zijn gemeenschap de heilige unie van allen die door in het Woord der apostelen in Christus geloven en die haar voorbeeld vindt in de eenheid tussen Vader en Zoon? Laat men nu niet aanvoeren dat de Wereldraad geen super*kerk* is; hij is wel een gemeenschap en meer dan een gespreksgemeenschap en zelfs de geringste vereniging in ons land, die een christelijke basis heeft, laat niemand als lid toe, die het met die grondslag niet eens is. Door zulke uitspraken wordt de eenwording met andere gereformeerde kerken benauwend geschaad en de verwijdering groter; wij hebben nu zelf voor die unie een niet zwakke barricade opgericht.
>
> Is er een duidelijke koersverandering? Mijn antwoord moet helaas zijn: ja. Men noemt dit wel progressiviteit; ik kan geen andere kwalificatie bedenken dan "deformatie" al (en dit voeg ik er met haast bij) vindt men die omkeringen veel meer in de kringen der "leidslieden" dan bij ons "gewone volk". Al voeg ik daarbij, dat ik elke beschuldiging afwijs als zouden onze voormannen, die b.v. vóór de Wereldraad zijn hun gereformeerdheid omgewisseld hebben voor een doorbraak-pak. *Dit laatste is niet waar.* Daarom is het mij onverklaarbaar en tot smart, dat nobele leiders van ons gereformeerd leven, die wat ze ook tonen, even Bijbels-gereformeerd "begeren te zijn", als de tegenstanders van de "oecumenische", deze o.i. onschriftuurlijke unie met hart en ziel verdedigen.

Dr. J. M. van Minnen:
KOERSWIJZIGING?
HOE KOM JE ER BIJ!

> Het punt was altijd, al die jaren — is de Wereldraad een geloofsgemeenschap, dan kunnen we niet meedoen. Er kan geen geloofsgemeenschap zijn tussen ons en loochenaars van het evangelie; en de laatsten zijn er in de Wereldraad. Maar is de Wereldraad een gespreksgemeenschap, dan moeten we meedoen, want dan moeten we daar voor onze overtuiging-naar-de-schriften uitkomen. Welnu, in 1949 meende de synode, dat de wereldraad een geloofsgemeenschap wilde zijn — en de conclusie moest toen wel zijn. niet meedoen! Als die mening juist was: terecht! Echter nu is, door 15 jaar studie gebleken, dat die mening onjuist was. Dan vervalt ook de conclusie, die op die mening berustte. De synode zegt daarom nu: er is geen bezwaar meer om mee te doen. Is nu de oecumenische koers veranderd? Allerminst! Men heeft zich alleen wat beter van de zaak op de hoogste gesteld en is daarom trouw gebleven aan het eenmaal ingenomen standpunt: men is nog precies tegen alles waar men toen tegen was; en voor waar men toen voor was. Men is nog tegen de Wereldraad, zoals men die in 1949 zag. Alleen men heeft ingezien, dat de Wereldraad zo niet is. Dat is alles. Meer niet.

Dr. B. Rietveld:
KOERSWIJZIGING? NEE!

> Is er ten aanzien van de oecumene koerswijziging? Dat valt toch niet te ontkennen, zullen sommigen zeggen. Maar als in de loop van de vijftien jaar van het bestaan van de Wereldraad nu gebleken is, dat hij het meent met zijn basis? (Jezus Christus als God en Zaligmaker *overeenkomstig de Schriften*, waarin ook de belijdenis van de Drieëenheid opgenomen is). Zou het dan niet mogelijk zijn dat we met een blijvende volstrekte afwijzing tegen God bleken te strijden? En zou dat koershouden zijn? Juist onze beginselvastheid en belijdenistrouw kunnen ons dan brengen tot een herzien van onze mening en tot het erkennen van een roeping juist in de Wereldraad. Dat laatste is nog niet geschied. Maar de synode heeft wel zoveel gezegd dat wij allen ons nog eens geducht moeten bezinnen, in onderling vertrouwen aan onze welgemeende trouw.

In een volgend artikel hopen we enkele uitspraken over het andere punt te geven.

Wat moeten we nu met deze gegevens doen? Waarom zijn ze geschreven? Laat ik één ding voorstellen: niet uit sensatie. Maar om ons samen te bezinnen over deze zaken, biddend en in vertrouwen. Wij hebben nog heel wat interne moeilijkheden waaraan we onze handen vol hebben, maar we mogen toch het internationale contact niet verliezen.

SNELLER GRONDVERVOER ROTTERDAM—SCHIPHOL VOOR NEW YORK PASSAGIERS

Tijdsbesparing van circa vijf kwartier

Gedurende de zomermaanden zullen op werkdagen de KLM-bussen tussen Rotterdam en Schiphol een uurdienst onderhouden, beurtelings rechstreeks en via Den Haag. Hierdoor is het mogelijk geworden om busdiensten die aansluiting geven op de vluchten naar New York, alle rechtstreeks uit te voeren (rijtijd 1 uur), hetgeen voor de passagiers een aanzienlijke verbetering betekent.

In vergelijking met de afgelopen winterdienst zal de tijd tussen melding op het busstation in Rotterdam en vertrek van het vliegtuig naar New York met ca. vijf kwartier bekort worden.

Doordat op zondagen de meeste busdiensten vanuit Rotterdam en Den Haag gecombineerd blijven, geldt de verbetering uitsluitend voor passagiers die op werkdagen reizen.

VERDERE SAMENWERKING TUSSEN LUCHT- EN SCHEEPVAART

De KLM heeft ook met de Koninklijke Nederlandse Stoomboot Maatschappij N.V. te Amsterdam een zgn. Air/Sea overeenkomst gesloten, voor het vervoer van passagiers tussen Europa en plaatsen in het Caraïbisch gebied.

Dit houdt in, dat passagiers, die in de ene richting per boot reizen en terug per vliegtuig of andersom, in beide gevallen van de retour-reducties kunnen profiteren.

Beide maatschappijen zullen nl. voor een dergelijke gecombineerde retour- of rondreis het halve retourtarief in rekening brengen.

Koffie is klaar!

Fijn, en om het echt compleet te maken zet moeder een schaaltje speculaasjes op tafel. Gezellig! speculaasjes van VOORTMAN'S: zuiver, zacht gekruid en vol amandeltjes*. *Die lust iedereen.*

*verkrijgbaar met of zonder amandeltjes

Speculaasjes van VOORTMAN'S

de bakker, die ze bakken kan!

En als U geen koffiedrinker bent, neem ze gerust bij de thee of een kop chocolade; smaakt ook goed.

Gaat U naar
HOLLAND?
BEL
ELGIN McKAY TRAVEL SERVICE LTD.
IN
BRANTFORD
Telephone 752-4375
Agenten voor: K.L.M. en HOLLAND-AMERIKA LIJN

Must Christians form Power Organizations ?

(Continued from page 2)

His is the primacy over all created things. In Him everything in heaven and on earth was created, not only things visible but also the invisible orders of thrones, sovereignties, authorities, and powers: the whole universe has been created through Him and for Him. And He exists before everything, and all things are held together in Him" (Colossians 1:13-17).

The sacrifice of Jesus Christ was all-inclusive. The redemption was complete. Christ was obedient in all things. He declared, "It is meat and drink for Me to do the Will of Him Who sent Me until I have finished His work" (John 4:34) and only those who do the Will of My heavenly Father will enter the Kingdom of Heaven (Matthew 7:21). Jesus Christ renewed all things. He restored man and enables him to fulfil his calling, namely, to be the servant of his Maker, to be the ruler of the creation. Paul commands Christians to lead a radically different life "now that you have discarded the old nature with its deeds and have put on the new nature, which is being constantly renewed in the image of its Creator and brought to know God" (Colossians 3:10). We may no longer adapt ourselves to the pattern of this world (Romans 12:2), but we must delight in doing the Will of God (Psalm 40:8).

Paul also comforts the Christians and reminds them that "this doctrine of the cross is sheer folly to those on their way to ruin, but to us who are on the way to salvation it is the power of God" (I Corinthians 1:18). He then continues by stating that "divine folly is wiser than the wisdom of man, and divine weakness stronger than man's strength. My brothers, think what sort of people you are, whom God has called. Few of you are men of wisdom, by any human standard; few are powerful or highly born. Yet, to shame the wise, God has chosen what the world counts folly, and to shame what is strong, God has chosen what the world counts weakness. He has chosen things low and contemptible, mere nothings, **to overthrow the existing order.** And so there is no place for human pride in the presence of God. You are in Christ Jesus by God's act, for God has made Him our wisdom; He is our righteousness; in Him we are consecrated and set free. And so (in the words of Scripture), 'If a man is proud, let him be proud of the Lord'" (I Corinthians 1:25-31).

The redemption by Jesus Christ in its radical Biblical sense means the rebirth of our heart and must reveal itself in the whole of our temporal life. Man must concentrate his entire life and the whole world upon the service of love to God. "And since the love for God implies the love for His image in man, the whole diversity of temporal ordinances of God is related to the central religious commandment of love, namely, 'thou shalt love the Lord, thy God, with all thy heart, soul and mind, and thy neighbour as thyself.' This is the radical Biblical sense of the creation of man in the image of God. It leaves no room for any neutral sphere in life, which could be withdrawn from the central commandment in the kingdom of God" (**In the Twilight of Western Thought**, Herman Dooyeweerd, p. 190).

Christians should always remember that they belong **together**, that they are a **covenant people, a communion of saints, a fellowship of believers.** Christians are not just a loose-knit collection of individuals who happen to share the same tradition. The significance of the Christian religion is much richer. The meaningful unity which Christians experience is the fruit of the grace of God revealed in Jesus Christ "Who sacrificed Himself for us, to set us free from all wickedness and to make us a pure people marked out for His own, eager to do good" (Titus 2:14). Christians are a **community of men** established by the Lord Himself and called to serve Him. We are not our own for we, with body and soul, both in life and death, belong unto our Saviour Who makes us heartily willing and ready, henceforth, to live unto Him (L.D. 1, Q. & A. 1). "For we are God's handiwork, created in Christ Jesus to devote ourselves to the good deeds for which God has designed us" (Ephesians 2:10).

(To be continued.)

Lambert Huizingh
Accredited Public Accountant and Auditor
Commissioner for taking Affidavits
•
Box 315
BRADFORD, ONT.
Telephone: PR 5-2282
•
139 Albert St.
OSHAWA, ONT.
Residence: AURORA, ONT.
PArkview 7-9797

VOOR DE "FARMERS"

•

PLANNEN

De meeste farmers hebben hun plannen al weer klaar voor het komende seizoen, maar ondanks dat dacht ik er toch goed aan te doen om ook deze planning wat uit elkaar te pluizen.

In de planning, beide voor de lange periode en ook de korte termijn moeten we met de volgende vier punten rekening houden:

1. LAND
   a. kwaliteit van het land
   b. hoeveelheid land
   c. ligging tegenover de markten
   d. klimaat
2. WERKKRACHTEN
   a. eigen werkkrachten
   b. vaste hulp beschikbaar
   c. tijdelijke hulp
3. KAPITAAL
   a. eigen kapitaal
   b. mogelijke credieten
   c. interest en afbetalingstermijn
   d. benodigd kapitaal
4. BEDRIJFSVOERING (management)
   a. vakkennis
   b. organisatie
   c. kosten-berekening en budget

Al deze factoren moeten tegen elkaar afgewogen en op elkaar ingesteld worden en als algemene regel moet aangenomen worden, dat men moet aanpassen aan de factor die in de minste hoeveelheid aanwezig is.

Het is niet mijn bedoeling om in dit stukje verder deze punten uit te werken, daar dit een cursus op zichzelf is.

Het voornaamste is, dat we de farming gaan zien als een business en het ook op die manier gaan benaderen.

Misschien weet U wel dat in de business-wereld het gewoon is als iedere maand een verlies- en winstrekening wordt gemaakt. Sommige zaken doen dit wekelijks en er zijn zaken die van dag tot dag weten hoe ze varen. U moet dit zien als een compas waarop het schip vaart. Vroeger toen de schepen kleiner waren en minder snel, was het voldoende als men van tijd tot tijd eens zijn koers bepaalde. Tegenwoordig echter is deze koers-bepaling een wetenschap geworden en zijn er mannen constant mee bezig zolang het schip vaart.

Zo ook met onze farm-business, die van jaar tot jaar steeds sneller vaart en allengs groter wordt.

Het wordt dan ook steeds voornamer voor de farmer om precies te weten hoe hij varen moet en hoe hij vaart, want dan pas kan hij volledig gebruik maken van alle nieuwe mogelijkheden die er zijn om tot een hoger rendement te komen.

Laat de Christian Farmer Association hier het orgaan zijn om leiding, voorlichting en hulp te verlenen.

Het is toch de opdracht juist aan een christian farmer een goed rentmeester te zijn van hetgeen hem toevertrouwd is.

Voor de Christian Farmers Association
Ex-Farmer

In Canada is het woord voor banden Goodyear

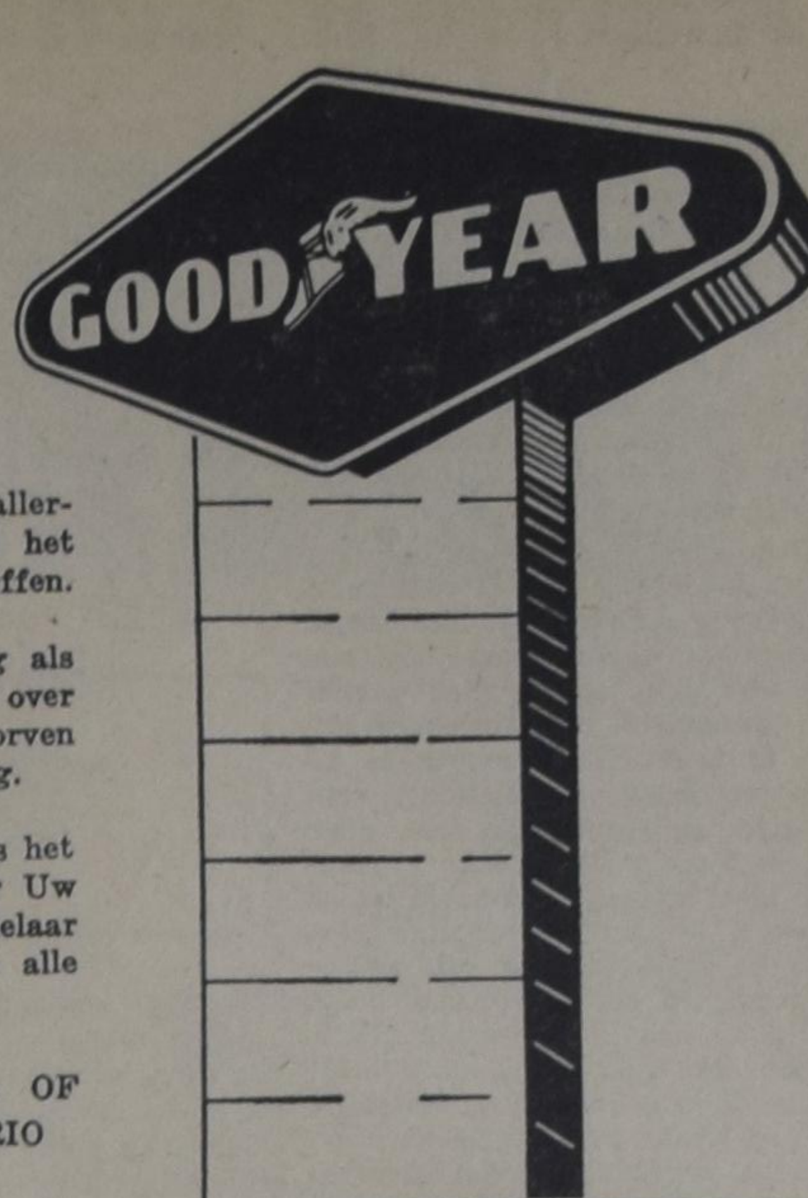

De Goodyear Diamond is het teken van het allerbeste in banden en banden service. U zult het overal in Canada, waar U ook rijdt, aantreffen.

Goodyear heeft banden vervaardigd zolang als men ze nodig heeft gehad. Goodyear heeft over de jaren een benijdenswaardige reputatie verworven door kwaliteitsprodukten en coulante bediening.

Kijkt uit naar de Goodyear Diamond. Het is het teken van de hoogste waarde in banden voor Uw auto, vrachtauto of traktor. De Goodyear handelaar heeft alle maten en soorten banden die op alle merken voertuigen passen.

THE GOODYEAR TIRE & RUBBER CO. OF CANADA LTD., NEW TORONTO, ONTARIO

FOR ALL YOUR BOOKS:
BURLINGTON BOOK- & BIBLE HOUSE
468 Brant Street, Burlington
Phone 637-2151

Prince Rupert, Holland en de Heidelbergse Catechismus

Wat hebben die nu met elkaar te maken? zult U zeggen.

Vrij veel, zoals zal blijken. Als U op een oude landkaart van 1755 kijkt, ziet U rond de Hudson's Bay, Rupert' Land. Het besloeg het grootste gedeelte van Noord-Oost Canada. Ook was er een Rupert's River, uitmondend in de James Bay, het zuidelijk gedeelte van de Hudson's Bay. Dit Rupert's Land was in 1670 geschonken aan de Hudson's Bay Company door de Engelse koning Charles II. Het werd bewoond door traders en avonturiers.

Een eeuw later liet de Company schepen varen tussen Engeland en Canada, "gedoopt" met de namen Prince Rupert I, II, III en IV. De namen van velen van de bemanningen kunt U tegenwoordig nog ingekrast vinden in een kale rots in Sloop Cove, tegenover Churchill aan de James Bay. Maar de naam Rupert is nog niet van de zee verdwenen.

De M.V. (dit betekent niet meisjesvereniging, maar motor vessel) Rupertsland, uit Montreal, is een bevoorradingsschip van de Hudson Bay Company, dat eenmaal per jaar een tocht maakt naar de afgelegen eskimodorpen op Baffin Island en zuidelijker gelegen punten.

Ook op de landkaart is de naam Rupert niet verdwenen. Rupert's River heet nu Rupert River en op de noord-oostkust van Vancouver Island ligt het nu bijna verlaten dorp Fort Rupert, genoemd naar een fort, dat daar in 1849 door de Hudson Bay Company werd gebouwd voor de handel in huiden en steenkool. De tachtig mijnwerkers, daar werkzaam, werden later overgeplaatst naar de mijnen bij Nanaimo.

Verder vindt U last but not least aan de westkust van Canada de stad Prince Rupert, bekend geworden om zijn visserij en canneries, de grootste ter wereld. Ook heeft het een zich snel ontwikkelende cellulose en pulpindustrie.

Maar we zitten nog steeds met de vraag: wie was Rupert of prince Rupert eigenlijk?

In het museum de Louvre in Parijs hangt een portret van Prince Rupert en zijn broer Charles Louis, geschilderd door Van Dyck. Men vindt hem in Fulham gebeeldhouwd door John Dwight. Er is een mezzotint portret van Prince Rupert van Wallerant Vaillant en er is veel over hem geschreven. Het pasgeboren Engelse prinsje was bijna naar Rupert vernoemd. Queen Elizabeth heeft die naam overwogen. Prince Rupert moet dus wel een belangrijke figuur zijn geweest.

Nu, dat was hij ook.

Toen Prince Rupert 1 jaar oud was, verhuisden zijn ouders naar . . . Den Haag. Hier kreeg Rupert een opvoeding als een "upper class" Hollandse jongen. Opgegroeid tot een flinke knaap, ging hij in 1628 studeren aan de Leidse Universiteit. Hij liep college in wis- en natuurkunde bij Prof. Franciscus van Schooten, die ook geïnteresseerd was in tekenen. Rupert's hart ging eveneens uit naar tekenen. Gerard van Honthorst in Utrecht werd hierin zijn leermeester. Rupert werd een amateur van het beste soort. Zijn "mezzotints" kunnen thans worden bewonderd in het Britse Museum.

Maar U zult vragen: wie waren de ouders van Prince Rupert en waarom kwamen zij naar Den Haag?

En dat heeft nu juist iets te maken met de Heidelbergse Catechismus. Maar daarvoor moeten we ver teruggaan in de geschiedenis. We slaan er een jaartallenboekje bij op.

In 1386 richtte Rupert I, keurvorst van de Paltz, de Heidelbergse Universiteit op. Daar hebben we dus de naam Rupert al.

We maken nu een sprong.

Van 1544 tot 1556 regeerde keurvorst Frederick II in de Paltz en erkende er de Reformatie. Van 1556 tot 1559 was Otto Henry op de troon, maar toen kwam in 1559 Frederick II, de vrome Calvinist, aan de regering, die opdracht gaf tot het opstellen van de onder ons zo geliefde Heidelbergse Catechismus. U kunt hierover uitgebreider lezen in het mooie boekje "Three men came to Heidelberg", uitgegeven door het Christian Reformed Publishing House.

Frederick III werd echter in 1576 opgevolgd door een fanatieke Lutherse zoon: Louis. Het zag er niet zo best uit voor de Calvinisten, maar in 1583 stierf Louis en een andere zoon van Frederick III, de Calvinist Casimir, werd regent voor de kleine Frederick IV.

Toch is het niet goed blijven gaan voor de Calvinisten.

Frederick V was de vader van Prince Rupert.

Hij is in de geschiedenis bekend geworden als "De Winterkoning".

Door zijn huwelijk met Elizabeth van Bohemen, een zuster van koning Karel I van Engeland, werd hij keurvorst van de Paltz *en* Bohemen. Er is een schilderij van dit echtpaar door de bekende meester Van Honthorst.

Frederick V, in het voetspoor van Frederick III, vocht letterlijk en figuurlijk voor de Calvinisten. In 1620 werd hij echter verslagen door de verbonden Rooms-Katholieken en vluchtte hij voor zijn leven naar het vrije Holland. Zo werd het mogelijk, dat Prince Rupert opgroeide als een Hollandse jongen.

In 1636 maakte Rupert met zijn broer Charles Louis een reisje naar Engeland. Daarna was zijn activiteit gericht op het terugwinnen van de troon van de Paltz en Bohemen. Toen dat mislukte, werd hij drie jaar gevangen gezet in Lintz aan de Donau. In 1642 ging hij terug naar Engeland en werd een leider in de burgeroorlog aldaar. Hij bracht het tot generaal van de Cavallerie. In 1645 verliet hij Engeland opnieuw en ging in Holland en Duitsland weer tekenen. In Rhenen had hij bezittingen. Hij ontmoette de Hollandse meester Wallerant Vaillant, een der beroemdste "mezzotinters".

Na de "Restoration" bracht Prince Rupert zijn vriend Vaillant mee terug naar Engeland. In 1668 werd Rupert Ranger of Windsor Forest, bij het koninklijk paleis, een eervolle positie. In hetzelfde jaar ontmoette hij Margaret Hughes, die ook zijn vrouw werd. Om even vooruit te lopen op het verhaal: Rupert had een heel gelukkig huwelijk en kreeg een dochter genaamd Ruperta, die later trouwde met een zekere Generaal E. Scrope Howe, een Kamerheer van Willem III, Prins van Holland, Koning van Engeland.

Prince Rupert werd door zijn functie als ranger een groot liefhebber van bomen, bossen en dieren. Het hofleven trok hem niet, zijn hart was in de natuur. Toch was hij ook een leider en een vechter. Zijn karakter en persoonlijkheid waren opmerkelijk. In een eeuw van losse moraal stond hij met hoofd en schouders, letterlijk en figuurlijk, boven zijn tijdgenoten inzake zedelijkheid en gedrag. Dat is wat men van hem getuigt.

En nu het slot.

Toen in 1668 avonturiers terugkwamen uit Noord-Amerika, beladen met waardevol bont, tekende Rupert's oom, Karel III van Engeland, een vergunning om de landen rondom de Hudson Bay voor de handel in bezit te nemen. Deze vergunning werd in 1670 in handen gegeven van Prince Rupert, die hiermee de eerste Gouverneur werd van de Company of Adventures of England trading into Hudson Bay, de latere Hudson Bay Company, in welker winkels U vandaag de dag zulke leuke stofjes en zulke lekkere Hollandse pijptabak kunt kopen.

W. C. Homburg

Steeds meer grote boerderijen in Nederland

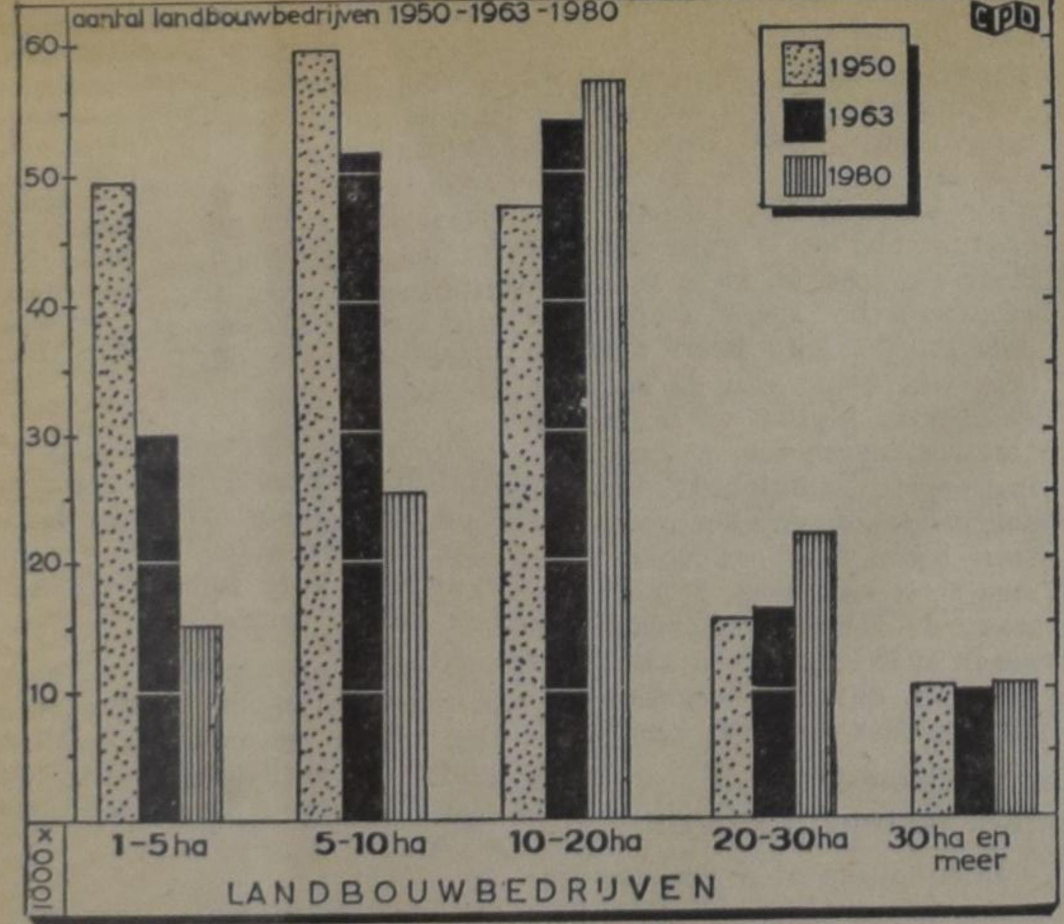

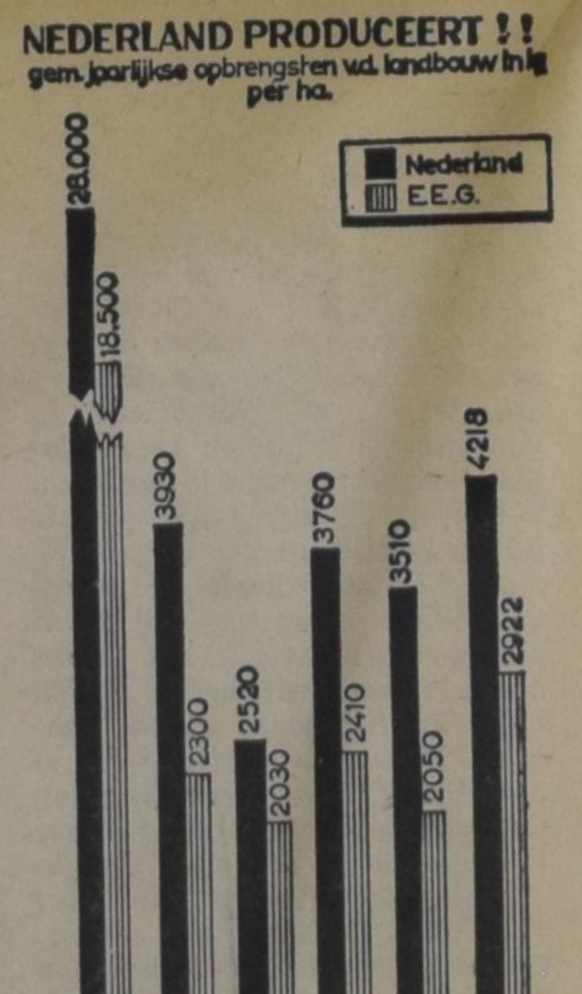

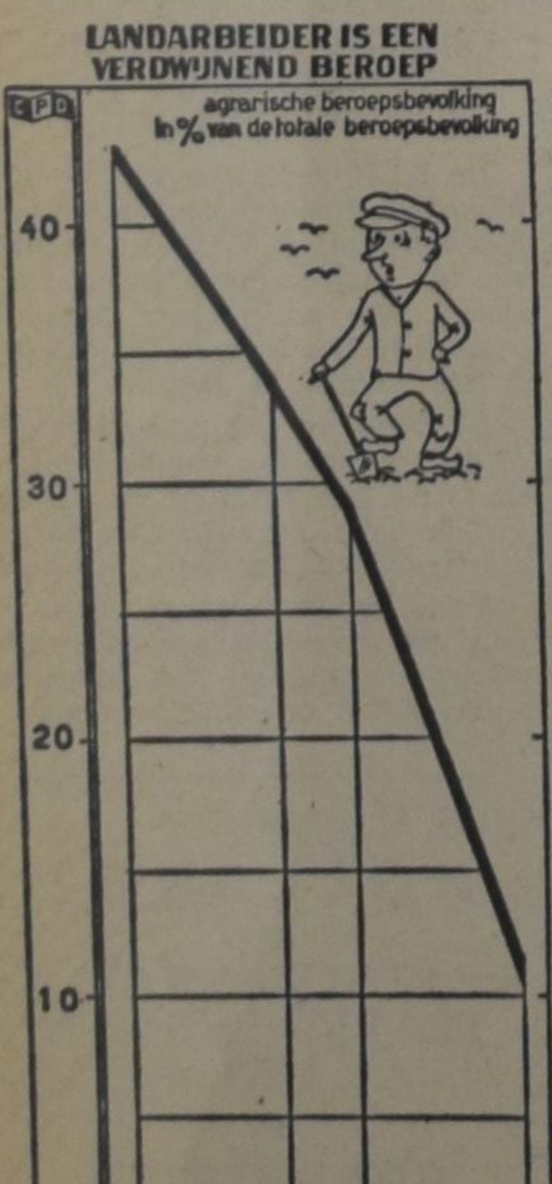

Bijgaande grafieken, die wij zonder commentaar uit Nederland ontvingen, tonen duidelijk aan dat in de Nederlandse landbouw dezelfde ontwikkeling gaande is als in Canada: grotere bedrijven, minder personeel, hogere productie.

De grafiek linksboven laat zien dat in 13 jaar tijds het aantal boerderijen van 1 - 5 ha verminderde met 19.000, het aantal boerderijen van 5 - 10 ha verminderde met 800, terwijl het aantal boerderijen van 10 - 20 ha vermeerderde met 7000 bedrijven. Het aantal boerderijen groter dan 20 ha bleef vrijwel gelijk.

Linksbeneden zien we dat 60 jaren geleden van elke drie werkende Nederlanders er één landarbeider was; momenteel is deze verhouding 1 op 10.

Een andere illustratie brengt in beeld dat van de totale oppervlake van Nederland 71% als landbouwgrond in cultuur is.

De grafiek "Nederland produceert" geeft ook een vergelijking met de andere landen van de Europese Economische Gemeenschap. In Nederland wordt per ha veel meer geproduceerd dan het gemiddelde van de zeven E.E.G.-landen.

De productiekosten per ha voor de diverse producten worden niet vergeleken, doch we vermoeden dat de Nederlandse landbouwers ook in dit opzicht met goede cijfers naar voren komen.

Hollands Tuingereedschap

UIT VOORRAAD LEVERBAAR, alle maten:

Spitschoppen, panschoppen, harken, hakken, schoffels, korte schrepels, tomatenplanters, tuinslangen, rugsproeiers met en zonder motor, zeisen met of zonder boom, haargereedschap, zeisscherpers, strekels, hooiharken, raamwagens, handzaaimachines, tillers.

Vraagt prijscourant aan het bekende adres:

VARY EQUIPMENT CO.
COR en BOB VANRIJN
Ridge Rd. W., GRIMSBY, ONT. Phone 945-4745

Katrien achter het stuur

Bertha van der Meulen, de farmersvrouw, die de rijwoede kreeg, is eigenlijk de schuld van alles. Die heeft haar vriendin Katrien ongeneeslijk besmet. Nadat Katrien Bertha achter het stuur had gezien, moest ze zelf persé rijlessen hebben, en, zoals vrouwen eigen is, probeerde ze haar vriendin in te halen door extra lessen, zodat ze op dezelfde dag hun rijbewijs zouden kunnen behalen.

Drie keer in de week, op dinsdag-, donderdag- en zaterdagmorgen kreeg Katrien les. Een lange, knappe jongeman opende dan met een sierlijke buiging het portier van de lesauto, om zijn prooi binnen te laten. Eerst moest ze instappen aan de rechterkant, want de rijschoolleraar, die der dagen nog niet zat was, liet haar natuurlijk niet meteen rijden. Maar al spoedig, op een zaterdagmorgen, toen ik thuis was en van achter de gordijnen het toneel gadesloeg, mocht ze achter het stuur plaats nemen. Ik hield mijn hart vast! Voorshands gebeurde er niets. De knappe leraar praatte en wees, en Katrien zat hem met een verheerlijkt gezicht aan te kijken en ja te knikken. Zo nu en dan hield ze het stuur vast, maar liet vervolgens ook weer los.

Eindelijk kwam het grote moment! Ik zag mijn vrouw een greep doen naar het contactsleuteltje met de ene hand, terwijl ze met haar andere het stuur vast greep. Toen klonk er een luid geraas, zoals men in Holland vroeger voor de radio hoorde, wanneer de T.T. races aanvingen. Ze gaf natuurlijk veel te veel gas. Ik zag de leraar verwoed nee schudden, maar dit baatte niets, want reeds begon de wagen zich in beweging te zetten. Met starre blik en handen vastgeroest aan het stuurwiel begon Katrien te rijden: eerst een klein schokje, toen een paar middelmatige, daarna nog een heel harde schok, waarbij de teacher achterover schoot, en daar ging de zaak. Met een vrij snelle gang gingen ze de bocht om en verdwenen uit het gezicht. Hoofdschuddend kwam ik van achter de gordijnen vandaan. Het verbaasde me, dat de leraar geen valhelm droeg.

Een van mijn zonen, die geamuseerd had toegezien en nu mijn bezorgd uiterlijk zag, trachtte me te troosten met de opmerking, dat toen ik rijden leerde, het de eerste keer nog veel erger was geweest en de versnellingsbak ernstige schade had geleden. Hij sprak dan ook als zijn verwachting uit, dat zijn moeder wel vlugger zou leren rijden dan zijn vader een paar jaar geleden.

IMMIGRANTEN-MIJMERINGEN

Ik was verheugd, toen ik mijn echtgenote weer heelhuids thuis zag komen. Naarmate de lessen vorderden werd ze steeds enthousiaster. Ze vond de teacher aardig en het rijden prachtig. Als ze achter het stuur zat, voelde ze zich machtig worden, en dat stond haar natuurlijk wel aan.

Toen ik een paar weken later op zaterdagmorgen weer eens vanachter de gordijnen Katrien's rijverrichtingen gadesloeg, kon ik een gevoel van respekt niet onderdrukken. Vlot, alsof ze nooit anders gedaan had, klom ze achter het stuur en reed even vaardig weg als een taxichauffeur.

Het duurde dan ook niet lang meer, of de rijschool begon een afspraak te maken voor haar examen. Intussen gingen de lessen door. Kort voor het examen kwam Katrien mismoedig thuis. — Ik zak vast en zeker, sprak ze somber, — want ik maak allerlei fouten met het achteruit parkeren. Daar schijn ik geen sjoegel van te hebben. Ik haal het nooit!

Hoewel ik het nooit had aangemoedigd, dat Katrien zou leren rijden, zei ik tegen haar, dat ze in dit stadium niet moest wijfelen noch versagen, maar moedig vol moest houden. Ik vertelde haar, dat het achteruit parkeren altijd een van mijn sterkste punten was geweest, zeker, omdat daar nogal wat gevoel voor afmetingen en afstanden aan te pas kwam en ik als ervaren timmerman dit gevoel in ruime mate bezat.

Ik haalde er potlood en papier bij en begon mijn vrouw te onderwijzen; voorwaar een zeer ongewone bezigheid! — Kijk, zei ik, terwijl ik op papier lijnen en halve cirkels beschreef, — je moet hier beginnen... Kijk, op dit punt draai je je stuur bij... Nu langzaam recht achteruit... zo, zo... Kijk? Daar sta je precies op de goede plaats!

Katrien echter zag er niets van en mopperde iets over theorie en praktijk en over papier, dat geduldig was.

Tenslotte besloten we, dat ik zelf met haar mee zou gaan, om te oefenen in het achterwaarts parkeren. Zo gezegd, zo gedaan. We begaven ons in onze Falcon naar een van de grootste winkelplaza's, en daar, in een rustig en afgelegen gedeelte en op een rustig uur, begonnen we te trainen.

Het ging best en Katrien was een dankbare leerling. Ik deed het parkeren een paar keer voor en tot mijn genoegen bemerkte ik, dat mijn vrouw me met ontzag gadesloeg. — Wat doe je dat toch mooi, Arie, sprak ze teder. Hierdoor sterk aangemoedigd, reed ik nog vele malen achteruit, totdat ik tot de nuchtere en alledaagse werkelijkheid teruggeroepen werd door de leerlinge, die ongeduldig vroeg, wanneer het haar beurt nu eens was.

Zoals gezegd, Katrien leerde vlug. Met behulp van mijn aanwijzingen ging het steeds beter. — ... Nog een eindje verder doorrijden... ja, zó... nu bijdraaien ... bijdraaien... nog iets meer... ho! stuur recht, rechter, helemaal recht... ja, nu recht achteruit... je zit nog een beetje scheef... iets naar links... daar gaat ie... prachtig! Nu nog een paar keer!

Het duurde niet lang, of het was alles gesneden koek voor mijn schrandere vrouw. Het werd zelfs vrij eentonig en ik wilde wel weer naar huis, temeer, omdat ik een behoorlijke pijn in de nek had gekregen van het achteruit kijken.

Maar Katrien wilde het ook nog ergens anders proberen, om zeker te weten, dat ze nu op alle plaatsen en ten allen tijde achteruit kon parkeren. Dus kozen we een plek uit tussen twee cementen palen. Dat was iets moeilijker, maar niets kon haar nu meer gebeuren.

Belust op een complimentje zei ik, dat ik het wel weer even vóór zou doen. Ik ging achter het stuur zitten, keek achteloos en met geroutineerde blik achteruit, en liet ons wagentje met een behoorlijke gang achterwaarts rijden.

Ach, waarschijnlijk was het maar een kleine misrekening geweest, maar het verliep alles niet naar wens. Met een flinke klap vlogen we tegen de cementen paal aan, die niets meegaf en achteraf ook geen enkel letsel vertoonde. Maar de Falcon wel. Die had een behoorlijk bocht in de bumper en een flinke deuk van achteren.

Diep verslagen stond ik daar op de plaats des onheils, starend naar de beschadiging. Katrien kwam er ook bij staan en begon, zoals ze altijd doet, wanneer ze geschrokken is, in spreuken te spreken. — Een ongeluk zit in een klein hoekje, merkte ze op. — Voorzichtigheid is de moeder van de porseleinkast. — Haastige spoed is zelden goed. Voordat ze toe was aan "Hoogmoed komt voor de val", zei ik snel: — Oost, West, thuis best! Ik duwde Katrien in onze beschadigde wagen en reed haastig naar huis.

Het behoefde geen betoog, dat in een huisgezin als het onze met opgroeiende en opgegroeide dochters en zonen de plagerijen en flauwiteiten niet van de lucht waren en dat tenslotte Katrien een van haar bekende lachaanvallen kreeg.

Ieder was blij, dat ik geen examen hoefde te doen, en ze adviseerden hun moeder, om mij straks eens een paar lessen te geven.

Twee dagen later moest Katrien examen doen, en al is het een beetje minderwaardig, ik moet toegeven, dat ik een klein beetje leedvermaak had, toen ik vernam, dat ze niet geslaagd was en het over twee weken over moest doen.

Vanzelfsprekend was het niet haar schuld, dat ze gezakt was, maar de schuld van de examinator! Eerst was alles goed gegaan. De theorie had ze best onder de knie gehad, en ook het rijden was aanvankelijk naar wens verlopen. Bij het achteruit parkeren had de man man naast haar zelfs "Excellent" geroepen.

Maar op een gegeven ogenblik had de man gezegd, dat ze bij het volgende kruispunt links af moest slaan. Menende aan dit hoog bevel gevolg te geven, was Katrien meteen de eerstvolgende straat links ingedraaid, niet wetende, dat hier geen kruispunt was, en evenmin beseffende, dat ze die straat niet in mocht rijden, omdat daar éénrichtingsverkeer was en wel uit tegengestelde richting! Pardoes was ze de straat ingereden en bijna tegen een grote truck gebotst, die juist die straat wilde uitkomen. In de verkeersopstopping, die onherroepelijk volgde, was ze zo zenuwachtig geworden, dat de examinator het stuur had overgenomen en de auto de straat had uitgedraaid.

De volgende dagen wees ik Katrien op alle stopborden en "Do not enter"-waarschuwingen, die we tegen kwamen, totdat ik haar in haar dromen nog "Stop" hoorde stamelen.

Twee weken later kwam mijn geliefde vrouw met vlag en wimpel door het examen heen! Trots toonde ze ons haar rijbewijs. Ze wilde het zelfs laten inlijsten, maar dat konden we met enige moeite voorkomen.

Het was vreemd te moede, toen ik mij gewoontegetrouw op vrijdagavond opmaakte, om Katrien naar de supermarket te rijden, en te horen kreeg, dat ze mijn diensten niet meer nodig had en liever alleen ging.

Dus bleef ik rustig thuis, of, "rustig"...! Ik was in het begin blij, wanneer ik haar hoorde thuis komen. Nu begint het wat te wennen. Katrien stuurt met vaste hand en volgens de kinderen rijdt ze minstens zo goed als hun vader, zo niet beter...

Arie.

Groente- en Bloemzaden

LANDBOUWZADEN, VOORJAARS-BLOEMBOLLEN, STRUIK- EN KLIMROZEN
VRUCHTBOMEN, AARDBEIEN-PLANTEN, ENZ. ENZ.

Ook: Hollandse Sperclebonen, Snijbonen, Bruine Bonen, Capucijners, Kropsla, Boerekool, Witlof, Andijvie, Wortelen, Kool, etc. etc.

Tevens: HOLLANDSE KAMERPLANTEN: Ster van Bethlehem, Flamingo-plant, Hertshoornvaren, Begonia Rex, Acalypha, Achimenes, Aphelandra, Beloperone, Bougainvillea, Christusdoorn, Hibiscus, Franse Geranium, Paarse Hang-Geranium, en Geranium Black Vesuvius

Hollandse of Engelse prijscourant op aanvrage geheel GRATIS.

WILLIAM DAM SEEDS
West Flamboro, Ont. (near Hamilton)

Koffie is klaar!

Fijn, en om het echt compleet te maken zet moeder een schaaltje speculaasjes op tafel. Gezellig! speculaasjes van VOORTMAN'S: zuiver, zacht gekruid en vol amandeltjes*. *Die lust iedereen.*

*verkrijgbaar met of zonder amandeltjes

Speculaasjes van VOORTMAN'S

de bakker, die ze bakken kan!

En als U geen koffiedrinker bent, neem ze gerust bij de thee of een kop chocolade; smaakt ook goed.

Commentaar op de besluiten van de Gereformeerde Synode

door Paul Tameling

1. WERELDRAAD VAN KERKEN

Zoals U hebt kunnen lezen in enkele nummers van *Calvinist Contact* heeft de synode van de gereformeerde kerken enkele besluiten genomen betreffende de wereldraad van kerken en "Assen 1926" (Geelkerken-kwestie). In *Jong Gereformeerd* van 27 maart j.l. zijn enkele artikelen gewijd aan de vraag "Koerswijziging?" waarop prof. dr. K. Dijk, dr. J. M. van Minnen en dr. B. Rietveld een antwoord geven; terwijl dr. P. G. Kunst, de voorzitter van de synode, een epiloog schreef: "en nu verder . . ."

Aangezien deze onderwerpen ook onder ons besproken worden en in de nabije toekomst ongetwijfeld ter sprake zullen komen, willen wij U enkele gedeelten van deze artikelen doorgeven.

Jammer genoeg moet er geconstateerd worden dat er in onze kerkelijke bladen in het algemeen bedroefd weinig aandacht besteed wordt aan goede voorlichting. Zodoende wekt men gemakkelijk wantrouwen tussen de leidinggevende personen en het gewone kerkvolk. Dit zal ongetwijfeld funeste gevolgen met zich meebrengen. We halen dan ook met instemming de woorden van dr. Rietveld aan wanneer hij opmerkt:

> In een tijd van veel bewogenheid is het van het grootste belang, dat wij het vertrouwen in de trouw van elkaar en zeker van de leidinggevende vergaderingen niet verliezen. En hier ligt naar mijn mening een kritiek punt. Hoe beoordelen we elkaars trouw? Wat is het in de ander, dat mij vertrouwen geeft? Nu leven wij in een tijd, dat er zoveel verandert. Wat wij nodig hebben is vertrouwen. Vertrouwen in elkaars trouw. Wij hebben mensen nodig, die breed genoeg van geest zijn om nieuwe ideeën te verwerken en die tegelijkertijd het vermogen hebben een herkenningslampje te laten schijnen, zodat de andere hen herkent in hun trouw.

Wij zullen dit herkenningslampje zekere niet kunen ontdekken wanneer er geschreven wordt op de manier waarop dr. J. M. van Minnen dat doet. Eerlijk gezegd doet het wat kwajongensachtig aan wanneer hij uitdrukkingen gebruikt als: "want wat een flauwe onzin is er verkocht over: Oecumenisch studieverband, Strijdende Kerk, Woudschotengroep, de Achttien en wat niet al"; en, "ik wist dat dit alles onzin en nonsens was — onruststokerij —" en ook deze zin is een 'generalization': "kerkelijke bladen zijn er n.l. heel vaak (is dat niet wat overdreven? P.T.) op uit om de zaken op te blazen en de mensen bang te maken".

Laten we aannemen dat er zulke bladen zijn, dan lijkt het mij toch niet verstandig zo te schrijven. Zeker niet in een jeugdblad! Dergelijke oppervlakkige kreten betekenen niets. Laten we vooral in onze gespannen tijd deze methode niet gebruiken om de juiste koers aan te wijzen.

Prof. Dr. K. Dijk:
KOERSWIJZIGING? JA!

Nadat hij een historisch overzicht geeft (synodebesluiten van 1949, 1955 en 1963), schrijft prof. Dijk:

> Deze 'ommekeer' bedroeft me meer dan ik schrijven kan. Het is mij moeilijk om me met dat besluit te conformeren: en als onze kerken (dat is de consequentie) straks het lidmaatschap aanvragen en verkrijgen, gaat er voor mij en velen met mij een niet gering deel van haar 'schoonheid' verloren. Dit besluit is me ook in meer dan één opzicht een *raadsel*. Leden van de Haagse synode (1949), die toen beslist neen zegden, hebben in deze synode dat neen ingetrokken, en dat, terwijl de Wereldraad in zijn samenstelling en confessionele 'vrijheid' gelijk is gebleven. Wel heeft hij zijn basis-formule in goede bijbelse zin uitgebreid, maar hij laat allerlei vrijzinnigen ongehinderd toe; hij toont ook een toenadering tot Rome, die m.i. zeer bedenkelijk is. En toont hij het beeld van de eenheid, waarom Christus bidt in Joh. 17:21? Is zijn gemeenschap de heilige unie van allen die door in het Woord der apostelen in Christus geloven en die haar voorbeeld vindt in de eenheid tussen Vader en Zoon? Laat men nu niet aanvoeren dat de Wereldraad geen super*kerk* is; hij is wel een gemeenschap en meer dan een gespreksgemeenschap en zelfs de geringste vereniging in ons land, die een christelijke basis heeft, laat niemand als lid toe, die het met die grondslag niet eens is. Door zulke uitspraken wordt de eenwording met andere gereformeerde kerken benauwend geschaad en de verwijdering groter; wij hebben nu zelf voor die unie een niet zwakke barricade opgericht.
>
> Is er een duidelijke koersverandering? Mijn antwoord moet helaas zijn: ja. Men noemt dit wel progressiviteit; ik kan geen andere kwalificatie bedenken dan "deformatie" al (en dit voeg ik er met haast bij) vindt men die omkeringen veel meer in de kringen der "leidslieden" dan bij ons "gewone volk". Al voeg ik daarbij, dat ik elke beschuldiging afwijs als zouden onze voormannen, die b.v. vóór de Wereldraad zijn hun gereformeerdheid omgewisseld hebben voor een doorbraak-pak. *Dit laatste is niet waar.* Daarom is het mij onverklaarbaar en tot smart, dat nobele leiders van ons gereformeerd leven, die wat ze ook tonen, even Bijbels-gereformeerd "begeren te zijn", als de tegenstanders van de "oecumenische", deze o.i. onschriftuurlijke unie met hart en ziel verdedigen.

Dr. J. M. van Minnen:
KOERSWIJZIGING?
HOE KOM JE ER BIJ!

> Het punt was altijd, al die jaren — is de Wereldraad een geloofsgemeenschap, dan kunnen we niet meedoen. Er kan geen geloofsgemeenschap zijn tussen ons en loochenaars van het evangelie; en de laatsten zijn er in de Wereldraad. Maar is de Wereldraad een gespreksgemeenschap, dan moeten we meedoen, want dan moeten we daar voor onze overtuiging-naar-de-schriften uitkomen. Welnu, in 1949 meende de synode, dat de wereldraad een geloofsgemeenschap wilde zijn — en de conclusie moest toen wel zijn. niet meedoen! Als die mening juist was: terecht! Echter nu is, door 15 jaar studie gebleken, dat die mening onjuist was. Dan vervalt ook de conclusie, die op die mening berustte. De synode zegt daarom nu: er is geen bezwaar meer om mee te doen. Is nu de oecumenische koers veranderd? Allerminst! Men heeft zich alleen wat beter van de zaak op de hoogste gesteld en is daarom trouw gebleven aan het eenmaal ingenomen standpunt: men is nog precies tegen alles waar men toen tegen was; en voor waar men toen voor was. Men is nog tegen de Wereldraad, zoals men die in 1949 zag. Alleen men heeft ingezien, dat de Wereldraad zo niet is. Dat is alles. Meer niet.

Dr. B. Rietveld:
KOERSWIJZIGING? NEE!

> Is er ten aanzien van de oecumene koerswijziging? Dat valt toch niet te ontkennen, zullen sommigen zeggen. Maar als in de loop van de vijftien jaar van het bestaan van de Wereldraad nu gebleken is, dat hij het meent met zijn basis? (Jezus Christus als God en Zaligmaker *overeenkomstig de Schriften*, waarin ook de belijdenis van de Drieëenheid opgenomen is). Zou het dan niet mogelijk zijn dat we met een blijvende volstrekte afwijzing tegen God bleken te strijden? En zou dat koershouden zijn? Juist onze beginselvastheid en belijdenistrouw kunnen ons dan brengen tot een herzien van onze mening en tot het erkennen van een roeping juist in de Wereldraad. Dat laatste is nog niet geschied. Maar de synode heeft wel zoveel gezegd dat wij allen ons nog eens geducht moeten bezinnen, in onderling vertrouwen aan onze welgemeende trouw.

In een volgend artikel hopen we enkele uitspraken over het andere punt te geven.

Wat moeten we nu met deze gegevens doen? Waarom zijn ze geschreven? Laat ik één ding vooropstellen: niet uit sensatie. Maar om ons samen te bezinnen over deze zaken, biddend en in vertrouwen. Wij hebben nog heel wat interne moeilijkheden waaraan we onze handen vol hebben, maar we mogen toch het internationale contact niet verliezen.

VAN IMMIGRANT TOT ADVOKAAT

In verschillende plaatsen in Canada kan men de Nederlandse dokter tegen komen, dat wil zeggen dokters, die Canadees zijn geworden, maar die behoren tot de naoorlogse immigranten. Aan de Nederlandse dokter zijn we al haast gewend geraakt.

Iets nieuws is echter dat een immigrant zich als zelfstandig rechtsgeleerde vestigt. Blijkens een advertentie in dit nummer heeft Mr. L. Verbeek, die meermalen rechtskundige artikelen voor ons blad heeft geschreven, thans een kantoor geopend in Toronto. Voorzover ons bekend is dit de eerste Nederlandse advokaat die zich zelfstandig heeft gevestigd.

Mr. Verbeek studeerde rechten aan de Vrije Universiteit onder de professoren Anema, Rutgers, Diepenhorst, Gerbrandy en Dooyeweerd. Na rechtskundige praktijk te hebben uitgeoefend in Amsterdam en Den Haag was Mr. Verbeek Officier van Justitie in Soerabaja, Bali/Lombok, Padang en Djakarta. In 1951 keerde Mr. Verbeek naar Nederland terug en in 1957 kwam hij naar Canada. Hier heeft hij ervaring opgedaan in verschillende lawyers' offices in Toronto en in 1962 studeerde hij aan de bekende Osgoode Hall Law School in Toronto. Sindsdien heeft Mr. Verbeek zich gespecialiseerd in Corporation Law en Real Estate practice.

SNELLER GRONDVERVOER ROTTERDAM—SCHIPHOL VOOR NEW YORK PASSAGIERS

Tijdsbesparing van circa vijf kwartier

Gedurende de zomermaanden zullen op werkdagen de KLM-bussen tussen Rotterdam en Schiphol een uurdienst onderhouden, beurtelings rechstreeks en via Den Haag. Hierdoor is het mogelijk geworden om busdiensten die aansluiting geven op de vluchten naar New York, alle rechtstreeks uit te voeren (rijtijd 1 uur), hetgeen voor de passagiers een aanzienlijke verbetering betekent.

In vergelijking met de afgelopen winterdienst zal de tijd tussen melding op het busstation in Rotterdam en vertrek van het vliegtuig naar New York met ca. vijf kwartier bekort worden.

Doordat op zondagen de meeste busdiensten vanuit Rotterdam en Den Haag gecombineerd blijven, geldt de verbetering uitsluitend voor passagiers die op werkdagen reizen.

VERDERE SAMENWERKING TUSSEN LUCHT- EN SCHEEPVAART

De KLM heeft ook met de Koninklijke Nederlandse Stoomboot Maatschappij N.V. te Amsterdam een zgn. Air/Sea overeenkomst gesloten, voor het vervoer van passagiers tussen Europa en plaatsen in het Caraïbisch gebied.

Dit houdt in, dat passagiers, die in de ene richting per boot reizen en terug per vliegtuig of andersom, in beide gevallen van de retour-reducties kunnen profiteren.

Beide maatschappijen zullen nl. voor een dergelijke gecombineerde retour- of rondreis het halve retourtarief in rekening brengen.

Gaat U naar
HOLLAND?
BEL
ELGIN McKAY TRAVEL SERVICE LTD.
IN
BRANTFORD
Telephone 752-4375
Agenten voor: K.L.M. en HOLLAND-AMERIKA LIJN

Beelden van en uit

NEDERLAND

☆

De band aan het Woord

Prof. Van Niftrik heeft onlangs in het Dagblad "Trouw" een artikel geschreven over "Hervormden en de V.U."

Prof. Dr. G. C. van Niftrik is hoogleraar aan de Gemeentelijke Universiteit te Rotterdam en wel in de dogmatiek. Zijn twee collega's in dit "vak" behoren resp. tot de Lutherse en Doopsgezinde Kerken.

De V.U. is natuurlijk de Vrije Universiteit, waaraan in totaal circa 3.500 studenten studeren. Van de 103 buitenlandse studenten, waren er bij de theologische faculteit 39 ingeschreven (jaar 1961/62).

Deze Universiteit, "de school van Kuyper", vroeger zo smadelijk begroet, vierde in 1955 reeds haar 75-jarig bestaan en zal dus over zestien jaar haar honderdjarig bestaan mogen herdenken.

In 1880 met slechts een paar professoren en enkele studenten begonnen, is deze Gereformeerde Universiteit uitgegroeid tot een volledige inrichting voor hoger onderwijs, aan wier wetenschappelijk karakter door niemand meer wordt getwijfeld.

Prof. Van Niftrik is een volgeling van Karl Barth, de man, die destijds zeide "terwille van eenheid met de Gereformeerde Kerken, de vrouw in het ambt en de vrijzinnigen in de Hervormde Kerk, niet te willen prijsgeven". Die zich eveneens keerde tegen de stichting van een Christelijke school in het plaatsje Hardegarijp, een snel groeiende suburb van Leeuwarden, waar deze school met de dag groeit en thans reeds vier lokalen telt en die aanvankelijk in de politiek niets moest hebben van een samengaan van Christelijk-Historischen (de professor is hoofdbestuurslid van de C.H. Unie) en de Antirevolutionairen. Deze professor toont zich in de laatste tijd bereid tot toenadering.

In een televisie-gesprek trad hij onlangs positief op tegenover zijn collega prof. De Graaf inzake de uitspraak van de Hervormde Kerk betreffende het atoom-wapen.

Het is niet zo, dat he did cross the floor, maar wel, dat hij blijk geeft van grotere waardering voor wat van Gereformeerde zijde wordt gezegd en gedaan en in de politiek, in afwijking van de mening van de voorzitter van de C.H. Unie, het samensmelten van de beide "grote" Christelijke politieke partijen voorstaat.

In zijn artikel in "Trouw" geeft hij ook, zij het aarzelend, blijk van een gewijzigde visie. Het is jammer, dat we het niet uitvoerig kunnen citeren. Want het is een merkwaardig artikel. Zelf zegt hij er van "dat het aarzelend, tastend en uiterst voorzichtig is". En vervolgens: "Ik kan niet meer zonder aarzelen *neen* zeggen gelijk vroeger. Maar of ik nu *ja* kan zeggen, is mij allerminst duidelijk. Dat kan natuurlijk aan mij liggen. Men wordt, ouder wordende, wat voorzichtiger en soms ook aarzelender. Maar het kan ook aan de Vrije Universiteit zelf liggen. Eerlijk gezegd lijkt mij dat waarschijnlijker".

Voor Prof. Van Niftrik gaat het dan om deze vraag: of de belijdenisgrondslag, waarop zij als geheel heet te staan, zich zo langzamerhand niet versmald heeft tot grondslag voor de theologische faculteit.

Zelfs zo lang die grondslag nog voor de theologische faculteit bestaat en er geen vrijheid van exegese, met de onvoorwaardelijke erkenning van de historisch-kritische bijbelwetenschap, is, ziet hij voor de Hervormde mens en de Hervormde Kerk nog grote bezwaren tegen een verdere erkenning en b.v. voor wat de praktijk betreft, een studiemogelijkheid van toekomstige Hervormde predikanten aan de Vrije Universiteit. De conclusie aan het eind is dan ook wel erg mager: "Ik verlies mij in dromen (n.l. het visioen van een niet-kerkelijk dogma). Daarom breek ik af. Het wil mij voorkomen, dat de tijd niet ver is, waarin de Hervormde Kerk in ieder geval met de V.U. eens gaat praten."

Gelijk men weet gaat de Vrije Universiteit niet uit van een Kerk of van Kerken, doch van de Vereniging van Hoger Onderwijs op Gereformeerde grondslag. Zowel in het college van Directeuren als dat van Curatoren heeft ook een Hervormd man zitting.

In artikel 2 van de Statuten is een merkwaardige nuance gelegd. Dit artikel luidt:

"De Vereniging staat voor alle onderwijs, dat in haar scholen (er is bij de stichting dus aan meer dan één onderwijsinrichting gedacht) gegeven wordt, geheel en uitsluitend op den grondslag der gereformeerde beginselen, en *erkent mitsdien als grondslag voor het onderwijs in de godgeleerdheid* (cursivering van ons) de drie Formulieren van Enigheid, gelijk die in den jare 1619 door de Nationale Synode van Dordrecht voor de Nederlandse Gereformeerde Kerken zijn vastgesteld; een zodanig gezag daaraan hechtende als genoemde Synode, blijkens haar eigen handelwijze en haar acten, aan de belijdenisschriften der Nederlandse Gereformeerde Kerken heeft toegekend".

Als Prof. Van Niftrik zegt en menig "Gereformeerde" vreest: "Het is thans aan de Vrije Universiteit niet meer zó als in 1900 of zelfs in 1925", dan doelt hij op een niet zo stringente binding aan die Gereformeerde beginselen bij het gegeven onderwijs als voorheen. Dit is voor hem een plus, voor het merendeel — helaas kan ik niet schrijven voor allen — der Gereformeerden een verliespunt. Dat dit nu nog niet geldt voor aan een kerkelijk dogma gebonden exegese (de binding aan de drie Formulieren) betreurt hij slechts en staat een verdere toenadering in de weg.

Dr. Kuyper heeft in 1899 in zijn toespraak in Middelburg een antwoord gegeven op de vraag: "Hoe is eene Universiteit aan het Woord van God te binden?"

De opvatting van Prof. Van Niftrik hield ook in het laatste decennium van de vorige eeuw de "medebelijders van den Heere Jezus Christus", zoals Kuyper degenen die zijn mening niet deelden aanduidt, reeds bezig.

Ook nu kunen we niet uitvoerig citeren.

Doch toen ging het ook om tweeërlei formulering.

De mede-belijders wilden die omschrijven met de Heilige Schrift zonder meer, de stichter en zijn medestanders wensten: op de grondslag der Gereformeerde beginselen.

Duidelijk is dat *toen* en ook *vandaag* achter deze tweeërlei formulering een tweeërlei uitgangspunt en zienswijze schuilt. Dr. Kuyper gaat hier diep op in en wij zouden met alles wat ons lief is, wensen dat alle Gereformeerden en Hervormden, die speciaal diegenen, die zo bang zijn om van beginselen en Christelijk te spreken, hier nog eens gedegen kennis van namen. Op basis van overtuiging en wetenschappelijke g r o n d e n verwerpt Kuyper de algemene Schriftformule en acht hij de term "op den grondslag der Gereformeerde beginselen", de van zelf aangewezene en alleen toereikende voor al wie historisch en persoonlijk van Gereformeerde huize is.

Aan het slot van deze rede wordt ingegaan op de vraag: "Hoe komt de zaak te staan als er sprake is van een Universiteit, van eene Hoge School der Wetenschappen?"

Merkwaardig is de moderne visie, die je bij deze geniale man tegenkomt.

Het indifferentisme, door Van Niftrik in zijn artikel zo aanbevolen, wijst hij in 1899 al af. Samen zijn zij het eens dat geen enkele geleerde objectief, los van een dogma, is. Maar de conclusie is contrairie.

De band aan de Gereformeerde beginselen, zo resumeert Kuyper, is niet in strijd met het wetenschappelijk standpunt, noch kortwiekt het wetenschappelijk onderzoek, maar doet dit veeleer tot zijn recht komen.

Het is geen wonder, dat een man van de midden-orthodoxie, zich hierin niet kan vinden.

Erger is, dat ook Gereformeerden (van verschillende kerkformatie) een hang hebben naar een wijdere grondslag, dan in art. 2 is vastgelegd. En handelen alsof die basis reeds vervangen is. Vandaar Prof. Van Niftrik's: "Dat lijkt mij waarschijnlijker*"

Men verstaat niet, dat de Vrije Universiteit dan, werd dit de praktijk, dood zou zijn. Niet als Universiteit natuurlijk. Die is, vooral nu de Staat bijspringt, wel in stand te houden. Doch het fundament zou er aan ontvallen. De liefde van het Gereformeerde volk, dat deze Universiteit meer dan tachtig jaar droeg met zijn gebed en offers, zou wegteren en het Rijk zou haar kunnen overnemen of met de gemeentelijke zou een fusie zijn aan te gaan.

De valse oecumene van deze tijd biedt mogelijkheid voor elke uitweg.

Moge God ons voor dat verraad bewaren.

Den Haag, 22-4-'64. Cn.

RADIO NEDERLAND WERELDOMROEP

Dank zij een nieuwe zender op Bonaire, Nederlandse Antillen, zal er binnenkort een belangrijke verbetering komen in de radio-uitzendingen (short wave) van Radio Nederland Wereld-Omroep. Deze verbetering heeft niet alleen betrekking op de ontvangst, maar maakt ook meer uitzendingen vanuit Nederland mogelijk.

Een gedetailleerd overzicht van de verschillende uitzendingen is gegeven in het laatste programmablad van deze organisatie. Lezers die zich hiervoor interesseren, kunnen een gratis exemplaar van dit programa-blad aanvragen aan de Radio Nederland Wereld Omroep, Postbus 222, HILVERSUM, Nederland.

Gaat U verhuizen?
dan naar:
VAN'S MOVING & CARTAGE
(eigenaar J. Vander Wal)
Speciaal ingericht voor het vervoer van Emigratiekisten. Verder: Van Stake, Dump en Platformtrucks.
1562 Muir Rd., PORT CREDIT, Ont. Tel.: Office EM 6-4090. After 5 CR 8-3253

Tieleman & Dros
Hoogeveen - Holland
Imp.: HOLTZHEUSER BROS.
Toronto - Edmonton - Vancouver

Vaar op de gezellige wijze naar
HOLLAND
op de populaire
"ARKADIA"
20,650 ton · 19 knopen
NAAR AMSTERDAM vanaf $181
Am. Dollaars Touristenklasse Voordelig Seizoen Halve rondreis*
Verrukkelijke Europese en Canadese keuken in een luchtgekoelde eetzaal, geriefelijke accommodaties, Europese muziek, dansen, 14 publieke zalen, een van de grootste overdekte zwembaden ter zee. Dit alles . . . plus een gezellige sfeer met voortreffelijke bediening. Reserveer vroegtijdig voor de beste accommodaties . . . profiteer van de Voordelig Seizoen prijzen.*
COBH · LE HAVRE
LONDEN
AMSTERDAM
BREMERHAVEN
VANUIT MONTREAL. 22 Mei, 12 Juni, 3 Juli, 8 Augustus*, 28 Augustus*, 18 September*, 4 December*.
GA NAAR UW REISBUREAU OF DE
GREEK LINE
400 Craig St. W., Montreal - 89 King St. E., Toronto
470 Granville Street, Vancouver

If your furniture needs reupholstering or if the car needs seatcovers or repairs, call
Kuiper Upholstery
Residence: 2 Waltham Dr. Rexdale, Ont. 741-2647
Business: 64 Kennedy Rd. S. Brampton, Ont. 459-3220
Free Estimates. Pick-up and Delivery.
Prop.: GARRY KUIPER.

real estate
john struik
member toronto real estate board
"SELLING OR BUYING A HOME?
I AM AS CLOSE AS YOUR PHONE"
741-4404 or 241-9171
REPRESENTING
GEORGE GETHING REAL ESTATE

• SCHERVEN-MIE •

door Go Verburg

(33)

Schipper Jochem klemt zijn kaken op elkaar. Zijn sterke, pezige handen grijpen om de spaken van het stuurwiel, zoals eens . . . lang geleden. Toen zag hij een visioen en nu weer; toen geluk . . . nu weer . . . toen een vrouw . . . nu geld . . .

"Zei je wat, schipper?"

Ze varen nu al zo lang samen, de schipper en Giel. Je weet dan elkaars gedachten wel zowat.

"Lijkt het je geen goed plan, Giel?"

Wie heeft er een plan gemaakt? Wie heeft er een woord over gesproken? Niemand! Maar wat geeft dat? Het plan ís er en het staat onzichtbaar naast hen. Hoe lijkt het?

"Wat zal ik daarvan zeggen, schipper? Hoeveel was die verzekering ook weer, zei je?"

Kom nou, Giel! Je hebt er met je onnozele snufferd bijgestaan, toen je baas dat etentje prakte. Je wilt toch niet zeggen dat je dat vergeet? En je hebt de prijs immers nog genoemd tegen Nico Schiebroek ook, toen jullie samen dat moois uitdokterden?

"Tien duizend gulden, Giel. Dat is geen kleinigheid voor zo'n oud schip. Weet jij in de wijde wereld iemand te vinden die er meer voor geeft dan vijf duizend? De schuit is trouwens veel te klein en te traag in deze tijd. We kunnen niet meer tegen de concurrentie op, dat weet je zelf."

Wel, ja zeker, schipper, Giel weet er alles van. Maar hij vindt het toch maar beter dat de baas dat zelf allemaal even opnoemt. Vanzelf, die schuit is veel te hoog verzekerd. Het lijkt veel, maar 't is niks. Ja, nog wel wat: brandhout en sloopijzer, dat is het!

Maar wat geeft dat? Ze hebben hem immers laten taxeren? En nou is dat de prijs dus geworden van het schip. Die verzekeringen zijn ook gek, hoor!

"'t Ja, da's waar," geeft Giel toe. "'t Spijt me wel van de "Antje-Jacoba", maar als je 't beter vindt, schipper . . . 't Is tenslotte maar een schuit . . ."

Snuffelt Giel nou? Is die vent zo gek op de "Antje-Jacoba"? Nou ja, dan zal hij dat ook op een andere schuit wel weer worden . . ., als Jochem er ooit weer één neemt. 't Is tenslotte maar een schuit . . .

"Daarom, en voor die verzekering maakt het geen verschil, of het een ongelukje is of opzet. Betalen moeten ze toch."

Over die waarheid staan ze allebei te knikken. Nu ze al aan de uitwerking van het plan toe zijn, is de ergste spanning voorbij. Ze lachen zelfs even, wanneer ze elkaar zien in het scherpe, blauw-witte licht van een bliksemschicht, die door de nacht zindert.

"'t Is een hele schep geld, schipper. Tienduizend gulden . . . ! Jonge-jonge, daar doe je wat mee . . . !"

Da's natuurlijk ijdel gezwets, waar je niks voor koopt. Wanneer er wat van het plan komen moet, dan nu en hier, want die bui trekt straks weer over en dan is de kans verkeken.

"'t Is hier een stille hoek en ik zie geen enkel licht op de rivier.

Die schipper! Nou, maar als de schipper durft, wil Giel er wel een schepje opgooien. "Ha-ha-ha, met zo'n stormpje kan er gemakkelijk een vuurtje gemaakt worden. Wat olie en een lucifer en . . . man, er zal geen houden weer aan zijn!"

"Zullen we dan maar?"

Jandoppies, de ouwe zet er nou toch wezenlijk vaart achter. Maar Giel zou toch wel graag z'n kloffie redden en z'n scheepskist, want anders sta je in je naakte eenzaamheidje op de wal en da's ook niks.

"Ho'es even, schipper: Wat doen we met de plunje?"

De schipper is toch wel weer meer zakenman dan Giel dacht. Die heeft de plannetjes in z'n kop op een rijtje gezet en dan knipt-ie ze netjes weg met z'n vinger: pfft! eerste plan: de brand er in, want we zijn verzekerd. Pfft! tweede plan: "Mee laten verbranden, Giel. Dat spul is apart verzekerd en je krijgt nieuw voor oud. Als we de spullen eerst aan wal zouden zetten, zou de verzekering er zó lucht van hebben!"

"Wat je zegt, schipper! Daar had ik nou toch helemaal geen gedachte aan . . ."

Geen kletspraatjes; geen complimentjes! Er moet gewerkt worden en **hard!**

"Nou dan. We zullen het avontuurtje hebben. Houd de schuit voorlopig midden op de rivier. Als de brand goed doorzet, kunnen we hem ergens op de kribben zetten en zelf in het water springen."

Pfft! Derde plannetje! Het is verdraaid net kegelen. Met elk balletje valt er een kegel om.

"Waarom dat, schipper? We kunnen toch net zo goed direct aan wal stappen?"

Giel is nou toch eerlijk verbaasd, want waarom zouden ze in dat kouwe water springen, midden in de nacht? Da's immers ook geen hap!

"Zwemmen staat beter, Giel. Laten we het zo echt mogelijk inkleden, dan is het geld des te eerlijker verdiend."

Het geweld van de onweersbui raast nu vlak boven hun hofoden; links en rechts slaan de bliksemstralen door de lucht en naar de aarde. De knecht is sprakeloos door het vernuft van zijn baas. Daar kon Nico nauwelijks tegenop. Die had alleen maar gezegd: Steek in de brand en laat ze maar zoeken.

De schipper zegt dat heel anders; die zegt: Steek in de brand en zorg dat ze niks vinden!

"'t Is eerlijk een merakel, schipper, zoals jij dat overdacht hebt!"

Het is niet lekker, om voor een boevenstreek geprezen te worden, wanneer je geen echte boef bent. Jochem is, bij al wat hij wel is, géén boef! Vandaar dat zijn stem donker is van verzet en verzwegen spijt om wat hij nu gaat worden: de brandstichter van zijn eigen schip! De moordenaar van wat hem, door alle jaren heen, lief was. Zijn geboortegrond; zijn ouderlijk huis.

"Schei uit, man! Ik loop er al jaren over te denken, maar eerlijk gezegd durfde ik niet best."

Een knecht is geen zoon. Hij komt op een schip, totdat hij het er zat is, of zijn schipper hém. Dan gaat hij en het laat hem koud, ook al noemt hij zijn schip een lief en een goed schip. Er zijn uitzonderingen . . . goed, ze zijn er. Giel snapt niet wat zijn baas met niet-durven bedoelt. Is er zo'n moed voor nodig om dit geintje te versieren? Dat kan immers een kind!

Ja, ja, maar een kind houdt ook van zijn eigen speelhoekje en daar wil het dikwijls niet weg en helemaal niet, als het verdriet heeft.

"Maar er zit immers geen cent risico aan?"

Zeg nou zelf: is er gevaar? Nee? Klets dan niet van niet-durven!

Nu staat hij moederziel alleen op zijn schip. De rivier is donker en de nacht is donker. Onder hem ligt zijn schuit, zijn "Antje-Jacoba". Het lijf van die schuit trilt ,net als het zijne, nu hij hier staat. De motor duwt het schip nog voort en het geluid van die motor verdrijft de ergste eenzaamheid. Machtig is dit moment; groot van ontroering en ontzetting: een schipper gaat zijn schuit offeren aan het geld. Dat is verraad in de ergste vorm. Het is verkopen van wat je trouw en lief is. Zo doet een vent, die zijn vrouw langs de straat stuurt!

Maar die tien duizend zijn een macht, waartegen geen vechten bestaat, nu het besluit eenmaal gevallen is en nu er een knecht boven op het stro zijn geluidloze lach lacht. En daarom is de schipper verbitterd op zijn knecht, want die knecht bleef niet trouw. Eigenlijk is er een vete tussen hen. Eens heeft deze knecht hem de vrouw ontnomen, die volgens de oude schipper op zijn weg geplaatst zou worden. Op het water zou hij zijn geluk vinden, maar Giel zette de schuit op vol vooruit, in plaats van op vol achteruit. Da's laag en in-gemeen. Je mag mekaar eens dwars zitten bij een meid, maar als die meid zelf gekozen heeft moet je de zaak niet verknoeien voor de ander. Het is Giels schuld, dat Jochem vloekte en dat het volkracht vooruit van de schuit een dubbele betekenis kreeg: snel weg van de tjalk, snel weg van de liefde.

Dat Jochem hier afscheid staat te nemen van zijn schip is ook al de schuld van Giel. Wat is een man alleen? Kan hij het roer rechthouden, zonder ooit eens te missen? Het kán niet! Hij mag dan al strak voor zich uit kijken, wanneer hij langs de kroeg van Toon komt en hij glimlacht vernederend, wanneer een vrouw hem zoekt te lokken . . ., ééns komt er een onweersnacht, waarin geld blinkt en dan gaat'ie. En nou moet diezelfde schipper zich op genade of ongenade overgeven aan de knecht, die hem dat alles aangedaan heeft. Spreekt die knecht, dan offert hij voor niks-niemendal. Zwijgt hij, dan . . .

Risico?

"Als hij zwijgt niet . . ."

Hoor nou toch! Giel is er eerlijk door ondersteboven. Hoe kan de schipper zó iets zeggen?!

"Hè-je ooit over mij te klagen gehad, schipper?"

Er beeft ontroering in zijn stem, Giel heeft voor de schipper en zichzelf samen geleefd en dat gaat je niet in je kouwe kleren zitten: je zenuwen hebben daar de meeste weet nog van en je kan om een schrammetje grienen.

(Wordt vervolgd.)

CLASSIFIED ADS

Pay your advertisement when you send it in. See our standard-rates below:

Birth-announcements $ 3.00
Engagement-announcements .... $ 3.00
Marriage and anniversaries .... $ 4.00
Notifications of death .... $ 4.00

"For Sale" and "Want" advertisements up to 30 words $ 3.00. Every word more 10¢.

For "letters under number" $ 0.50 extra.

— —

Send your payment together with your ad to:

Calvinist-Contact
Box 312, Station B,
Hamilton, Ont.

With gratitude to the Lord for His wondrous work, we are happy to announce the birth of our daughter and sister

LYDIA JOHANNA

Mr. and Mrs. Dick C. Vooys.
Tineke.
Johnny.

April 16, 1964.

Courtice, Ontario.

Grateful to the Lord we announce the birth of our son and brother

ROBERT CLARENCE (Robby)

Mr. & Mrs. Charles Hellinga.
Richard.

April 24, 1964.

42 Moore Park Ave.
Willowdale (Ont.).

Namens wederzijdse ouders geven

ALBERT DONKERBROEK
en
JACOBA OUDMAN

kennis van hun voorgenomen huwelijk, waarvan de votrekking zal plaatsvinden D.V. vrijdag 15 mei 1964, 's avonds 7.00 uur, in de Christian Reformed Church te Taber, door Rev. A. Kuyvenhoven van Lethbridge.

Receptie in Legion Hall.

Toekomstig adres:
S.S. 1-3-Box 36, Lethbridge, Alberta, Canada.

Met leedwezen geven wij kennis dat op zondag 19 april 1964 van ons is heengegaan

KLASKE DE VRIES,

op de leeftijd van bijna 60 jaar, echtgenote van Sietse de Vries.

Tot grote troost is voor ons als vrienden, dat het leven van haar Christus was en haar sterven gewin.

Wij dragen op tot God de zeer bedroefde echtgenoot, kinderen en keinkinderen en dat de Here mag geven kracht naar kruis.

Familie A. Riemersma.
„ A. van Dieken.
„ A. van der Zee.

21 april 1964.
Edmonton, Alta.

Op maandag 27 april 1964 is op 82-jarige leeftijd in vrede ontslapen onze geliefde vader, groot- en overgrootvader

HENDRIK VAN DER MEULEN,

weduwnaar van wijlen Geertje Klaziene van der Meulen—van Raalte.

Burlington (Canada):
R. van der Meulen.
G. van der Meulen.
W. van der Meulen—Stoter.

Zwartsluis (Nederland):
H. Kuiper—van der Meulen.
D. Kuiper.

Burlington (Canada):
H. van der Meulen.
D. van der Meulen—Knuivers.
R. van der Meulen.
M. H. van der Meulen—Gort.
Klein- en achterkleinkinderen.

1053 Cedar Ave.,
Burlington, Ont. (Canada).

On May 8th, the Lord willing, our parents and grandparents

LOLKE THEUNIS VAN DER ZEE
WILLEMKE VAN DER ZEE, nee ROSE

hope to celebrate their 45th wedding anniversary.

Their grateful children and grandchildren.

Augustinusga (Fr.),
The Netherlands.

Zo de Here wil hopen wij op 4 mei met onze geliefde ouders en grootouders

WOLTER TERSTEEGE
en
ZWAANTJE TERSTEEGE—KOSTER

de dag te herdenken dat God hun 40 jaar geleden in het huwelijk verbond.

Hun dankbare kinderen en kleinkinderen:

Hamilton, Ont.:
Ann en Martin van der Heiden.
Ronald, Sylvia & Elizabeth.

Walworth, Wisc., U.S.A.:
Gerald en Martha Tersteege.
Linda, Bernice, Judy, Nancy & Thelma.

Middleport:
John en Henny Tersteege.
Walter & Richard.

Jerseyville:
Hilly & Henry Vis.
Angelina & Sandra.

Hoogeveen, Holland:
Joke.

Middleport:
George.
Jane.

R.R. 1, Middleport.

With gratitude to God we hope to celebrate on May 8th, the 40th wedding anniversary of our dear parents and grandparents

GOSSE FEDDEMA
THEODORA FEDDEMA—ZIJLSTRA

May the Lord keep them for us and each other for many more years.

Denmark:
Pieter - Jytte Feddema.

Grimsby, Ont.:
Ted - Ann Rintjema.

Burketon, Ont.:
Ray - Thelma Heeringa.

Kerwood, Ont.:
Ernie - Henny Feddema.

Strathroy, Ont.:
Bob - Gerry Feddema.

Mt. Brydges, Ont.:
Jerry - Louise Boersma.

Maitland, Ont.:
Fred - Edna Nordeman.

Listowel, Ont.:
John - Margareth Van der Eyk.

London, Ont.:
Tom - Tina Schalk.

Ottawa, Ont.:
Tom - Rose Feddema.

St. Mary's, Ont.:
Jack - Jean Roszell.

Burketon, Ont.:
Charlie - Ellen.

Kerwood, Ont.:
Lookie.
Peter.
John.

And 33 grandchildren.

R.R. # 1, Kerwood, Ont.

---

130 Acre Dairy Farm

met melkcontract. 6 mijl vanaf Christelijke school en kerk. 6-kamer huis - 3 slaapkamers.

Goede barn, varkensschuur, machineschuur. Holstein en Guernsey vee. Prima machinerieën, diesel tractor, baler, bulkcooler, enz. enz.

Vraagprijs $ 29,000, downpayment $ 6,000.

JACK BYLSMA
REALTOR
1607 King St. East, Hamilton, Ont.
LI 9-3894.

With thanks to the Lord we hope to celebrate on May 15, 1964 the 40th wedding anniversary of our beloved parents

ONNE VROOM
and
KLASKE VROOM—HOOGSTEEN

That the Lord may spare them for each other and us, is the wish of their grateful children and grandchildren.

Don and Gladys Vroom, Sarnia, Ont.
Bernard and Bia Vroom, Sarnia, Ont.
Henk and Cynthia Vroom, Rexdale, Ont.
Bill and Betty Vroom, Oshawa, Ont.
John and Hilda Vroom, Woodbridge, Ont.
George and Winnie Vroom, Sarnia, Ont.
Andy and Alice Vroom, Bolton, Ont.
John and Ann Esser, Sarnia, Ont.
Henk and Hilda Van Wyk, Sarnia, Ont.
Clarence and Tena Vroom, Forest, Ont.
Joe Vroom.
Jim Vroom.
Gail Vroom.

36 grandchildren.

R.R. 1, Nashville, Ont.

De Heere dankbaar hebben wij op 30 april 1964, met onze geliefde ouders

BEREND KATERBERG
en
JACOBA KATERBERG—OFFEREINS

de dag herdacht dat God hen 35 jaren geleden in het huwelijk verbond.

Dat zij nog lang gespaard mogen blijven voor elkaar en voor ons allen, is de wens van hun dankbare kinderen en kleinkinderen.

Moorefield:
A. Kiers.
J. Kiers—Katerberg.

L'Orignal:
H. Engelage.
M. Engelage—Katerberg.

Holland Marsh:
K. Kiers.
M. Kiers—Katerberg.

Moorefield:
H. Katerberg.
R. Katerberg—Martens.

Listowel:
G. Donkersgoed.
F. Donkersgoed—Katerberg.

Toronto:
J. Katerberg en Mary (verloofde).

16 kleinkinderen.

R.R. # 3, Moorefield, Ont.

In grote dankbaarheid willen wij samen als familie, zo de Here wil, op zondag 3 mei gedenken, dat 35 jaar geleden in het huwelijk traden onze lieve ouders en grootouders

JAN ZWART
en
DIEUWERKE ZWART—HAMSTRA

Wij wensen hen toe, dat de Here hen nog vele jaren voor elkander en voor ons mag sparen.

Mr. en Mrs. F. Graansma.
Mr. en Mrs. G. Graansma.
Mrs. J. Zwart.
Mr. en Mrs. G. Vander Meer.
Mr. en Mrs. W. P. Zwart.
Mr. en Mrs. B. Den Hartog.
Hilda - Joe.
Linda - Don.
Peter - Dianne.

en 20 kleinkinderen.

434 Metcalf Street,
Strathroy, Ont.

HOLLANDS MEISJE,

38 jaar, pl.m. een jaar in Canada, wil graag in contact komen met een gezellig meisje, uit Ontario, om samen werkende een trip door Canada te maken. Schrijf onder no. 1717, % Calvinist-Contact, P.O. Box 312, Stat. B, Hamilton, Ont.

Op 4 mei 1964 hopen onze geliefde ouders

JOHANNES SNOEYER
en
AALTJE SNOEYER—BRUULSEMA

met ons hun 35-jarige echtvereniging te gedenken.

"En het geschiedde dat Jezus zelf bij hen kwam en met hen ging."

Lukas 24 : 15.

Strathroy, Ont.:
T. Tamming—Snoeyer.
R. Tamming.

Beilen (Holland):
A. Snoeyer.
Z. Snoeyer—Brinkman.

Sarnia, Ont.:
L. Van Vliet—Snoeyer.
J. Van Vliet.

Strathroy, Ont.:
H. Snoeyer.

Strathroy, Ont.
330 Caradoc Street.

With gratitude to God, we hope to celebrate on the Lord's Day, May 10th, the 35th wedding anniversary of our dear parents and grandparents

MICHIEL GYSEN
and
OEPKJEN GYSEN—JAARSMA

It is our prayer that God will bless and spare them for many years.

Their thankful children and grandchildren:

Patricia and John Dykstra.
Ophelia, Leonard, Theresa, Alice.
R.R. # 1,
Fort William, Ontario.

Bernhard and Corry Gysen.
Freddy.
P.O. Vickers Heights,
Fort William, Ontario.

Donald and Penny.

Evert and Lorraine.

Joan.

Address: R.R. # 1.
Nolalu, Ontario.

With gratitude to the Lord we hope to celebrate on May 10th, 1964, the 35th wedding anniversary of our beloved parents and grandparents

CORNELIUS OOSTLANDER
en
GEERTJE OOSTLANDER—VAN LEEUWEN

It is our prayer that the Lord will bless and spare them for many more years.

Their thankful children:

Finch, Ont.:
Peter Oostlander.

Maitland, Ont.:
Sidney & Mary De Schiffert.

Brockville, Ont.:
Lomer & Alice La Roque.

Brockville, Ont.:
John & Wilma Vander Boom.

And 10 grandchildren.

With grateful hearts and praise to God we hope to celebrate on May 4th, 1964 the 25th wedding anniversary of our beloved parents

JOOST DEKKER
and
WILHELMINA TENSEN—DEKKER

We hope and pray that God, who has granted them so many blessings in the past, may continue to bless and spare them for many years to come.

Their grateful children:

Henry Dekker,
Cornwall, Ont.

John, Nelly and George,
Grimsby, Ont.

Met dankbaarheid aan de Here hopen wij D.V. op 6 mei de dag te herdenken dat onze geliefde ouders

JAN BRUINSMA
INKJE BRUINSMA—JOUWSMA

25 jaar in het huwelijk zijn verbonden.

Durk.
John en Coby Bruinsma.
Calvin.
Louie.
Sylvia en George.
Ann.
Simon.
Bert.
Henry.

Receptie in de Solina Community Hall, Solina, Ont.

WERK GEZOCHT

in gezin met kinderen, waar moeder ontbreekt. Liefst Z.W. Ontario. Brieven onder no. 1718, % Calvinist-Contact, P.O. Box 312, Stat. B, Hamilton, Ont.

On May 12, 1964, D.V. it will be 25 years ago that our dear parents

JOHN SPYKSMA
and
JIKKE SPYKSMA—DYKSTRA

were joined in marriage.

That our Heavenly Father may continue to bless and spare them for many years to come, is the prayerful wish of their thankful children.

Bert and Bea Vander Heiden.
Johnny and Paul.
William and Kootje.
Robert.
Lucy.
Peter.

630 Agnes Street,
Victoria, B.C.

With gratitude and thanks to the Lord, we hope to commemorate on May 17, 1964 the 25th wedding anniversary of our dear parents and grandparents

CORNELIS CORNELISSE
and
JOHANNA P. CORNELISSE—VAN SCHAIK

It is our prayer that God will spare them for many years to come.

Their thankful children:

Adrian & Tina Cornelisse,
Margaret,
Scarborough, Ont.
Herbert.
Cor & Ria.
Hans.
William.
Ronnie.

Wyebridge, Ontario.

---

150 ACRE DAIRY FARM

60 milking Jerseys with 1,000 lbs. quota. Bulk cooler. One mile from Stratford on highway. Farm in fine condition. Asking price is $ 60,000. For information ask G. Geerlinks, R.R. # 1, Sebringville. Phone 271-1648.

ECHTPAAR GEVRAAGD

zonder kinderen, in een rusthuis voor ouden van dagen. Inlichtingen te verkrijgen bij: Hiemstra Nursing Home, Listowel, Ont. Tel. 1382.

CAPABLE YOUNG WOMAN

required to take charge of family. Mother not able to. Pleasant home and surroundings. Very near the Christian Reformed Church. Jacob Verkaik, R.R. # 4, Bradford, Ont. Phone 775-2772.

TERRACE
in Central B.C.

OFFERS OPPORTUNITIES

- It is a prosperous, fast growing community.
- It has a moderate climate in summer as well as in winter.
- It is located in an area with rich natural resources.
- There is a Chr. Ref. Church and prospects for a Christian School in the near future.

For information write:
Mr. H. EISEN,
Box 756, Terrace, B.C.

Wilt U Uw familie uit Holland

Canada en de New York World Fair

laten zien?

Profiteer dan nu van de goedkope 21-daagse retours Amsterdam—Montreal voor $ 346.90 of Amsterdam—Toronto voor $ 386.90, met inbegrip van een retour per vliegtuig naar New York.

Wij hebben o.a. een groep die 23 juli uit Holland vertrekt en 12 augustus terug gaat.

KOOPS

TRAVEL SERVICE LTD.
Het grootste Nederlandse Reisbureau in Canada
543 Brant St.,
Burlington, Ont.

Open donderdags en vrijdags tot 9 u., zaterdags tot 6 u.
Tel. Burlington: NE 4-1813 (24 uur)
Oshawa: RA 8-0281

We are proud to offer for sale near Dunnville a

Chicken Farm

with a terrific turnover. The property is fully equipped for either raising laying hens, broilers or turkeys. One barn is 40 x 100 containing 3 floors; another is 35 x 288 two storeys high; and also a pole barn 40 x 200. Also a fully modern bungalow home with basement. This is truly a desirable property to possess. Asking $ 75,000 with only $ 10,000 cash down.

CONTACT:

MARTIN DEVOS
"REALTOR"
119 Lock St. E., Dunnville, Ont.
Phone 774-6710 or Res. 774-6752

PAUL S. STARR
and Company Limited
REALTORS
344 Woolwich St., GUELPH, ONT.

Het betrouwbaarste adres voor het aankopen van land, boerderijen en huizen. Prachtig gelegen farm met 100 acres, vlak bij de 401, in de omstreken van Guelph, voor slechts $ 17,000. Grote keuze in huizen en zaken in Guelph en omgeving.

Voor slechts $ 1.— zenden wij U een catalogus van geheel Ontario. Schrijf of telefoneer naar:

MRS. W. PRONK
TA 4-5054 or
TA 2-7167

G. Broos
REALTOR

99 Centre Ave., Willowdale, Ont.
Tel.: Bus. 225-7400; Res. 225-5189

Satisfaction Guaranteed by Dealing Through Broos

FOR SALE:

Nursery

in fast growing industrial city of 25,000 on mild Vancouver Island. 6,000 sq. ft. of greenhouse, steam heated. 8-room house. 2,000 sq. ft. of well-built storage. Large sales lot with shadehouse and small shop. 4½ acre property.

For full particulars on stock, equipment and price, write to No. 1715, % Calvinist-Contact, Box 312, Station B, Hamilton, Ont.

TENDERS

All those interested in tending on the

PARSONAGE

of the First Christian Reformed Church of Hamilton, Ont., please contact Mr. P. DE HAAN, 173 West 32nd St., Hamilton, phone 383-7380 or JA 9-7944.

KOM NAAR BRAMPTON (ONT.)

(The Fastest Growing Town in Canada)

MET AL DE VOORDELEN DAARAAN VERBONDEN.
Praat of schrijf met

F. HARKEMA, Real Estate Agent for Harold S. Hare Ltd., 82 Main St. North, Brampton.

IK HELP U GRAAG MET ZOEKEN NAAR WERK, EN BIJ DE EVENTUELE AANKOOP VAN UW HUIS. OOK BEHULPZAAM IN HET VERKRIJGEN VAN EEN NIEUWE HYPOTHEEK.

Phone 451-2327
or 451-2390

Due to further expansion of our enterprise, we are in an immediate need of a

COMPOSITOR-PRESSMAN

and an

OFSETT-PRESSMAN

Application with full information to:

KAVEE PRESS
KUNTZ & VANDERIET PRESS LTD.
33A Haas Rd., Rexdale, Ont.

Te koop voor slechts $ 5,000.— down

EEN IN VOL BEDRIJF ZIJNDE

GROTE GARAGE MET SHOWROOM

en moderne bovenwoning

AGENTSCHAP VOOR DE VERKOOP VAN "RAMBLER" AUTOMOBIELEN

Dit is een goed winstgevend bedrijf en mooi gelegen. Gebouw bevat: Garage werkplaats, stockroom, showroom; eerste klas apartment met huiskamer, keuken, badkamer, 3 slaapkamers en klein apartment met huiskamer-keuken en extra slaapkamer. Alles in zeer goede conditie

Een prachtige gelegenheid voor hen die over vakkennis beschikken.

VRAAGPRIJS $ 30,000.—. Minimum downpayment $ 5,000.—. EERSTE HYPOTHEEK VERKRIJGBAAR VAN $ 25,000.— TEGEN 6%, betaalbaar met slechts $ 160.— per maand, rente & aflossing inbegrepen.

Voor overname van de "RAMBLER DEALERSHIP" is een eigen werkkapitaal van ongeveer $ 7,000.— vereist.

Aan een betrouwbare koper kan een bank-crediet van $ 5,000.— worden verleend.

K. KRAAY, REALTOR
2 Juliana Cr. ST. CATHARINES, ONT. Tel.: WE 4-1813

ATTENTION TRAVELLING MINISTERS!

The pulpit of the Bethlehem Christian Reformed Church is available for vacationing ministers, during June and July, 1964. Free use of parsonage and utilities offered. Write: Mr. John Kamphuis, % H. H. Brink, R.R. # 2, Dawson Road, Port Arthur, Ontario.

PARSONAGE AVAILABLE

1-25 July, in the hub of beautiful Nova Scotia, Canada, in exchange for conducting worship services first three Sundays in July. Three bedrooms. Every convenience of the manse at your disposal. Contact Rev. J. G. Kunst, 49 Arthur Street, Truro, Nova Scotia.

Teachers Wanted

Timothy Christian School Association of Toronto is in need of a

TEACHER

for intermediate and higher grades, for its 8-room school. Please apply to Timothy Christian School, % E. Meyers, 8 Byng Ave., Rexdale, Ont.

Due to the fact that two of our staff members wish to further their education, Springdale Christian School will need

A PRINCIPAL AND A TEACHER

for the lower grades. Springdale is located only 25 miles from Metro Toronto. Please apply stating qualifications and experience to: Leon Radder, R.R. 4, Bradford, Ont.

The Canadian Christian School is in need of a

TEACHER

for the intermediate grades. Please send all correspondence, stating experience to the secr. H. Bakker, Box 2117, Smithers, B.C.

The Calvin Christian School Society of Georgetown, Ontario, a growing town approximately thirty-five miles west of Toronto, requires

A PRINCIPAL AND A TEACHER

for a new Christian School to be opened September '64, D.V. Applicants are requested to state qualifications, experience (if any) and salary expected. Please send applications to: Mr. Wm. Braam, 15 Queen St., Georgetown, Ontario.

Winnipeg Calvin Christian School is in need of

A FOURTH-GRADE TEACHER, ALSO A FIFTH-GRADE TEACHER

preferably with a Math.-Science background, and willing to rotate with Junior High Grades in these subjects. Attractive salary, fringe benefits. Please contact the principal, Mr. J. Harris, at 221 Strood Ave., Winnipeg 16, Manitoba.

Vancouver Christian School Association will need

A PRINCIPAL

for the Richmond School for the 1964-65 school term. Application may be sent to Mr. G. W. J. Ensing, 7415 Kingsway, Burnaby 3, B.C.

The Brantford Christian School will be in need of

A TEACHER

for the lower or the middle grades, by September 1, 1964. Enrollment in either group will be approximately 25 pupils. Please send your application to the Principal, Mr. J. Kooistra, 407 Marlborough St., Brantford, Ont.

The Timothy Christian School in Barrie, Ont. will be in need of a

QUALIFIED TEACHER

for the 1964-'65 school year. Please apply or write for information to Mr. B. Schalij, R.R. 1, Thornton, Ont.

JARVIS CHR. SCHOOL

The Canadian Christian School of Jarvis is in need of

QUALIFIED TEACHERS

for the schoolyear 1964-1965. Seven room school; one grade per teacher with a Canadian qualified principal. A new addition is planned before Sept. 1st. Our school will qualify as a training school for teachers with an interim teacher's certificate. Please send your applications to the principal: Mr. T. Bergsma, Box 104, Jarvis, Ont.

SARNIA CHRISTIAN SCHOOL INC.

We look for an allround, well-experienced

Teacher

to do special work in our school with respect to: acceleration, enrichment, testing program, etc. This is a full-time job with excellent salary for qualified person. If you are interested, contact without delay the principal, Mr. A. Hengstman, 764 Murphy, Sarnia, Ont.

The Thunder Bay Christian School Society, Fort William, Ont. is in need of

TWO TEACHERS

for lower and intermediate grades, due to one vacancy and expansion, by Sept. 1964. Salary according to Ont. Alliance schedule. Qualified teachers preferred. Please send letters of application or information to the Secr., Mr. T. Bakker, Hymers, Ont.

The Christian Highschool Association of Greater Vancouver and Lower Fraser Valley will be in need of an experienced

PRINCIPAL

for Junior High School Grades 8, 9 & 10. The Principal is required to have a major in French and Art. Kindly sent above mentioned information and expected salary to F. Leenstra, 8637 - 11th Ave., Burnaby 3, B.C.

Drayton Calvin Chr. School will be in need of a

TEACHER

for grade 1 by Sept. 1, 1964. Contact: Mr. G. Lubberts, Secretary, R.R. 2, Drayton, Ont.

Calvin Memorial Christian School of St. Catharines needs a

SEVENTH TEACHER

for the intermediate or higher grade level. Please apply to A. Vandermaas, M.D., 10 Norris Place, St. Catharines, Ontario.

The JOHN CALVIN CHRISTIAN SCHOOL OF STRATHROY will be in need of a

TEACHER

for the 1964-'65 school term, for one of the primary grades.

Please send your application stating qualifications and references to Mr. J. FABER, Secr., 444 Metcalfe Street, Strathroy, Ontario.

For more detailed information write to the principal Mr. G. H. Bonekamp, 306 Drury Lane, Strathroy, Ont.

TWO TEACHERS (Geography and Guidance) needed by

HAMILTON DISTRICT CHRISTIAN HIGH SCHOOL

Kindly send applications stating qualifications, majors and minors, references, and experience to Mrs. Bernice Schrotenboer, 729 Upper Gage Ave., Hamilton, Ont.

THE CALVIN CHRISTIAN SCHOOL OF HAMILTON, ONTARIO, CANADA, invites applications for

TEACHING POSITIONS

in the lower level for its nine-room school.

Fringe benefits fully paid.

Please send applications stating qualifications, majors and minors, and grade preferences to Mr. L. Witvoet, 38 Malton Dr., Hamilton, Ont., Canada.

Kerknieuws

CHR. REF. CHURCH

Beroepen

te Volga, S.D., J. W. Van Weelden te Red Deer, Alta.

Aangenomen

naar Hamilton I, Ont., A. Kuyvenhoven te Lethbridge, Alta.

naar Clinton, Ont., G. J. Heersink te Cobourg, Ont.

naar Granum, Alta., G. J. Van der Ziel te Vesper, Wisc.

Bedankt

voor Hartley, Iowa, J. Huizenga te Terrace, B.C.

voor Telkwa, B.C., J. Hanenburg te Newmarket, Ont. (Holland Marsh).

FREE CHR. REF. CHURCH

Beroepen

te Vineland, Ont., G. J. Buys te Murmerwoude (Ned.)

Tweetal

te Hamilton, Ont., L. Bijleveld te Bussum (Ned.) en M. C. Tanis te Barendrecht (Ned.)

Bedankt

voor Vineland, Ont., M. Vlietstra te IJmuiden (Ned.)

voor Chatham, Ont., J. Overduin te Aldergrove, B.C.

REFORMED CHURCH

Beroepen

te Winnipeg, kand. Peter de Jong.

IN MEMORIAM
REV. HENRY FIKSE

In de ouderdom van 79 jaar is overleden Rev. H. Fikse, emeritus predikant van de Ref. Church van London, Ont.

Na zijn studie aan Hope College en Western Theological Seminary te Holland, Mich., werd Rev. Fikse in 1925 predikant te Stickney, S.D. en diende vervolgens de gemeenten Sanborn, Iowa, South Blendon, Mich., Chandler, Minn., Atwood, Mich. en London, Ont. van 1955 tot 1959.

De begrafenis vond plaats te South Blendon, Mich., op 2 april 1964.

A. Hosmar, C.A.

CHARTERED ACCOUNTANT

47 Prince St.
Suite 4
OSHAWA, ONTARIO
Phone 723-1221

IVOROL maakt sneeuwwitjes van Uw tanden.

Eenmaal gekend Danig verwend

Imp. VAN's IMPORTING
P.O. Box 826, Hamilton, Ont.
Tel. NE 4-8614

The Committee on Education of the Chr. Ref. Church has published first class material for daily vacation bible school. Order one or more sample kits now, so that you are well prepared to teach.
We Meet Jesus .... $ 4.95
Living For Jesus .... $ 4.95
ANTON LAMMERS
Christian Book Centre
36 Longwood North, Hamilton, Ont.

C.C.C. NEWS
CHRISTIAN CONTACT CLUB

Pic-nic

to be held on
SATURDAY, MAY 30th, 1964

For members details follow.
Anyone else interested write to No. 1716, % Calvinist-Contact, P.O. 312, Station B, Hamilton, Ont.

Drukwerk nodig?

Versta U dan met ons! Onze Nederlandse en Canadese ervaring stellen wij gaarne tot Uw beschikking. Onze drukkerij is ingericht voor zowel kleine als grote opdrachten. En onze prijzen zijn billijk.

GUARDIAN
PUBLISHING COMPANY LTD.
HAMILTON, ONT.

Corner Gage & Main
P.O. Box 312, Station B
Phone 547 - 1488
547 - 1489

LEONARD VERBEEK B.C.L. L.L.B.

BARRISTER AND SOLICITOR

of the Bar of Ontario and of the Bar of Amsterdam (Holland)

7 SUPERIOR AVENUE, TORONTO 14

Phone 259-7638 (office)
251-6253 (res.)

HOGE BLOEDDRUK,

hooikoorts, neusverkoudheid, open wonden, reuma-jicht-ischias, reumat, opzwellingen, spatten, struma, suikerziekte, uitputt., vall. ziekte, verkalk., verlamming, vetzucht, waterzucht, zenuwontst., zwakke zenuwen of maag, wormen en maden en alle andere slep. ziekten eisen de alombekende wonderdoende onschad. Florageneeskruiden.

Voor Canada uitsluitend volle kuren (9 mnd. à $18.00 bij vooruitbetaling.

Meldt Uw ziekte en klachten aan
Kruidenhuis "FLORA"
Westersingel 40, Groningen, Ned.

— KOOPT BIJ ONZE ADVERTEERDERS —

Egypt's Aswan Dam

Three of the six diversion tunnels. Water eventually will rise to main gates above. Diversion canal opens May 15.

Nubians carry possessions from village of Dakkah, which will be flooded. About 50,000 of them are being resettled on arable land near Kom Obo, some 25 miles below the dam.

A tug pulls two government boats filled with Nubians down the Nile to their new homeland. Possessions went later.

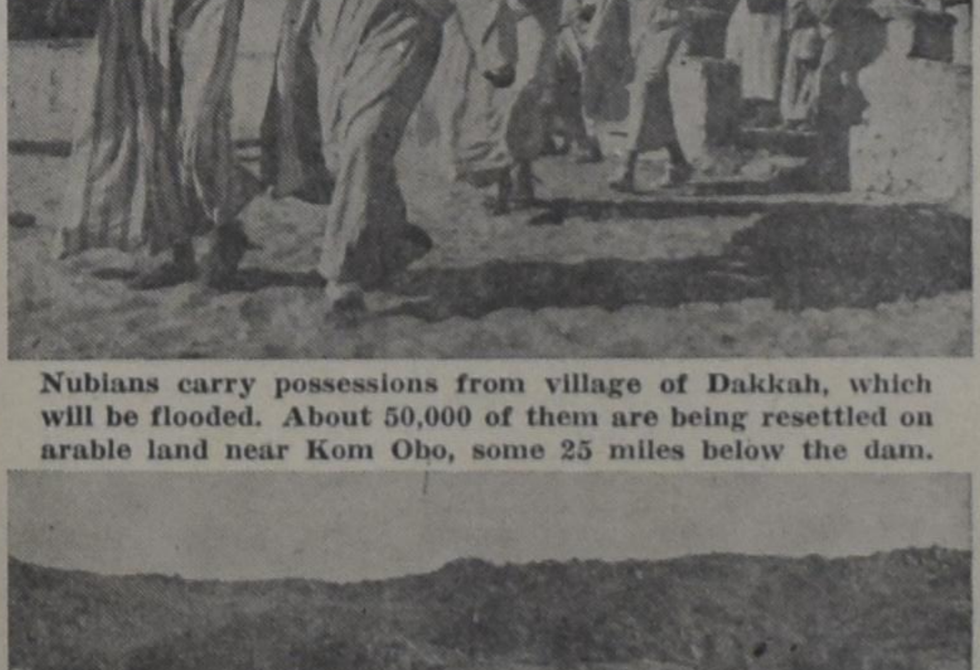

This stone home, slowly going under, symbolizes the fate of all habitations in the 300-mile-long Aswan Dam reservoir.

More Than 25,000 men are working around-the-clock on this project, Egypt's Aswan High Dam. The diversion canal is scheduled to be opened May 15, changing the Nile from its milleniums-old course. It will be the first permanent diversion of a major river by man. The dam will expand cultivation by two million acres. The $1.2 billion project will protect Egypt from the plague of periodic droughts and floods, and provide hydroelectric power for industries.

Convention Canadian Federation of Christian Reformed Ladies' Societies

Attention Ladies' Societies!

Dear Friends:

Here is some more news about our coming convention D.V. June the 3rd in Kingston. The "Grant Hall" of the university has been rented for the day. The Board with the delegates and visitors will meet the evening before in the basement of the Chr. Ref. Church commencing at 8 o'clock.

The speakers have accepted our invitation. Rev. N. B. Knoppers from Montreal will be our guest speaker in the morning at 10.30 o'clock! His topic will be: Bioscoop en Televisie". Rev. Knoppers will speak in the Holland language.

In the afternoon meeting Dr. Hogenraad from Brockville will speak about "Mental Illness", in the English language.

Bring your lunch; coffee will be served free of charge; admission will be 75c to defray expenses. If possible, please send a delegate.

An interesting programme has been arranged; we hope to have a good turn-out.

For those who need lodging, write to:

Mrs. G. Meester,
54 Barbara Ave.,
Kingston, Ontario.

She will take care of it, but please let her know in plenty of time.

Here are the directions leading to the University:

From Highway 401 turn at interchange 102, Division Street South. Drive all the way to the end, turn right one block, then left and you can see the building. The Chr. Ref. Church is in the same direction.

SEE YOU IN KINGSTON D.V.!

Mrs. H. Knapper,
Secretary of the Federation

Mannenpraat

Kent u ze niet, die mensen, die altijd gelijk willen hebben? Mocht u beweren van niet, dan vermoed ik, dat dit een gebrek aan zelfkennis is, want wij behoren waarlijk niet ver te zoeken, om zulke mensen te ontmoeten: wij zijn zelf zo.

Het zit ons een beetje in het bloed, eigen heer en meester te willen zijn, de baas te spelen. Op een vergadering en zo, als wij het niet eens netjes willen zeggen, beweren wij wel, dat wij eigen inzicht voor beter geven, maar in de praktijk vlot dat zo erg niet. Wij kunnen het meest maar moeilijk verdragen, als ons inzicht dan als waardeloos terzijde werd geschoven en een andere gedachtengang het winnen ging. Wij zijn niet gemakkelijk verliezer.

En in de omgang onder de mensen moet ook eigen haantje koning kraaien. Als er eens bepaalde moeilijkheden rijzen dan is het gelijk aan onze zijde. Moeilijkheden in huis, in de familie, op het werk, burenruzie om de kinderen, maar *onze* kinderen hebben het niet gedaan en van *onze* kant is het niet begonnen, wij hebben ons in niets misgaan. Leven wij in een bepaalde gemeenschap, dan stellen wij ons zelf ten maatstaf, wij leggen onze mening en gedraging op en wij willen dat anderen zich naar ons schikken. En rijzen er conflicten, dan hebben *wij* gelijk en wij krijgen gelijk ook. Desnoods halen wij er een advocaat bij, wij hebben er wel een paar honderd gulden voor over, wij zoeken ons recht wel.

Nu zit daar iets goeds in. Alles maar toegeven om de lieve vrede wil en maar ja-knikken, hoeft, mag zelfs niet. Recht is recht en het recht mag niet gebroken worden. Het zijn slappe figuren, die maar direct het hoofd in de schoot leggen en aanstonds overstag gaan. Wie geen ruggegraat heeft zal in het leven moeilijk staande blijven.

Maar toch dreigt hier een gevaar. De Schrift vermaant ons, dat wij ook moeten weten van toegeven. Inzonderheid geschillen onder broederen moeten wij niet "voor de rechter gooien", maar liever onderling uitpraten en zo tot vergelijk komen.

Wij moeten ook verliezer willen zijn. Tegenover God in ieder geval. Wie tegenover God zich groot wil houden en het hoofd omhoog wil dragen, kan niet zalig worden, want de poort is eng, die tot het eeuwige leven leidt, zó eng, dat wij er alleen naakt en op de knieën door kunnen.

En tegenover de naaste ook. Want de verhouding tot God en de naaste ligt vlak bij elkaar. Jezus noemt die beide in één adem.

Wij kunnen makkelijk zeggen, dat wij voor God wèl de minste willen zijn, maar als dat onder het verkeer onder de mensen niet blijkt, dan blijft het eerste op z'n minst twijfelachtig. De tweede tafel der wet is voor de eerste de proef op de som.

Wie klein is voor God, zal het ook onder mensen zijn. Als wij voor God ongelijk erkennen en vergeving vragen, dan zullen wij dit ook doen in het verkeer onder de mensen.

Dat kan een moeilijke les worden, maar wij zullen die toch moeten leren om tot het eeuwige leven in te gaan.

Wij moeten verliezer kunnen zijn, voor God en de naaste, want alleen wie zijn leven verliezen zal, die zal het behouden.

(Overgenomen uit "Centraal Weekblad")

Alle inzendingen voor deze rubriek aan:

T. Schinkel,
R.R. 1, Amherstburg, Ont.

World Wide Travel Service

300 WILSON AVE. (Bathurst/Highway 401)
DOWNSVIEW, TORONTO, ONT.

Het enige door alle lucht- en scheepvaartmaatschappijen erkende Nederlandse reisbureau in Toronto.

Wij komen bij U thuis Uw reis bespreken.

Laat Uw reisproblemen onze zorgen zijn.

ADRIAAN LIMBERTIE
's avonds HI 4-8280

ME 5- 5661

Heeft U reeds een aanvrage ingediend voor Uw Sociale Verzekering Nummer?

Uw regering gaat Sociale Verzekerings Nummer Kaarten uitgeven in plaats van de werkloosheidsverzekering nummers die het merendeel van de tewerkgestelde mensen tot nu toe heeft gehad. De nieuwe nummers zullen de regering in staat stellen om moderne kantoorroutine te gebruiken voor groter doelmatigheid in de behandeling van werkloosheidssteun en tevens andere uitkeringen zoals voorgestelde pensioenplannen.

Om deze redenen wordt U verzocht om een Sociaal Verzekerings Nummer aan te vragen, zelfs indien U geen bijdrager bent aan het werkloosheidsverzekeringsplan.

Indien U nog géén aanvrage indiende, hier volgt wat te doen:

INDIEN U EEN EMPLOYÉE BENT zal Uw werkgever U een aanvraagformulier uitreiken. Vul het in en geef het prompt terug aan Uw werkgever.

INDIEN U WERKLOOS BENT en steunuitkering ontvangt dan dient U een aanvraagformulier in te vullen wanneer U zich persoonlijk of schriftelijk meldt bij de U.I.C.

INDIEN U EEN WERKGEVER BENT die ingeschreven staat bij de Commissie, dan zult U automatisch aanvraagformulieren ontvangen. Indien NIET ingeschreven bij de Commissie, stelt U zich dan s.v.p. in verbinding met Uw plaatselijk U.I.C. bureau, zodat men U formulieren kan toezenden. Deel de aanvraagformulieren uit aan Uw employées, laat ze invullen en stuur ze prompt tegelijk terug, niet individueel, naar de Commissie.

Vul Uw aanvraagformulier NU in!

UNEMPLOYMENT INSURANCE COMMISSION
OTTAWA

P. De Haan & Zonen

AUTOHANDEL, REPARATIE, SERVICE & BENZINE

FINA STATION
1590 MAIN ST. W.
Hamilton
JA 9-7944
of
FU 3-7380
Zondags gesloten

WILLEM G. POOLMAN

advocaat
notaris
meester in de rechten

330 Bay St., Toronto 1, Ont.
(hoek Bay/Adelaide St.)
tel.: EM 3-1334

DUXBURY

TRAVEL SERVICE

Agent: TCA, KLM, Holland-America Line, Europe-Canada Line

BRAMPTON, ONT.

85 Main St. N. Phone GL 1-4280
Agent Canadian National Railway

The Christian Reformed Church Co-operative Medical & Hospital Society

Organized in 1950.

Insures all persons of Dutch extraction and of Protestant persuasion in the Province of Ontario.

PLAN A: Surgical Costs
Family premium, all children under 18 included $34.00 per year.
Single premium $14.00 per year.

PLAN B: Hospital Visits and Diagnostic X-Rays
Family premium, all children under 18 included $12.00 per year.
Single premium $6.00 per year.

All benefits are according to the fees listed in the "Schedule of Fees 1962" as approved by the Ontario Medical Association, with a maximum of $500.00 per case per year.

Ask for complete information.

CHR. REF. CHURCH CO-OP. MED. & HOSP. SOCIETY
BOX 473 - HAMILTON, ONT.

Please send us by return mail the information about your Insurance Plans.

Name: ....

Address: ....

ABONNEMENTSFORMULIER

Hierbij geef ik op als abonné van Calvinist-Contact

Naam ....

Post-adres ....

....

Aangebracht door: ....

Naam ....

Post-adres ....

....

Aanbrengpremie: ....

Zendt dit formulier met het abonnementsgeld ad $ 5.00 in cash/money-order/cheque (bij cheque 15¢ extra voor bankkosten) naar "Calvinist-Contact", Box 312, Station B, Hamilton, Ont.

Aan:

Calvinist-Contact, Box 312, Stat. B, Hamilton, Ont.

ADRES VERANDERING

NIEUW ADRES:

Naam ....

Post-adres ....

....

....

OUD ADRES:

....

....

"CALVINIST - CONTACT" PREMIE BOEKEN

HET KOST U NIETS om in het bezit te komen van een aantal mooie en goede boeken. U behoeft alleen het gesprek op Calvinist-Contact te brengen, als U op bezoek bent bij familie of vrienden, die ons blad nog niet lezen. De rest is niet moeilijk. De enige bepaling is, dat U tegelijk met de opgave van het nieuwe abonnement het abonnementsgeld van $ 5.00 opstuurt.

Voor elke nieuwe abonnee die U aanbrengt mag U een der volgende boeken kiezen:

DE ILLEGALE WERKER, door Anne de Vries.
Dit boek geeft een bijzonder belangwekkend aspect van de gehele verzetsstrijd. Het is een treffende, boeiende beschrijving van de typen van illegale werkers, en verder van hun leef- en werkwijze, van hun lotgevalen na arrestatie. Een spannende documentaire.

ENCYCLOPEDIE VAN DE BIJBEL, samengesteld door Dr. C. N. Impeta.
Deze encyclopedie is een handige wegwijzer door de Bijbel.

HUMOR VAN DE BIJBEL, door Okke Jager.
Het geheim van de ware humor is te leven in de vreugde van Christus. In dit boekje wordt gepoogd dit aan de lezers duidelijk te maken.

DE BIJBEL ALS BOEK VAN SCHOONHEID, door Dr. B. Wielenga.
Gelovigen maar ook ongelovigen hebben erkend dat de Bijbel een zeer bijzonder boek is. Een boek van onuitputtelijke schoonheid.

JOHANNES CALVIJN, ZIJN LEVEN EN WERK, door Dr. R. Schippers.
Deze biografische schets presenteert treffende bijzonderheden uit het leven en de arbeid van Calvijn.

HEDEN ZO GIJ ZIJN STEM HOORT (Bijbels Dagboek).
Recensie-schrijvers hebben indertijd dit dagboek aanbevolen als een der beste en nog is het niet verouderd.

DE CHRISTENREIS, door John Bunyan.

DE CHRISTINNEREIS, door John Bunyan.
Beroemde boeken van de wereldberoemde schrijver Bunyan. Boeken die hoog zijn aangeschreven in de literaire wereld.

DE BRUG, door K. Norel.
In deze roman tekent de bekende schrijver K. Norel welke moeilijkheden vaak veroorzaakt worden wanneer gezinnen van het platteland naar een grote stad verhuizen. Er is echter vaak een brug om de moeilijkheden te overwinnen.

ROME EN DE REFORMATIE
Dit aantrekkelijk geschreven boekje handelt over "een eerlijk gesprek tussen de Roomse Kerk en de Kerk van de Reformatie."

OP DE MAN AF (Boeket-reeks)
Dit boekje is geschreven door de bekende Ds. Okke Jager, die inderdaad de kunst verstaat om dingen op de man af te zeggen.

VERLEIDENDE GEESTEN, door Dr. A. B. W. M. Kok.
Een zeldzaam interessant boekje, dat U in het kort op de hoogte brengt met de dwaalleringen van verschillende sectarische richtingen.

HET NIEUWE TESTAMENT
(Nieuwe vertaling met woordverklaring.) Ned. Bijbel Gen.

BRIEVEN UIT DE HEL, door C. L. Lewis.
Deze brieven, geschreven door Schroefstrik, staatssecretaris van de hel, aan zijn neef Galsem, vormen een schriftelijke cursus voor jonge duivels. Zij leren, hoe zij geraffineerd en subtiel de mensen in hun macht moeten krijgen.

DE SLEUTEL TOT HET GEHEIM, door C. L. Lewis.
In korte radiotoespraken geeft Lewis rijke en krachtige gedachten over goed en kwaad, over sexuele moraal, over geloof en christelijke levenshouding.

DE GROTE SCHEIDING, door C. L. Lewis.
Neen er is geen ontkomen aan. Een hemel met een klein stukje hel bestaat niet. Het is onmogelijk om ook maar iets dat bij de duivel hoort in ons hart te houden. Satan moet er uit.

REIS NAAR VENUS, door C. L. Lewis.
Op zijn reis naar Venus ontmoet de hoofdfiguur, Ransom, een nieuw paradijs, hetgeen de auteur alle gelegenheid geeft tot een fantastisch verhaal met een diepe zin.

HET DUIVELSEILAND.
Een uitermate boeiend verhaal over de Franse strafkolonies gschreven door een ooggetuige genaamd Charles Pean.

DE SLAANDE HAND, door Hugo Kingmans.
Een vlot geschreven verhaal van de bekende Hugo Kingmans.

SLOEBERKE SLOP, door W. Laatsman.
Velen houden van "Laatsman-boeken" omdat ze zo populair geschreven zijn.

•

Omdat wij tegenwoordig extra pagina's geven in de Engelse taal, zijn voor het aanbrengen van nieuwe abonnees nu ook Engelse boeken verkrijgbaar.

Voor elke nieuwe abonnee die U aanbrengt kunt U een van de volgende "ONE EVENING CONDENSED CHRISTIAN BOOKS" kiezen.

MARTYR OF THE CATACOMBS
An emotion stirring chronicle of the persecution and triumphs of First Century Christians.

CONFLICT WITH DARKNESS
Virginia Blakeslee, vividly portrays the harsh realities of heathen darkness put against the power of God's Word.

AND TO THE ESKIMOS
Stanley Ledyard. The testing and trials of a modern Missionary adventure.

AMAZON MOON
Rosemary Conningham. Deep and practical spiritual lessons drawn from thrilling accounts in the deep Jungles.

WHEN THE BAMBOO SINGS
By experienced Missionary Douglas C. Percy, a true life story of a young African and his love for a maid of another tribe.

JOHN THE BAPTIST
Dr. F. B. Meyer. A clasp between the Old and the New Testament. Portrays humility, courage, devotion.

MARTIN LUTHER THE MAN
Ruth Gordon. The personality of Martin Luther, his character and purpose. The background to his God revealed doctrine of Justification by Faith.

Children's Books

GOD'S GREAT OUTDOORS by Marian Schoolland.
This very well-known authoress takes the boys and girls along with her in nature and tells them about plants, birds, trees, flowers etc. Above all the greatness of the Creator is shown in this book. Age 9 and over.

Voor twee abonnees:

A PREY TO SATAN
A moving story which is often filled with suspense. The main characters in this book are people of the Reformed Church.

IN THE MIRROR
This book is published in connection with the Centennial of the Christian Reformed Church in 1957. Dr. Kromminga reviews what the Christian Reformed Church has done, and ought to do. "In the Mirror" reflects theories and ideas which are sound in doctrine and wise in counsel.

CHRISTIAN COURIER

A SUPPLEMENT TO CALVINIST-CONTACT

Editors: Dr. P. Y. DeJong, Rev. F. Guillaume, (Mrs.) Bernice Schrotenboer, (Mrs.) Ineke Parleviiet.

Managing Editor: D. Farenhorst.

Publisher: Guardian Publishing Co. Ltd., Box 312, Station B, Hamilton, Ont. Phone 547-1488 and 547-1489.

Characters and names in fiction stories in this weekly are imaginary.

Contents may not be reprinted without permission of the publisher.

The publisher will not be responsible for the loss of any manuscript, drawing or photograph. The publisher accepts no responsibility for opinions by its authors.

ADAPTED FROM AN ARTICLE BY PROF. DR. J. WATERINK

WEATHER FORECASTS

Fathers and mothers are ordinary people. And as such are subject to moods. A person just does not feel the same, as he did the day before.

But that doesn't mean it is an ideal situation, especially when a 16 year old girl says: "Every day at the breakfast table and after school, I look at mother to see whether or not there is a storm in the offing. One day mother is pleasant, happy and in the best of spirits, and she will overlook a lot of things; then she is a normal mother. But the next day she can be down and depressed, any little thing irritates her; and no matter what we do she finds fault with it, then the atmosphere leaves a lot to be desired."

Here we are touching upon an exceptionally difficult problem. This is the problem I wish to deal with at this time.

PEOPLE ARE DIFFERENT

First of all, I will be the first one to admit that people are not all the same. It is easy to understand and quite natural, that one person is different than the other. There are people, who most of the time are pretty well evenly humoured, and who are not subjected to fits of moodiness. These people you could call equanimous (evenness of mind or temper). You would hardly ever meet them in a mood different from the usual; of course, one day they can be happier and more elated than the next, or be a little more quiet than usual, but these differences are not remarkable; at the most it is noticeable to them, who know them best.

But there are other people. People, who one day are happy, exuberant, and who don't seem to have a care in the world, and the day following are irritable, depressed, fault finding, they complain about being tired, and the terrible lot they've been dealt.

This difference can be quite real. It is possible that here we have to do with a distinction, which can be brought back to certain physical conditions. Although it could also be purely psychical.

But the fact remains, that every person moves somewhere between these two extremities; very evenly tempered, or very unevenly tempered.

CAN THAT BE POSSIBLE?

I have often talked with mothers, who belonged to the unevenly tempered. And then her reaction to our conversation depended on whatever mood she happened to be in that day. If it was somewhat unfavourable, I might get as answer: "Yes, you can easily say I shouldn't be so depressed and irritable, but I can't help it, I have the feeling that everything goes wrong; then the children irritate me with every little thing they do; I know it all too well, but I can't bring up the energy to fight it. The more I try to suppress it, the worse it becomes."

If you come upon such a mother in a more favourable state of mind, she might say: "Yes, I feel terrible about it myself, because I know the children suffer for it, and actually they can't help it that I'm so depressed. But really, I'm powerless and can do only that, which results out of the situation. I feel terribly tired, and everything seems too much for me. I confess that it must be annoying for the children; in the future I shall do my best to change."

And now we have come to the all-important question: should mother try to change, or should she leave it for what it is. I trust that our readers will understand that this problem can't be solved in a few sentences.

But I want to emphatically point out, that, without a doubt, it is wrong if mother takes the attitude: "Well, I can't do anything about it, they'll have to take me the way I am." If a person is not ready and willing to fight against those things, which are a hindrance and a bother to other people, then the world would soon be in a chaotic state. Because then everyone would go his own way, without paying heed to each other.

These mothers feel that too, because if I ask her, even in one of her unfavourable moods: "Suppose a friend, or a new neighbour wishing to become acquainted, comes to visit you, do you let on that you are in a bad mood?" Then the answer is usually: "Well, of course not, you have to be social," or "I try to suppress it, and new impressions make it easier to forget oneself."

See, here is an unusual situation already. Most of these mothers, who are subject to fits of moodiness, do not really try to overcome them. Psychologically it is understandable. Because one of the reasons of tiredness and depression is maybe due to the family itself; and it is quite possible that mother in connection with that counteracts her feeling of tiredness and dissatisfaction against her own family.

And this is quite often the wrong and sinful part of the situation.

During these moods not only mother, but also father and children suffer. In a family where one can check the weather forecast, (in a manner of speaking) by father's and mother's attitude, serious tensions prevail, and that is fatal for the children's peace of mind.

HOW CAN WE IMPROVE?

Let me begin to say, that I assume, that these people, with whom we are dealing, do not belong to that group, which we would call patients. I know there is a gradual change from normal to abnormal. Fortunately, the number of real patients is so small, that we can eliminate them for our purpose. I wish to point out that pretty well everyone, who suffers from fits of moodiness, will admit that in company their mood of depression and irritability will not be noticeable.

On the other hand, we should keep in mind the statement, "The more I try to suppress it, the worse it becomes," That is also true. So it looks like a pretty hopeless situation.

And yet they admit, that among strangers the situation can be held in check.

You will realize this to be a complicated situation. Well, one might ask: Why does mother react controlled towards strangers, and uncontrolled towards her own people? Then I would say: "In such a mood of depression irritable incidents of today, yesterday, or maybe even longer ago, crop up. Mother may be out of sorts, because the previous night she unconsciously dreamt about some nasty experience which took place years ago, or because something has happened, that she is not aware of in the internal physical process, or because some hope or expectation did not come true. In short, the cause could either be physical or psychical (as we have mentioned before). And now in this condition an important point comes to the fore. Mother believes she is entitled to some extra special treatment and coddling by her family, and an exceptionally friendly reaction to her gloomy face.

She expects it from her family, not from a stranger. If her family does not live up to her expectations, all these little things she remembers from the past and dissatisfactions go to work, and pile on top of the other. In addition to that, mother has no social obligations towards her family, they know how she is anyway. Not so with the new neighbour or the friend, there she will have to take on some sort of attitude. Don't think that mother is conscious of all this, but this is how it works anyway.

And if mother is in such a mood, and the children talk a little louder at the breakfast table than is agreeable to her, or someone knocks over a glass of milk, or Dad comments on his egg, which is boiled too hard to his taste ("This is the last straw. These things can happen to anyone, can't they?"), — then comes the explosion.

On the outside these things happen every day and in every family, but today mother just can't take it. And then when mother explodes the sphere is gone, father and the children become irritable, in the evening the tension mounts and the day is shot.

One shouldn't forget that mother makes the sphere in the family. A mother does so much more towards that than a father. I'm glad mothers mean so much in their families, but then, this gives them additional responsibilities.

WHAT TO DO?

I don't see the chance to help them get rid of their days of depression. But I have noticed that several mothers have been helped with the following advice: "If when you awake, you realize that this is not going to be your day, then stretch out and try to dress a little extra special, perhaps you will overcome it, and above that... you know the way to that One, Who is willing to help you today, and Whose help you are so much in need of. Try talking about it to Him, perhaps you will gain strength for the day. If you have the feeling it still isn't going to work out, then take your family into your confidence at the breakfast table. Say to your husband and children: "Listen, I'm awfully sorry, but I don't think I can take too much today. I'll try not to make it too difficult for you, and I hope you won't let it bother you too much, I know it's ridiculous, but I can't do anything about it, let's all try to make the best of it...". Then it will take away some of the tension. Your family will sympathize with you, then they will surround you in your difficulties and not against you (as so often happens in a fit of temper).

A mother once said to me: "Yes, but if I do that I will have to humble myself before my children."

I had no answer to such a nasty comment. In my Bible there is something about love.

And where it speaks about love it says: "Love seeketh not itself."

A WORLD-WIDE INSTITUTION OF MERCY

World-deacons in action

It is not always the radio, the television, or the Telstar which makes us, people of the twentieth century, aware that we form one community all over the world. It is often disaster which reminds us that we have to be our brother's keeper.

Modern communication does not only bring reports to us in a twinkling, but they also enable us to offer help in distant places without delay. The deacons of the Christian Reformed Church have seen their task and have as their agency the Christian Reformed World Relief Committee to carry it out.

Since the CRWRC has become rather popular in the short time of its existence, an overall picture of its activities has been prepared, in order to familiarize our readers with an organization of which they have heard frequently during the last year. Editor

If tragedy strikes in the United States or Canada, the Committee extends aid through the diaconates. In the Cuban refugee program it cooperates closely with the Christian Reformed Board of Home Missions. Elsewhere throughout the world the Committee cooperates closely with the Christian Reformed Board of Foreign Missions.

The CRWRC opened an office in August, 1962, and Dr. Edward Y. Postma, who had been very active in promoting its formation and work, volunteered to serve as part-time Director, without remuneration, and rendered invaluable service from August to inclusive December. On Jan. 1, 1963, Mr. Louis VanEss began his work as full-time Director of the Committee's activities.

The Work of the Committee

A report of the first full year of the Committee's work will be presented to the 1964 Synod meeting in June. Relief was extended particularly to four areas: Cuban Refugees in Miami, Korea, Guam, and Formosa.

Cuban Refugees in Miami, Florida

Our work among the Cuban Refugees in Miami, Florida, is carried on through two agencies, the Good Samaritan Medical Cen-

(Continued on page 11)

Chinese workers unload bulgur - specially processed wheat - from a large U.S. Air Force Cargo Plane which flew a CRWRC emergency shipment of food, blankets and clothing directly to Formosa (nationalist China) last October. The supplies were distributed to the typhoon struck people by our Foreign missionary staff in the name of Christ.

A GOVERNMENT OF GOVERNMENTS

UNTIL NOW NEITHER THE TURKISH — nor the Greek Cypriots have shown indications that they seek a solution for their problems. The only thing we hear is that members of the United Nations force are stationed on the island, that they are targets for Cypriots, and that the tensions remain the same.

This could go on endlessly. Moreover, members of the United Nations have to pay the bill, even if they live far remote from Cyprus and in no sense are involved in the national conflict.

It seems that the Cypriots just take it for granted. No one expects that U.N. force will be withdrawn, — so what?

Of course, the citizens of the island should realize, that they have the moral obligation to do something about it. But what if they don't?

Cyprus is clear proof of the incompetence of the organization of the United Nations. It points into the direction of an institute which could serve as the government over governments. The United Nations should have the power to maintain justice, and if the present organization is not fit for this task it should be overhauled. The United Nations have no competence to maintain justice, but this is exactly its failure.

We realize that the apparent need for an international institute for enforcement of justice could be a frightening thought. It is very well possible, that the Antichrist will make full use of such an institute in order to dominate the world. Such a thought, however, may not make us hesitant to co-operate. Upholding justice, also international justice, is not required for the sake of our satisfaction, but for God's sake.

There can be circumstances in life, which require our co-operation for the Lord's sake, and of which we know that they may be misused. However, fear for misuse may never be a guiding thought. Such an international institute could be just as well God's servant as is the government for a nation.

★ ★

SOUTH AFRICA AND THE PRESS

BECAUSE OF ITS APARTHEID POLICY South Africa has been the target of severe criticism from all corners of the world. No matter how hard the Government of South Africa tried to convince the public opinion about its care for its coloured population, world opinion remains convinced that the Republic of South Africa stands condemned.

This criticism reminds us often of what the Lord said to the Pharisees who brought to him a woman accused of adultery. It seemed quite clear that the Lord should join these accusers in condemning a sinner. What else could He do? Nevertheless, Jesus turned them down by saying that he who was without sin should take up the first stone. Whatever these Pharisees might have had in mind, their request to the Lord was not based on a desire to maintain justice for God's sake.

It seems to us that the world opinion (and especially the world press) have no more ground to condemn the Republic of South Africa, than the Pharisees had for that woman. It seemed, therefore, heartening that one of these days the Toronto **Globe & Mail** published a report on the front page about a three month journey to South Africa, which Mr. G. Garfield Weston, chairman of the Board of George Weston Limited, Toronto, made. To Mr. Weston it is quite clear that no one can have a correct judgement about the situation in South Africa, without being acquainted with all the particulars. The trip which Mr. Weston made, apparently was sufficient to make him a strong defender of the South African policy.

IN NEED OF JUSTICE

Cypriots in Kitma, listening to a portable radio for news of the warring Greek and Turk factions. Despair and fear are mirrored on their faces.

As if to neutralize this statement, on the same page of the same paper we read a report about the trial of Nelson Mandela, former Secretary General of South Africa's banned African National Congress. This man admitted that he had tried to overthrow the South African Government. That such a man has to face a trial is nothing spectacular. Any government, no matter by what philosophy that government is guided, has to deal with revolutionary elements. That this news item had to appear next to Mr. Weston's report gives an indication, to say it mildly, that we should take Mr. Weston's statements with a grain of salt. We have our doubts whether this is correct.

We do not want to call right that which is wrong, whether this is in South Africa or anywhere else. Even, or especially, when it comes to the provision of news, justice must be served, and we believe that the word from the Bible can also be applied to the world press, "righteousness exalts a nation."

★ ★

BACK TO TWO PARTIES

THE VICTORY FOR THE LIBERALS and the defeat of the CCF party in the province of Saskatchewan is significant in more than one sense. It is not merely explained by the fact that the farmers in Saskatchewan are having such a good time because of the wheat sales, and that therefore they have turned their backs to socialism. The boom in farming has no doubt some measure of influence, but it is not decisive. If this were so, then the C.C.F. would have lost more votes than it did.

Another factor, which seems to speak louder, is the trend to go back to the two-party-system which is evident all over the country. The marriage between CCF and Labour did not prove to be a happy one. Social Credit, after the secession of the Quebec wing, had to suffer a severe loss when their image in Saskatchewan pretty well vanished. In fact, the loss of the Social Credit was for the greater part gain for the Liberals and to a lesser degree for the Conservatives.

There has been a time when there were signs that Canada would depart from the two-party-system. This was when Social Credit gained many seats in the House of Commons, and when CCF was supposed to win many votes in labour circles. The latter was especially noteworthy, since Saskatchewan served as an experimental station for the implementation of socialism. We only remember the struggle between the government and the medical profession. Apart from the fact who won the game, it cannot be denied that medical care has become a timely topic all over the country since.

This is all over now.

No doubt, there are people who regret this turn of events. Many had seen a possibility of forming a christian political party in view of the fact that the country seemed to be ripe for a multi-party system. Time will reveal whether this pessimism will be correct. It is very well possible that a positive christian witness in the political field will be more effective when the political scene is less confused.

Canada as a nation, no less than the United States, apparently prefers two parties, a government party and an opposition. From this it is evident that politics have no principle for the majority of the people. What pays most is in demand. This in itself is already a challenge to show that there is a very close relationship between politics and the Kingdom of God and that the government is the servant of God.

This empty waiting room in a doctor's office in Regina was a typical scene throughout Saskatchewan, when the 900.000 residents faced a medical crisis. More than 600 of the 900 doctors went on strike against a new program of socialized medical care, which was introduced by the government that has been defeated in the province's last election.

ON SECOND THOUGHT

COMMENT ON CURRENT READING

The Younger Generation

Youth has been a subject of discussion as long as human beings have inhabited the crust of the earth. Frequently adolescence is linked with delinquency. It was thousands of years ago and it is today.

Near the birthplace of Abraham, a clay tablet was found, dating back some 3,700 years. It says of young people that they "roamed the streets and boulevards and loitered in the public squares, perhaps even in gangs, in spite of the fact that they were supervised by a monitor." (Kramer, *History begins at Sumer*, p. 12 ff.)

Young people become parents. When they have forgotten their own Paradise Lane days, they may repeat the age old moan, 'O, this younger generation!'

Basically the problems of the new generation are the same as those of people in the state of being young anywhere and at any given moment in human history. These problems revolve around an ancient question. It is the question that a Jewish parent voiced in an old song. Sung at the annual *trek* to Jerusalem, that song was one of the Israelites' favorites. They used to sing, "How shall the young direct their way?" (Ps. 119).

On first sight it seems that asking the question is answering it. Yet, in one's youth there are apparently a number of things that bring about a wavering from the accepted ways.

The main cause of waywardness among the younger generation seems to be youth itself. Evidently many young people are confused. As long as they can remember they have believed in the infallibility of people and objects. But life in its raw realism has shaken them out of their sweet dreams. The depravity of the human heart and the corruptibleness of the social institution has wounded them with deep anguish.

Their dream world being disturbed, some teenagers grow discouraged, dissatisfied, and defiant of the authority which they blame for letting them down. The hands that have protectingly been held over the heads of youth, are pushed away. Impatiently many seek to test their maturity. They are possessed by an irrational urge to answer the questions about which they were told that 'someday they would understand.'

Tragically enough, premature explorations make many young people understand too soon. Few still possess the blessed naivete that is unaware of passion pit experiences, of Bardot boredom and of dope dumbness. The mating urge — invoked by billboard pinups, by sublimous T.V. ads, by illustrated magazines and by mature-audience type of movies — is often converted into backseat biological drives.

One columnist says that "a car means more than transportation. It can be a status-symbol, an energy outlet and — as you know — a portable bedroom. The majority of teenagers who write to me about their sexual intimacies confess that the trouble started in a parked car." (*Life*, August 18, 1961).

Another writer says that in a College survey "over half the girls said they had been grossly offended with the past year by boys who insisted on going beyond the limits of propriety. About six in every hundred, indeed, had been the victim of what can only be described as attempted rape." (*Life*, September 15, 1961).

In a letter from the publisher of *Time* magazine, Bernhard H. Auer writes that one reason why *Time* undertook the story on mores and immorality in the U.S., "was precisely because so many Americans in recent times have seemed morally indifferent and unshockable." (*Time*, February 7, 1964).

The decay of morality begins a long way before a bride and a groom walk down the isle of a sanctuary. It starts with the fermented imagination of one's youth. It continues in bad company, in reading perverse books, in smutty jokes, in slandering conversations, in dancing all night, and in going to the wrong movies.

Morality does not just fade away. It begins dying a little in the polluted atmosphere of school, barrack, factory, office, workshop, and university. Each day young and old breathe a little of the erotic air that kills the moral sense.

Young Christians are not excluded from the temptations of hiding places. They face the reality of ugly and lustful passions. They too, are in danger of sharing the sad experiences of a youth that is prematurely blase. Parental love is not overdoing it when it asks with deep concern, "How shall the young direct their way?"

In defense of youth, someone has said, "Youth is a time for iconoclasm; indeed many childish idols are in need of being shattered and destroyed. But it is not necessarily, as some falsely image, an age of irreverence."

The example of the passing generation will determine whether or not today's youth will wake up from their childhood dreams into a reality in which the Word of God is the norm for mature living.

Young Christians today still love to voice their answer to the quest for cleanliness. By God's grace, their answer will still be that of the old favorite. Youth will join the caravan of Christians to whom Divine Revelation is the compass on their way. Folding its humble hands over an open Bible, youth will answer, "Thy Word, o Lord, will safely lead."

Cor. W. Barendrecht

Spiritual Note:

THE IMPERSONAL CHURCH

(A Nightmare or Near-Future?)

- - - FRIDAY: Picked up this card in my hotel room: In need of Spiritual Vitamins? If so, call "Dial-a-Devotion". Phone 743-0424. When out of town please call 211 420-743-0424. If number busy, call 211 420 743 0425.

Decided I did NOT need Spiritual Vitamins.

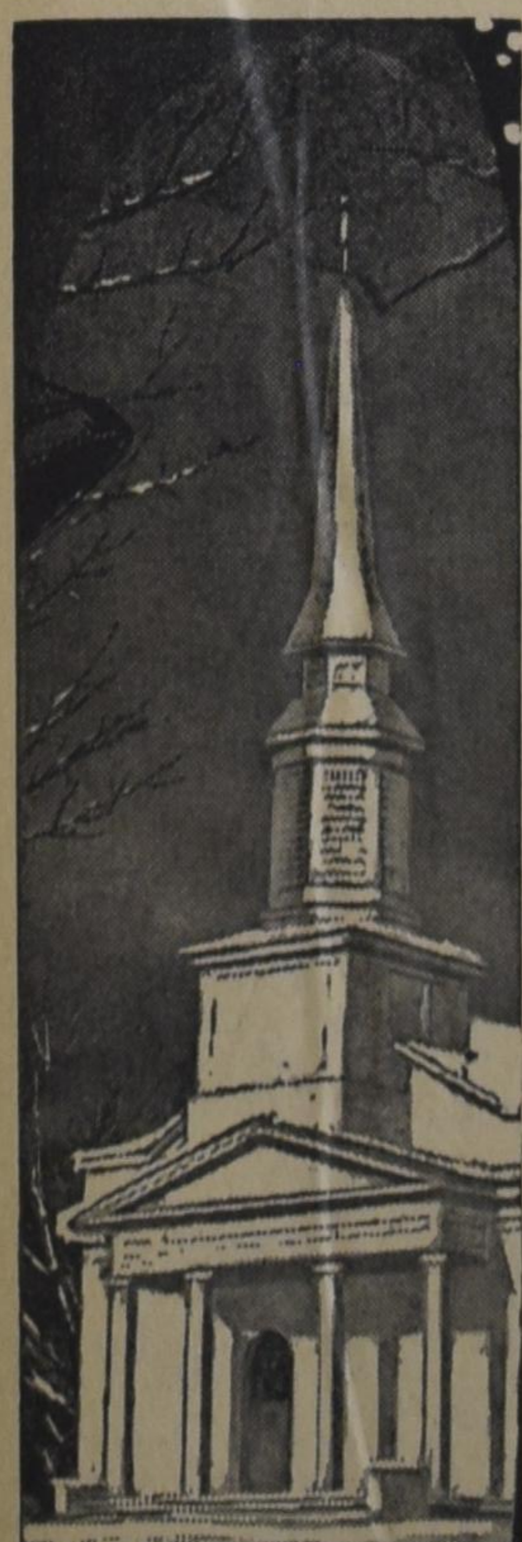

- - - SATURDAY: Returned to home town. I still was lonely. Definitely was in bad need for Spiritual Vitamins. Dialed therefore "Dial-a-Devotion". Heard this message: "This is a recorded message. Today is Saturday. For weekend Spiritual Vitamins "Dial-a-Devotion" suggests you to go to church. Your Denominational Distribution Centre will guide you. See the Yellow Pages".

Looked up D.D.C. in the Yellow Pages. Phoned D.D.C. Heard this message: "This is a recorded message. Today all inquiries are being dispatched to the First Protestant Church, 11:00 a.m. Sunday services".

- - - SUNDAY: Still very lonely. Followed "Dial-a-Devotion's" and D.D.C.'s suggestions. Went to First Protestant Church. At outside doors passed under closed circuit television camera. At inner sanctuary doors took a ticket extended to me by the click of a machine. The ticket said: "Our observers on television note that you are a newcomer. We have recorded your picture for our files. You are assigned number 4697 7042 B 308110. Your I.B.M. card will be ready at Coffee-Fellowship-Time this noon. Sit in pew 4 C".

Service began. Music was John Cage's "Aleatory Prelude # 17", electronically produced, taped and broadcasted. Minister being away for the weekend, his sermon was played on tape. Topic: **"The Christian Church — Resource Center for Authentic Personhood and Human Social Values"**. Minister acknowledged help for the sermon in the Church Bulletin: "This sermon has been put together with the help of Memory-O-Matic, 4205 37th Street, Brentwood, Maryland". Offering time. Was handed 3-year pledge card, 156 blank cheques and 156 stamped envelopes, so that (it read) "you too can have the warm sense of participation even when absent".

- - - SUNAY NOON: Decided to enroll child in Sunday School of First Protestant Church. Went to inquire. Filled out application form, placed in slot of I.B.M.-machine, waited till humming stopped. The responding tape said: "Bring child 40697 7042 B 308110 JR to Nursery Class 97B, Tier 2, Stall 8, Wing 3 South, Parking Lot C, next Sunday 9:45 a.m.

- - - SUNDAY AFTERNOON: Fellowship hour. Put money in Coffee, Campbell's Hot Soup & Cellophaned Sandwich vending machines. Saw a movie an mass-evangelism. Was invited to attend rally.

- - - SUNDAY NIGHT: Attended rally. Was Attendant # 18423. Made decision # 424.

- - - TUESDAY: Received notice that Decision Card # 424, when filed together with First Protestant I.B.M.-card 40697 7042 B 308110, crumpled the latter. Was asked to come to church next Thursday, at 8:00 p.m. to straighten out the matter.

- - - THURSDAY: Went to straighten out the trouble. Found that trouble often happens, that I.B.M.-cards get bent when another card is inserted with it in file. Was very much surprised that a person, mind you, a p-e-r-s-o-n, told me so, in person!

- - - FRIDAY: Arranged to have some sort of extra card inserted in file every week, so that I have to go in every Thursday, at 8:00 p.m. to straighten out the matter. W-i-t-h a p-e-r-s-o-n!

MORAL:

A church is not only a matter of ORGANIZATION, but above all a matter of FELLOWSHIP.

If we do not MEET, we cannot expect a blessing.

When you go to church, do you meet God?

And do you also meet your neighbour?

CHR. REF. WORLD RELIEF COMMITTEE

(Continued)

ter, and the Good Samaritan Food and Clothing Center. The Medical Center is under the supervision of Dr. J. VandenBosch, a practising physician in Coral Gables, and a member of the Miami Christian Reformed Church. The Director of the Center is Dr. M. Santana, a converted refugee, and also a member of the Miami Church. He is assisted by two other doctors, a pharmacist, a Medical Assistant, and a Receptionist — a staff of six. In 1963, 13,303 patients were given Christian care. There is no let-up in the need for medical care as is demonstrated by the fact that during February, 1964 we ministered to the needs of 1,486 patients.

Mr. John Yff is in charge of the Good Samaritan Food and Clothing Center. Mr. Yff is a retired man devoting part of his time to the work. In the matter of food, during 1963 we distributed 10,589 bags of food. As many as 593 families received help in a single month. During February, 1964, 480 families were given 820 bags of groceries. During 1963, more than 20,000 articles of clothing were given away, and during February, 1964, 1,280 articles and 147 pair of shoes. Last year needy families were also provided upwards of 500 new blankets. Clothing needs were met primarily by shipments from our Chicago Clothing Center which will be described later.

The following is quoted from the March report, (covering work done in February) of one of our workers in Miami: "Expressions amongst the group were — "I heard there was something different about this religion and now we can see it is true... they help one in so many ways... let's forgive the priest for not helping us materially but he doesn't even help us spiritually... the ministers, how great their worth!... the Lord bless them and their families." In his report for February, Dr. Santana, Director of the Medical Center says, "In February we enjoyed the work of our Sunday School and reached an attendance of 235 on February the 16th. Most of them are children and adults that we see every week as patients in our medical center.

Korea

In Korea our work is in charge of Dr. Peter Boelens. It is a many-sided activity. We quote the following from a "Progress Report" submitted by him. "In 1963 we moved into two new slum area clinics in the city of Seoul. These clinics continued to be manned by our four trained para-medical workers. Each clinic is opened with an evangelistic service. All those interested are presented a Gospel and follow-up work is conducted by the local pastor. It is difficult to estimate the number of converts. Each of the local pastors, however, points to about twenty new members in his church as the result of our ministry. Numerous patients have also stated their trust in the Lord as we worked with them individually and have affiliated with other churches near their homes. In 1963 twenty thousand patients were examined and treated by our medical team in the city slum clinics alone."

We also continued the CAPOK program last year. This stands for "Christian Adoption Program of Korea." In the city of Seoul an average of over 100 babies are abandoned each month. We are not to suppose that lack of love causes mothers to abandon their children. This may be so in the case of an illegitimate child or something similar, but Korean mothers love their babies quite as much as we do ours. Rank poverty causes them to do it. Under our program nearly one hundred orphans and abandoned babies were adopted by Korean parents during 1963. We contribute to their support to the extent it is necessary, up to $ 10.00 per month.

Still another activity is the immunization of an average of 3,000 children per month against polio and giving them a tuberculosis skin test.

In June, 1963, we joined in a worthwhile project with the Orthodox Presbyterian and World Presbyterian groups. It is a Christian Book Room strategically located in Seoul. We now have a total of 510 books and the vast majority of reading is done in our books on Calvinism. The reading room has averaged ten to twelve readers per day, and the average time spent is four hours. This constitutes a good testimony.

We are also trying to contribute a bit to the permanent improvement of agricuture. We are inclined to look upon an acre and a half of ground as a good-sized lot on which to build a house and have room for a garden behind it, but in Korea the average farm is 1½ acres. These farmers are in desperate need of modern agricultural methods to increase their output. Farm boys in country villages receive no education whatever in modern agriculture. Consequently many farm boys are unable to make a living from farming. They become discouraged and leave the farms for the city. In the city jobs are oftentimes unavailable and many turn to stealing for a living. A group of Korean Christians very much interested in our work have obtained a ten-acre farm for the purpose of helping the poor. It is our desire to use this farm as a self-supporting teaching program geared to the boys in the villages surrounding the farm. Teachers and agricultural experts from the Korean government have promised to donate their time and efforts for this project free of charge. It is contemplated that in three years' time the farm will be producing enough to make the entire program self-supporting. Our participation in this project is building a barn on this farm. Another aspect of this farm is the matter of improved live stock. Six Holstein heifers will be provided by the California Deacons' Conference. The cost of transporting these across the Pacific is estimated at $300.00 apiece. The boys and girls of Illiana Christian High School (Chicagoland) in two weeks' time raised $2,195.00 for this purpose.

In 1963 the medical doctors of the Christian Reformed World Relief Committee were officially appointed to serve as advisors to the government concerning the medical and social needs of the country.

Guam

In November, 1962, a typhoon hit Guam, described as the worst storm in its history, causing many million dollars of damage and injuring hundreds. Guam is a big United States military base, and the United States government provided the material relief necessary. Our mission property there was damaged extensively, and the CRWRC presented the need to our Christian Reformed churches. This bore fruit in 1963, as a result of which we expended $35,362.83.

Taiwan (Formosa)

A typhoon, Gloria, was also the lot last year of Taiwan (Formosa). Miss Winabelle Gritter of our Foreign Mission Board staff wrote us on Sept. 23rd, "...there was terrible flooding... the water in San Chung river rose 4-5 feet in just a short time. Our chapel was flooded with almost six feet of water and mud. Homes were flooded... There is no water or electricity. Many of the members had nothing to eat in the house..." We immediately forwarded $1,500 to our missionaries there to cover urgent needs of medicine and food. Excellent cooperation was given us by the United States Air Force in getting blankets, food and clothing to Formosa. Six hundred new blankets, and 7,500 pounds of clothing were picked up at O'Hare Field in Chicago and flown to the Richards-Gebaur Base in Kansas City, Mo. Then everything was put on a large C-124 Globemaster and flown directly to Formosa. In a letter dated Jan. 5, Gen. James H. McPartlin, Commander of the Missouri Base, says "We of the 442 Troop Carrier Wing are understandably proud to have been of assistance on such a humanitarian project... May I say that the wheat lift assignment was most rewarding for all our personnel who were both impressed and inspired with the generosity of your Relief Committee's mission of mercy." Later on, another shipment of clothing and nine hundred blankets was made to Formosa. The commercial value of this aid is estimated at $16,000.00.

Haiti

Death and destruction came to Haiti in October, through Hurricane Flora. We learned of plans of the Salvation Army to airfreight clothing from Miami to Haiti. We had on hand at our Good Samaritan Food and Clothing Center in Miami, still unopened, 5,000 pounds of clothing and shoes, which we donated to the cause. In less than a week after the disaster, it was on the way.

Chicago Clothing Center

With the wholehearted cooperation of our Chicagoland diaconates, we opened a Clothing Center in Chicago, at 50 E. 109th St., (second floor of our Back to God Hour building). This has proven a strong arm of support in our work. Used clothing was shipped to it from all over the United States and Canada. As a society activity, some of our Ladies' Aids go to the Center from time to time to mend clothing. Then it is prepared for shipment. Our Calvinist Cadets, too, are entitled to recognition for their work contribution. We have already made mention of shipments made from this Center to various parts of the world. We aim to keep a very substantial inventory on hand at all times for immediate use. On April 1st we had on hand at the Center about 56,000 pounds of clothing baled and ready for shipment.

"Operation Manna"

This is a project in which our Canadian churches and diaconates are particularly interested. It is Canadian conceived and executed. The diaconates appealed to all of our Canadian churches for a special offering on March 8 which aimed at an average contribution of $3.00 per family. This is to cover the cost of a bag of "bulgur" wheat. This is a specially processed wheat for people accustomed to eat rice or barley. From the few reports that have reached our office, the venture has received favorable reception.

The Financial Support of the CRWRC

The work of our Committee is supported entirely by the free will offerings of the Christian Reformed churches and people. There is no quota established by Synod. These offerings are partly in cash, partly in goods, and partly in services. The Committee is recommended to the churches throughout the denomination for one or more offerings during the year. The diaconate of every church is asked to sponsor a used clothing drive once a year. In connection with the contribution in services, we should not forget the kindness of several of the Christian Reformed businessmen who are executives in trucking concerns and who oftentimes arrange to haul goods to our Chicago Clothing Center free of charge, or give us the benefit of the lowest possible rate.

In this article we have been speaking a good deal about cash, clothing, and the like — material things — and their distribution to the poor and needy. In all of our work we try to bear in mind and put into effect the teaching of our Divine Lord when He said "For whosoever shall give you a cup of water to drink IN MY NAME, because ye belong to Christ, verily I say unto you, he shall not lose his reward." (Mark 9:41).

CRWRC'S Korean program involves work with widows and orphans as well as a medical clinic program. A Korean evangelist - left - ministers to the spiritual needs of this widow and her children while Mrs. Peter Boelens - right - gives them a supply of warm clothing in the name of our Saviour.

There is nothing complex about good composition

by Guy Gilbert

Whether it's the coast of Cape Breton or a country lane in Eastern Ontario, good composition in landscape photography is a must for prize-wining pictures.

There's nothing complex about it. Stripped to the simplest definition, good composition is the pleasing arrangement of all the elements in any picture that makes it memorable.

Usually, it's the result of careful planning by the photographer before he takes the pictures. Good pictures are always taken in the photographer's head. The camera itself is just a means of recording the photographer's imagination and enterprise. It can be a simple box camera or it can be a luxury item. But an expensive camera does not mean simply that all the pictures taken with it will be superb. There has to be a little thinking beforehand.

So how about composition? When all is said and done, the function of composition is to interest the eye of the beholder — so as a photographer, you should carefully select a vantage point for yourself and camera, and then choose the best "camera angle" from that point from which to make the picture. And keep the camera busy. Make several "angles".

Finally, there should be a concentration of interest within your picture giving you not merely a pictorial record of the passing scene, but a "shot" worth remembering and even framing.

While the laws of composition are every so often quite successfully violated, they make so much common sense for the aspiring amateur photographer that they should be a part of every camera user's subconscious background. Here are some of them:

Avoid halving a picture, either vertically or horizontally. A picture that splits the middle just stands there. So keep horizon lines above or below the center of your picture. Avoid centering your picture on the vertical axis of your film. Use the foreground devices to "lead" the viewer to the center of interest.

In landscapes try to get a sense of distance into your picture. The best way to do this is to find some significant bit of foreground which will give your picture a jumping off place. *Distance* depends on its relationship to *nearness* to be of consequence. The foreground can be a tree, a shrub, an outcropping of rock, a person.

Picture of mirror-like reflections from water deserve special mention, such as pictures taken from a lakeside or by the old mill stream. Since the water absorbs about half of the light from the scene, you'll need a trifle more exposure — at least a full stop — than what's required by the direct view. To make sure that no one can even question which side is right side up in the finished product, use a strong foreground feature to establish which is correct.

For all landscapes in black-and-white work, you're practically lost without a filter. Filters are relatively inexpensive and very easy to use. For average scenes, a simple yellow filter will give you sufficient correction for clouds, foliage and buildings.

For more spectacular results, consider infrared films for dramatic "posterish" effects with clouds, mountains and scenery generally. Clear skies go black, green grass and trees go snowy white.

Generally speaking of landscape photography however, a good standard speed fine-grain film will usually do the job. For work with a variety of filters, you'll need a panchromatic emulsion and nearly all of the popular roll films on the market today are of this type.

And, incidentally, if you're real serious about good scenics, stop the lens way down for the greatest definition of detail, use a slow shutter speed and always use a tripod.

Cross Word Puzzle

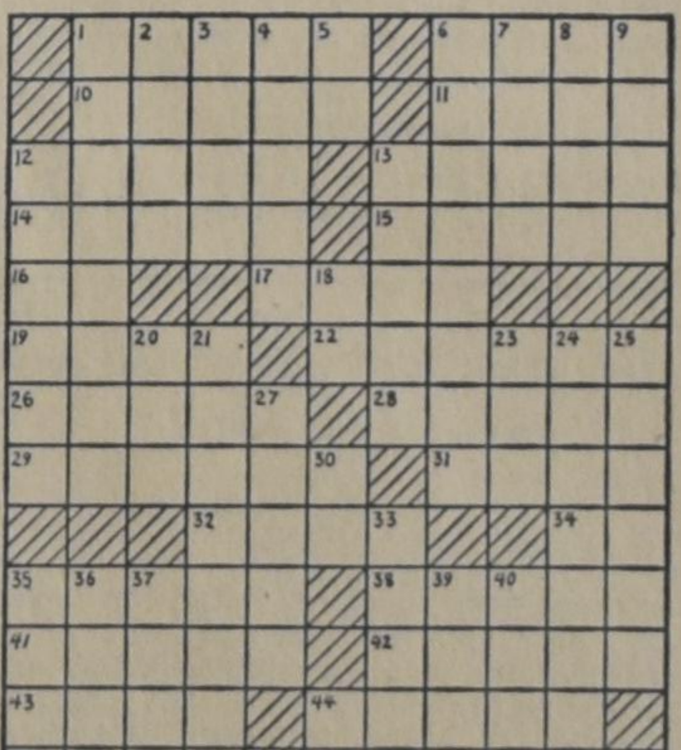

ACROSS

1. Wet, spongy land
6. Fluent
10. Roman robes
11. Dip out, as liquid
12. Sing softly
13. Splits
14. Shelf
15. Articles
16. River: Latvia
17. Not hard
19. Boss on shield
22. European kites
26. Scorches
28. Appearing as if eaten
29. Wandering
31. Bristle-like part
32. Gas
34. Pronoun
35. Maxim
38. Existing
41. Kind of beer
42. A dish of greens and dressing
43. Biblical name
44. A gentleman's manservant
45. Inquisitive
46. Unenthusiastic

DOWN

1. A long ribbonlike banner
2. A fireplace fuel
3. Eager
4. Founder of Manicheism
5. Addition to a letter
6. Sparkles
7. Wash
8. The same: Lat.
9. Good Queen ——
12. Grammatical term
13. Firearm
18. King of Bashan
20. Obstacle
21. A place where orange trees are grown
23. Female deer
24. To spend the summer
25. Placed on a chair
27. Scoff
30. Toward
33. Of the nose
35. Hunting hound

Saturday's Answer

36. Pedestal part
37. Grows old
39. Song refrain
40. French island: poss.
44. Verb: abbr.

ANSWER of last week's Cross Word Puzzle

Confidentially Speaking

DEAR CON & AD:

My brother and I attend church twice every Sunday. In between, however, we enjoy watching a few cartoons on T.V. My father objects to this. My question is whether you see anything wrong in watching T.V. on Sunday.

QUESTIONER

DEAR QUESTIONER:

First of all, let us get one point straight, and that is, that we never will be a party between your father and yourself. We believe that your father has a right to set the rule in the house. When we go into your question, we do it with the understanding that we talk about the subject of T.V. on Sunday, not whether or not you should obey your father.

You say that you attend church twice on Sunday. You give the impression that you present this as a thing about which we can negotiate. So in a sense of: I'm going to church twice on Sunday, and to compensate, my father should let me watch T.V., or: I have done my duty by attending church twice, now the remainder of the day is for my enjoyment. We do not agree with this attitude. Sunday is the Lord's Day, not ours. Whatever we do, we should do for God. When you go to church to avoid trouble, to satisfy your parents, we cannot attach much value in your church going. However, whether or not *we* can attach value to it is not the most important thing, it is *God* Himself, Who watches our church going very carefully, and all our life's expressions and activities as a matter of fact. Let us be careful when we try to figure out exactly what we are permitted to do on Sundays and what not. One will not turn on the T.V. on Sunday at all, another believes that there is nothing wrong with a musical program, but thinks shows are taboo. Let us not answer in the abstract, but let us be positive and do that of which we are sure, will be of service to God.

You can turn your back on T.V. all Sunday, go to church, not drive a car or quit smoking, and still not love God and honour His day. In other words, it depends mostly *how* you do things and only in lesser degree *what* you do. If we really love God we will try to please Him, and this goes naturally. If we love God, we do not try to figure out how far we can get away with it.

Con Fidential.

Ad. Visel

Let's Play Chess

Editor: Mr. C. Hess.

SOLUTIONS MARCH PROBLEMS

No. 100 (Scheel)

1. B-K5!! thr. 2. R-Q4 ch and 3. R-Q6 checkmate.

This problem is excellent, maybe the best one of the first hundred. Even with the limited material of only 10 pieces the author was able to hide the keymove and to make the solution almost impossible. Most of our contestants found black's answer 1. —, R-N5 an absolute barrier, but did not see that white could answer 2. Q-K4 ch, forcing black to 2. —, B x Q, followed by 3. R-B5 mate. Another equally surprising variation is 1. —, R-Q2; 2. R-B5 ch, R x R; 3. N-B4 mate. I think all of you, even if you could not solve it, have appreciated Scheel's product very much.

No. 101 (Koetsheid)

1. N-N2, thr. 2. Q-B4 checkmate.

At first glance you think you have a so-called tempo problem before you. This author wants you to think that way but most of you were smarter than he. Although, also in this case, 10 pieces have been used, it was not possible to hide the keymove effectively. Such tricks do not work in a two-mover, you know.

No. 102 (Niemeyer)

I suppose that many of our contestants have spent much time trying to find the solution of this problem which was far from easy.

1. K-B1, thr. 2. P-B3 ch and 3. N x P checkmate (notice that the black Bishop is pinned). Black's answers try to prevent the Bishop from that danger. 1. —, P-B5-6 or B-B6; 2. N-B5 ch, K-K5; 3. R-R4 mate.

1. —, N-K6; 2. B-B3 ch, K x B; 3. N-N5 mate.

1. B-B5??, B-K5; 2. B x B fails after 2. —, PR7-8/Q check! This black move was overlooked by several contestants.

No. 103 (Layer)

This open and trickless problem gave trouble to some of our contestants. Did they expect dangers where they were not present at all? The solution is: 1. R-B6, thr. 2. R-B5 checkmate. A good number of totally different variations color this first problem of Mr. Layer in a fresh way and make the solution a real pleasure.

CORRESPONDENCE

A.R., Duncan, B.C. I would ask you to indicate the piece which you are moving instead of only the place where it is located. If you move the Queen from B6 to K8 you should not write B6-K8 but QB6-K8. If you need more information, please read our rules d.1 and c.1.

IMPORTANT

In the last series of April No. 106 (Hartong) was given as a three-mover with a reward of 3 points. This was mistakenly done that way. In reality it is a TWO-mover with a reward of two points. This revision makes the maximum available 10 points for the April problems.

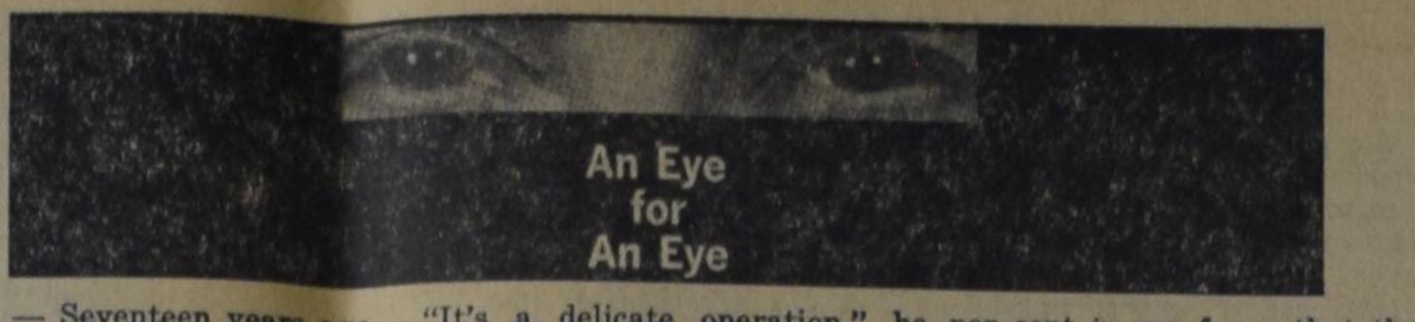

Toronto. — Seventeen years ago doctors gave Jack Nunn a 50-50 chance to save the sight of his right eye.

Today, thanks to corneal transplants, the 42-year old executive leads a successful career with normal vision as Imperial Oil's western regional representative in the supply and export department at Edmonton.

Mr. Nunn tells how doctors restored his failing sight in an article in the April issue of Imperial Oil Review.

"It's a delicate operation," he writes. "The first completely successful one was performed less than 50 years ago. The technique has improved, mostly within the past 15 years, and is still improving."

"I've had transplants on both eyes, the right one 17 years ago and the left 17 months ago. That first time I had only a 50-50 chance of saving my eyesight. The second time I was wheeled in, about the time the 1962 Grey Cup in Toronto was fog bound, the odds were 90 per cent in my favor that the fog would roll back."

His right eye first began to blur as a student at McMaster University in Hamilton. Later a Toronto doctor told him he would be blind in that eye within a year unless he got a corneal transplant.

The trouble was a breakdown in the cornea, a dime shaped section of clear tissue overlying the eyeball. It serves as the eye's window.

No one knows for sure why a cornea suddenly grows cock-eyed.

Herpes simplex, the virus that causes the common cold sore, sometimes invades corneas. Sometimes the damage can be traced to injuries.

Mr. Nunn's first transplant was done in New York, the only centre then where specialists could perform the operation. It was a success.

However, 15 years later the left eye developed the same trouble.

By this time the Eye Bank of Canada had opened in Toronto and there were a number of qualified specialists available to do the job.

"Now with contact lenses to correct slight distortion, I have normal vision," says Mr. Nunn.

Eye banks depend essentially on pledge cards providing about 100 eyes yearly per 12,000 pledges. A total of 39,000 Canadians have signed cards pledging their eyes after death.

BILL LOMP AT A BUDGET MEETING

Now that I'm head of a household it also brings with it more responsibility. Gertrude is always telling me, "You have to go to the service station to get our car fixed," or "put out the garbage!" or something similar to that. Some of the things she makes me do really get me all upset. For instance, I've been working in the garbage all day, and I just come home and then it's, "Oh, is it you dear? Will you cary out the garbage for a minute?"

So out of pure love, I go to the garbage can. That is, out of love for Gertrude. Generally I'm so sick of garbage already, that I can't help but let out a few nasty words (under my breath). When I do get there her garbage looks worse than any garbage on the route. Cans are piled on top of even more cans, most of the garbage is spilling over, and she has it piled so high, you can hardly see over it.

That's just one of the many things I have to do. I said that you begin to feel responsible, but sometimes I don't really know who carries the responsibility, Gertrude or me. By the way she tells me things, it seems to be Gertrude more than me.

So also it was that last night when I was all set to spend a pleasant evening at home that Gertrude said that I had to go to the budget meeting. But a budget meeting has never appealed to me. So I said I wasn't going.

When I say something like that, then I believe that I am responsible for my own feelings. I feel that if I don't want to go, that is my own concern. But Gertrude does not see it that way, because no sooner had I made that remark or Gertrude said,

"What! You call yourself a Christian and you're not going to the budget meeting? You are so going. 'Afgelopen'!" (That's final!)

The way she said that "afgelopen" made a sixth sense in me give the warning that it was useless to argue, and that I had better just go. However some other senses were a bit stubborn and they said, "Argue with her."

So that's what I tried to do.

"But Gertrude honey, (honey always helps) now tell me, what really has finances to do with being a Christian?"

At this she exploded. She gave me all types of big names, and finally ended up with,

"You, who believe so firmly that the Bible has something to say for everything in life, you can't see what it has to do with finances?"

Anyway she had a point. So I went, but with just a bit of lead in my boots.

At the budget meeting we were handed two big sheets of paper, with all types of figures on it. Well, that only helped my stubborn mood a bit more. "Hmn," I grumbled, "now that I do go, they stick something under my nose that I don't even understand."

The minister opened with prayer and a word of welcome. He also explained that the budget was part of God's kingdom too, and how happy the consistory was to see so many people come out to the meeting.

Then we went on to the budget. Not only was it interesting to see that such big amounts were given out, but it also reflected on the congregation that the average per family per year was only $108. Boy, when I heard that I stuck up my hand, and when the dominee said, "Mr. Lomp," I popped up and exclaimed:

"Uh, uh, . . . Mr. Chairman . . . I think that . . . uh . . . $108.- per family is not enough. I think its a shame."

With that I hastely sat down, because I began to feel somewhat queasy inside. I realized that maybe I had said the wrong thing. But to my relief, nobody commented on it.

The next item was "telephone bill — parsonage". This came to $87.33. Mr. Van Strielen, who is a big fat man with a cigar between his teeth, stood up and asked why the bill was so high. It was then very patiently explained. However the whole explanation and debate took a total of 17½ minutes. To my surprise when the next item "repairs — church" came up, totalling to an amount of $1234.34 Mr. Van Strielen took it without batting an eye. Now that really got me. About a bill of $80.- they argue for a quarter of an hour, yet a bill of merely $1200.- needs no explanation.

When postage and miscellaneous came up, totalling $15.71, Mr. Van Strielen again rose,

"Mr. Chairman, what does miscellaneous mean, and how come this postage bill can't be reduced."

Wow, now I was really hot under the collar! I could have gone over and booted Mr. Van Strielen right square in the pants.

One thing is for sure, I realized that night that a budget meeting is just as important as any other meeting. When I came home I told Gertrude so.

She only smiled at me. "Bill," she said, "you're very slow at learning, but onec you learn, then you don't very easily forget". To that I agreed.

Bobby Hull, star Hockey player with the Chicago Black Hawks of the National Hockey League, is mobbed for autographs by his young fans. The flashy forward with the Black Hawks was one of the top scorers for the season. (*CBC Photo*)

Root out of Dry Ground

BY ARGYE M. BRIGGS

(35)

Charles sat down on a large flat rock near Jansie's garden. "Aren't the old man and the boy a great responsibility for you, Jansie?" he asked, and his face was concerned for her. "As Mr. Sanders gets more feeble and unable to work, the burden will be heavier on you, I'm afraid."

Jansie shrugged. "Paw ain't really worked none to amount to anything for years, Mr. Robertson," she assured him. "We just — well — manage. We have the garden patch and the chickens, and Paw plants a little crop every summer. And I sell some lace now and then. We just manage." She sat down on an old tub.

"You manage," Charles smiled at her, "you manage to bring up a girl like Chris, and send her to college!"

Jansie glowed at the praise of Chris. "She is a good girl," she agreed modestly.

There was a long silence as they sat, contented with the small sights and sounds of the morning. Somewhere a meadowlark lifted his bubbling joy, and the sunlight lay healing against the heart.

A teamster's wagon trudged by, the feet of its many mules crunching on the gravel of the lane. The whip of the driver hissed its long snake-like way across the massed backs of the animals, and suddenly, the morning was darkened by his bitter shouts, his profanity harsh in the peace.

Charles looked quickly at Jansie, distressed for the profanation of the day.

But the eyes and ears of the crippled woman were not open for profanation. Jansie sat, her eyes drifting toward the far reaches of the prairie, so absorbed in her own happy thoughts that she saw and heard nothing. Her face was alight with joy.

And the already-experienced perceptions of the young man drew back in regretful recognition of that too-revealing joy. "Shall we go in, Miss Jansie?" Charles asked quietly. "I'd like to see Mr. Sanders and Willie while I'm here."

All unconscious of the thing that had been in her face, Jansie stood up and led the way into the smithy.

R. P. looked up as their shadows fell across the sunlight in the smithy doorway. "Hello, Preacher," he quavered jovially, "how're you this morning?" His hammer clanged as he motioned the visitor to a box. "Set down."

Charles smiled and sat down on the box. "I like a smithy," he remarked with masculine irrelevance.

Jansie moved on away from the two men and up the steps to the kitchen, her footfalls laborious on the stairs.

In the kitchen, Willie grinned uncertainly at her from his habitual corner behind the stove. She went on to the bedroom, where she put away the ancient best hat and changed her dress. Then she set about putting away the little things that Chris had decided not to take at the last minute.

"Jansie!"

She looked up to find Willie standing in the doorway, his loose face troubled.

"What's the matter, Willie?" she asked absently.

Jansie!" There was a demanding distress in his tone that caught at her attention. "Jansie, where's Chrissie?"

"She's gone to school, Willie." Jansie rolled a finished length of her lace onto a larger ball. "She's gone away to school."

Willie's face brightened. "Then she'll be home for supper?"

Jansie shook her head, and her tone was patient as she answered. "No, she's gone a long way off this time."

Tears filled Willie's shallow eyes. "But I don't want her to be gone away," he murmured in the voice of a hurt child. "I want Chrissie home here with us!"

Jansie nodded, but her thoughts were busy with her own affairs. "I know, Willie, but —"

"Jansie!" His voice was pleading.

Jansie sighed. "What is it, Willie?"

The big feet shuffled nervously and the big hands moved in a futile gesture, "Everybody's gone off and left Willie, ain't they?"

Jansie paused in her work and faced him. "What do you mean, everybody's gone off, Willie?" she asked.

"Mamma went and died and left Willie, then Joey went off, and now Chrissie's gone." A sob jerked at the stupid voice. "Everybody's going away and leaving Willie."

Jansie stood very still for a moment, and her face was quiet. "No, Willie," she assured him with unwonted gentleness, "Chrissie will come back sometimes and Paw and Jansie will be here."

Willie's face brightened again. "Jansie won't ever leave Willie, will she?" he asked hopefully and his big frame moved farther into the room. "Jansie won't ever leave Willie, will she?"

Jansie stood, her crippled body twisted and small beside the big perfect body of the halfwit boy. "No, Willie," She reached out a hand to pat his great one with gentle awkwardness. "I'll not leave you, and don't let it worry you!"

But still the moon-face stared down at her, its eyes troubled. "You won't leave, will you, Jansie?"

She stood looking up at him, puzzled as to how to reassure him. Then, as it came to her, she smiled gently. "No," she said slowly, half to herself, "all my life I'll be here, Willie, with you and Paw." Then, looking up at him, her tone sharpened deliberately. "Now, Willie, you shut up about it and go outside and get out of my way. You hear me, Willie?"

Greatly reassured, Willie hurried cheerfully out to the smithy.

When she was alone again, Jansie went about her work with an absent-minded dispatch. Life without Chrissie was going to be different, she thought grimly, awfully different.

She went into the kitchen, and picked up Chris' old schoolbooks to put them away. But such a pain of loneliness wrenched at her heart that she stood, still staring down at them with sick eyes. In that instant, she knew a deep thankfulness that Paw and Willie were left, that she was not truly alone.

She walked to the windows and stood, still holding the books in her hands, looking out at the sunlit prairie. That's pretty out there now, she thought, but even as the picture lay before her eyes, she saw it in her mind, hard and silent under the lock of winter. The months of silence stretched ahead, and the locks of her own heart were heavy. I don't see how I'll get through this winter without a real word from Chrissie, she thought with bleak honesty.

"Jansie." Charles Robertson stood in the kitchen doorway. "I'll have to be getting along on my calls, now. But I wanted to tell you to let me know how Chris gets along, how she likes Holden."

"Oh —" Jansie turned from the window at the sound of his voice, and there was deep pain in the dark eyes. "Oh, sure, Mr. Robertson, I'll let you know."

The preacher stood, his face troubled, looking at her, and there was a regretful understanding in his eyes. He started away, down the steps, then, as if in answer to something he had seen in her face, he turned back to ask, "Jansie, isn't there some way I can help you?"

But he did not ask her trouble, and his tone was carefully pastoral.

Jansie's eyes evaded his. "Oh, I reckon I'm just blue about Chrissie being gone," she answered, and her tone was weary.

Charles came reluctantly back into the room, and crossed it to stand near her. "But she'll be home again, Jansie," he assured her, and his voice was professionally ministerial. "You'll have her letters, too. I understand, my dear."

But Jansie was too absorbed in her own troubled thoughts to listen to his distressed platitudes. "That's just it, Mr. Robertson," she whispered, and her head was bowed before him. "I — I'm afraid you don't understand. If you did, you'd think I was — awful!"

Charles Robertson stiffened, and cleared his throat. "Why — I —" he began, trying to stop her with his tone.

(To be continued.)